

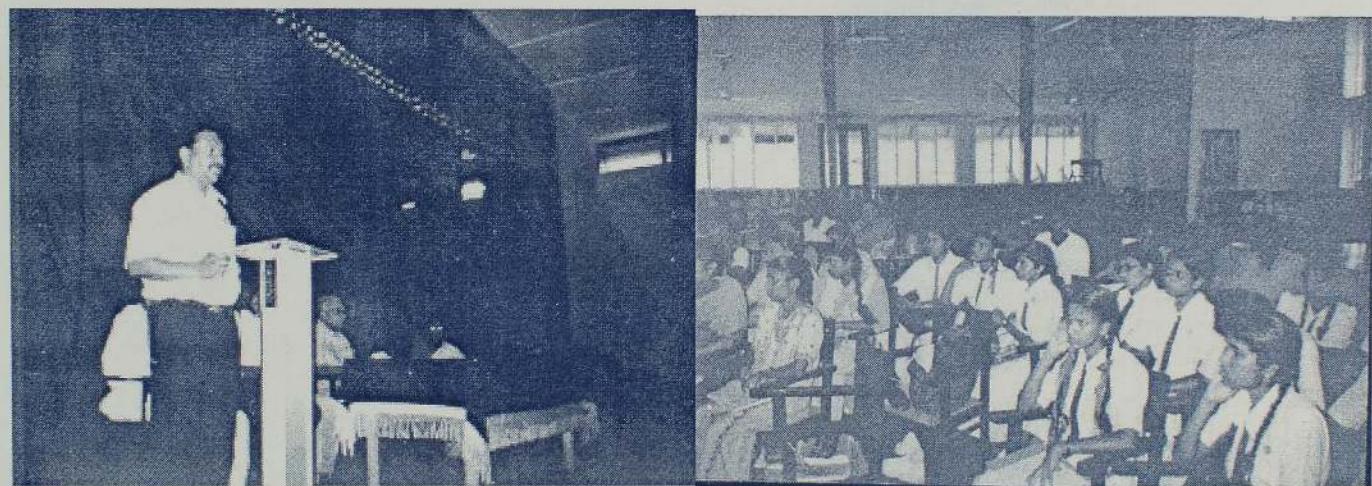
அகில இலங்கை நெந்து மாமன்றம்
காலாண்மதும்
**QUARTERLY OF
ALL CEYLON HINDU CONGRESS**

அந்து
இளை
ஹிந்து
காலாண்மதும்

விக்கிரம வருடம் ஆடி-புரட்டாதி இதழ்

இந்து நாகரிகம் - பாடப் பயிரைங்கு நிகழ்வு (சரஸ்வதி மண்டபம்)

பஞ்சபுராணச்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

அப்பர் சுவாமிகள் அருளியது.

முன்னம் அடியே னறியா மையினால்
முனிந்தென் ணைநலித் துழுதக்கியிடப்
பின்னை யடியே னுமக்கா ஞம்பட்டேன்
குகின் றதுகு லைதலிர்த் தருளிர்
தன்னை யடைந்தார் வினைதீர்ப் பதன்றோ
தலையா யவர்தங் கடனா வதுதான்
அன்ன நடையா ரதைகைக் கெடில
வீர்ப்பானத் துறையம் மானே.

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது

சீல மின்றி நோன்பின்றி
செறிவே யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச்
கழுஞ்சு விழுந்து கீடப்பேணை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி
வாரா வுலக நெறி யேறக்
கோலங் காட்டி ஆண்டானைக்
கொடியே ணென்றோ கூடுவதே.

திருவிசைப்பா

கண்டாதித்தர் அருளியது

களிவான் உலகில் கங்கை நங்கை
காதலனே அருளென்
இறாளிமால் முன்னே வரங்கிடக்க
உன்னடி யார்க் கருஞும்
தெளிவா ரழுதே தீல்லை மல்கு
செம்பொனின் அம்பலத்துவ்
ஒளிவான் கூடே உன்னை நாயேன்
உறுவதும் என்று கொலோ.

திருப்பல்லாண்டு

சேந்தனார் அருளியது

சீரும் திருவும் பொலியச் சீவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெராத அறிவிபற்றேன் பெற்ற
தார்பிபுற வர் உலகில்
ஊரும் உலகும் கழற உழறி
உமைமண வானநுக்காட்
ஸாரும் விகம்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பஸ்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளியது

திருவாளன் திருநீறு திலகவதி யாரனிப்பப்
பெருவாழ்வு வந்திதைப் பெருந்தகையார் பணிந்தேற்றங்
திருவார அனிந்துதமக் குற்றவிதக் குய்யினறி
திருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்மின் தாம் வந்தார்.
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

இந்து ஓள்

தீபம் - 4

விக்கிரம வருடம்

சுடர் - 4

ஆடி 8ம் நாள்

23. 07. 2000.

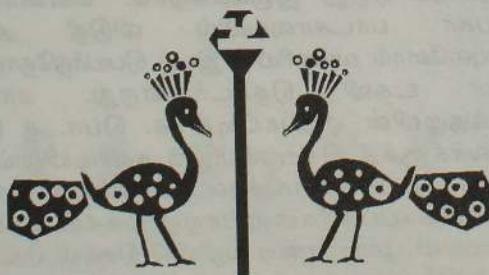
மறைந்த தலைவருக்கு எங்கள் அஞ்சலி

அகீல இலங்கை இந்து மகமன்றத்தின்
வரலாற்றில் ஒரு புதிய திருப்பத்தையேற்படுத்தி
மாமன்றத்தலைமையக்க கட்டிடம் ஒரு கனவு என்று
மனம் தயக்கி நீன்ற சமுதாயத்தில் ஒரு
விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, அது வெறும் கனவல்ல
அதனை நூவாக்குவே஗ம் என்ற துணிவுடன்
செயற்பட்டு இன்று மாமன்றத்தின் தலைமையக்க
கட்டிடம் தலைநகரில் தலைநிமிர்ந்து நீற்கக்
காரணமாயிருந்த அமரச் திரு. வே. பாலசுப்பிரமணியம்
அவர்களை நீணவு கூர்ந்து வருடாந்தம் நீணவுப்
பேருரைகளை நடத்தி வருகின்றோம். இந்த ஆண்டு
முருகனின் பெருமையைப் பாரவெல்லாம் பரப்பும்
வணக்கத்திற்குரிய பற்றிக் கூரீகள் அவர்கள்
கதிர்காமத்தின் மகிழை பற்றி ஆற்றம் சொற்பொழுவு
மன்றத் தலைமையக்கத்தில் ஆடித்திஸ்கள் 8ம் நாள்
நீகழ்த்துகிறார். 'இந்து ஓள்' யின் இந்த இதழை அவருக்கு
அர்ப்பணீக்கும் அதே சமயம் அவருக்குச் செலுத்தும்
அஞ்சலியின் பாகமாக இந்த இதழில் மறைந்த
தலைவருக்கு தமிழ் சமூகத்தின் மேன்மைகுத் துணிந்து
செயலாற்றிய மாமனிதன் மறைந்த அமைச்சர்
மாண்புமிகு சௌ. தொண்டமான் செலுத்திய
அஞ்சலியையும் வெளியிடுகிறோம்.

தலைமையக்கட்டிடம் பூர்த்தியான நாள் முதல்
சமூகப்பணிகள் மூலம் எங்கள் சமயத்தின் மேன்மையை
மேலெடுத்துச் செல்ல மாமன்றம் பணியாற்றி
வருகின்றது. இரத்மலானை கொழும்பு இந்துக்
கல்லூரியில் மாமன்றம் நீறுவிய வசதி தேவையான
மாணவர்களுக்கான இலவசவிடுதி சிறப்பான மறையில்
வளர்ந்து வருகின்றது. விரைவில் முதியவர்களுக்கான
இலவும் ஒன்று அமைக்கவும் தீட்டம் தீட்டியுள்ளோம்.
மட்டக்களப்பில் இந்து இளைஞர் மன்றம் நீறுவும்
முதியோர் இல்லத்தில் ஒரு கட்டிடத்தைக்கட்டும்
பொறுப்பை ஏற்று இருக்கிறோம். மன்னார் சித்தி
விநாயகர் பாடசாலையில் விடுதி அமைக்க
உதவியுள்ளோம். வன்னியில் இடம் பெயர்ந்தோருக்கான
எங்கள் உதவி தொடர்கின்றது. மாமன்றக்
கல்விக்குழுவின் ஏற்பாட்டில் க. பெரா. த (உ. த)
மாணவர்களுக்கு கொழும்பிலிலும் கண்டியிலும் இந்து
ரூகரீகப் பாடப் பயிலர்களுக்கான நடக்கின்றன. மாமன்றம்
மேலும் சமூகப்பணிகளையாற்றி மக்கள் சேவையே
மகேஸ்வரன் பூசை என்ற வழியில் செல்ல எங்களுக்கு
மேலும் தொண்டர்களின் உதவியும் நீதி உதவியும்
தேவை. தாராளமாக உதவுங்கள். அதன் மூலம்
புண்ணியும் பெறுங்கள்.

குருநாகல் அமர்ந்த வேலன்

கதிரொளி பாய்ச்சி யெங்கும் அருளொளி பரப்பும் ஜயா
விதி யுழி நின்று எம்மை நல்வழி நடத்தல் வேண்டும்
மதிதனில் நீயிருந்து மருத்சியைப் போக்கிவிட்டால்
துதி செய்துண்ணாட பனிவோர் துன்பங்கள் நீங்கிடுமே

நெல்வயல், தென்னை ஈன்றாய் நிறைந்த நன்னிலந்தனிலே
நல்வழி காட்டவென்று அமர்ந்தருள் செய்யும் ஜயா
அல்லல் அகற்றிடவே அருளிட வந்திடம்யா
தில்லையில் ஆடுகின்ற சிவபிரான் இளமகனே

வடமேற்கு மாநிலத்தின் தலை நகரான நல்லூர்
திமாக நின்றருளும் திருமகள் மருமகனே
இடர் போக்கி யெம்மைக்காக்க கருணை நீ செய்திடம்யா
பாடலால் உணைத் துதித்தோம் குருணாகல் அமர்ந்தவேலா

வேல் தாங்கி வந்தெழது வேதனைகளையும் நல்லோய்
வெல்லவே நல்லவர்கள் வீணார்கள் அடங்கிவிட
வல்லவுன் கருணை வெள்ளம் பெருகியே ஓட வேண்டும்
நல்லருள் நல்கிவிட விரைந்து வா திருக்குமரா

தீவகம் முழுவதுமே தீமைகள் ஒழிந்துவிட
பாவங்கள் யாவையுமே உன் பார்வையால் நீங்கிவிட
நவமணி மாலை குடும் நாயகா அருளிடுவாய்
சிவவழி நின்றுன் பாதம் சேவிப்போம் திருமுருகா

குருநாகல் நன்நகரில் கோயில் கொண்ட சிவன் மகனே
அருகினிலே நீயிருந்து ஆறுகல் தந்து விட்டால்
திருவருள் நிறைந்து விடும், தீமைகள் மறைந்து விடும்
தருமமே மலர்ந்து நலம் பொங்கிடும் கவாமிநாதா

த. மனோகரன்,
'உமாபதி' கொழும்புத்துறை

நெஞ்சிருக்கும் வரை நினைவிருக்கும்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் தலைமைப் பதவியை வகித்த ஐந்து ஆண்டுகளிலும் சிறப்பான சேவையாற்றியதன் மூலம் மாமன்றத்தின் பெருமைகளையும், புதுமையும் உயர்த்தி வளர்த்துவிட்ட பெருமகன் அமரர் வே. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள். தடைப்பட்டிருந்த மாமன்றத் தலைமையக்க் கட்டிட வேலைகளை மீளவும் ஆரம்பிப்பதற்குக் காரணமாகவிருந்த அவரது பங்களிப்பு என்றுமே மறக்க முடியாதது.

இன்று கம்பீரமாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கும் மாமன்றத் தலைமையகத்தில் அவரது மறைவின் எட்டாவது ஆண்டை நினைவு கூருகின்றோம்.

மாமன்றத்தினால் பெரிதும் மதிக்கப்படும் ஒருவர் அமரர் சௌமியழுர்த்தி தொண்டமான் அவர்கள். 1992ல் அமரர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் மறைவைபொட்டி, திரு. தொண்டமான் அவர்கள் விடுத்திருந்த அஞ்சலி செய்தியை மீளவும் இங்கு நினைத்துப் பார்ப்பதன் மூலம் கடந்தகால நினைவுலைகளை மீட்டிக் கொள்ளலாம்.

இந்தாட்டில் வாழ்கின்ற இந்துமக்கள் இன்று பல கஷ்டங்களின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். மக்களின் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகவும், பெற்ற உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும், நாம் போராடிக்கொண்டிருக்கின்ற கால கட்டமிது.

இத்தருணத்தில் எமது மக்களின் துயரைக் துடைக்க-அவர்களின் வேதனைகளைக் குறைக்கப் பொதுத் தொண்டு புரிகின்ற நிறுவனங்கள்-குறிப்பாக மத தாபனங்கள் முன்வர வேண்டும். அத்தகைய தாபனங்கள் பலம் மிக்கவையாக இயங்க நாம் வழி வகுக்க வேண்டும். இந்த வழியில், சமீப காலத்தில், இந்தாட்டின் இந்து பன்றங்களின் கூட்டமைப்பான ஆகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் பணியாற்றி வந்திருக்கின்றது. மாமன்றத்திற்கு அடாசாங்கம் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் தலைநகரில் கொடுத்த காணியில் ஓர் இந்து கலாசாரப்பணிக்கான தலைமையக்க் கட்டிடத்தை அமைப்பதில் காலதாமதம் இருந்ததையீட்டு நாம் எல்லோரும் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அந்தத் தமிழத் தீலையை மாற்றி, கடந்த சில மாதங்களாக இந்து மாமன்றத் தலைமையக்க் கட்டிடம் துரிதமாக எழும்பிக் கொண்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு இந்து மாமன்றப் பணிகளில் புதிய திருப்பத்தினைத் தந்து எமக்கெல்லாம் மன நிறைவு அளித்த அன்பர் திரு. வே. பாலசுப்பிரமணியம் கடந்த ஐந்தை மாதம் பதினைந்தாம் திகதி மாலை இறைவனாடி சேர்ந்தமை எமது மக்களுக்கு, குறிப்பாக இந்தாட்டின் இந்து மக்களுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

அன்னார் கடந்த இரு ஆண்டுகளில் என்னை நேரிற் சந்தித்து இந்து மாமன்றப் பணிகள் பற்றிக் கலந்துரையாடியிருக்கின்றார். அக்கலந்துரையாடல்களில் மாமன்றத் தலைவர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் இந்து மாமன்றத் தலையகத்தைக் கட்டி முடிப்பதில் காட்டிய அக்கறையையும், இந்தாட்டு இந்து மக்களின் நலத்தில் அவர் கொண்டிருந்த ஆர்வத்தையும் நான் அறிய முடிந்தது.

தேங்கிக் கிடந்த மாமன்றக் கட்டிடப் பணிகளுக்குத் தன் சொந்தப் பணத்தை நன்கொடையாகத் தந்து கட்டிட வேலைகளை முடுக்கிவிட்டார். இன்று அக்கட்டிடம் நாலாம் மாடி நீலைக்கு உயர்ந்து நிற்கின்றது.

திரு. பாலசுப்பிரமணியம் காட்டிய பாதையில் இந்தாட்டு இந்து மக்களின் நலத்திற்கும் ஆகில இலங்கை இந்து மாமன்ற வளர்ச்சிக்கும் உழைப்பதே நாம் அவருக்குச் செலுத்தக் கூடிய பெரு அஞ்சலி.

சௌமியழுர்த்தி தொண்டமான்

20. 07. 1992

நாம் அறம் செய்ய வேண்டியது அவசியம்

செல்லி. க. காந்திமதி

(B. A. Dip. in Ed)

இரிது அரிது மானிடாதல் அரிதெனக் கூறிய ஒளவை முதாட்டு தானமும் தலைமும் செய்யின் வானவர் நாடு வழி திறந்திடுமே என்று அதே பாடலில் தொடர்ந்து இயம்பியிருக்கின்றார். இக் கூற்றின் உண்மையை முனிவர்கள், மெய்யறிவுப்பை சான்றோர்கள், சமய குரவர்கள் மற்றும் பல தீர்க்கதறிகிகளும் ஆஸோதித்துவர்களார். மக்கள் இப் மன்னில் பிறந்திறந்துமழும் போது பற்றித் தொடர்வது புண்ணியமும் பாவமுமாகிய நல்வினை, தீவினைகளுமேயாகும். இதை அகச் சமயமாகிய செம்மை சார்ந்த சைவ சமயம் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. மற்றைய புறங்கமயங்களும் பாவங்களை ஈட்டும் கருமங்களை விலக்கியும் கருணை, அங்பு, தயாளி சிந்தை, ஈகை, தான தரும் முதலிய நற்பன்புகளை மனிதவர்க்கம் வளர்க்க வேண்டுமென்கிறது. தன்னுமிர்போல் மன்னுமிரையும் பேண வேண்டுமென்ற தன்மையையும் அவசியத்தையும் காலத்திற்குக் காலம் தோன்றிய தீர்க்க தறிசிகள் பலரும் எடுத்தோதியிருக்கின்றார். சிறப்பாக பழும் பெரும் சமயமாகிய சைவம் இக்கூற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. சைவம் சிவசம்பந்தமுடையது. இன்னும் திருமூல நாயனார் தமது திருமந்திரத்தில் அன்பே சிவம் என்பதை மிகவும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறார். தொண்டர்கள் சீர் பரவுவதும் சேக்கிழார் இயற்றியதுமான பெரியபுராணம் முழுமையும் இத்தைகைய அன்பையும், பக்தியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவர்களின் சரிதமோகும். சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்த அவர்களின் சிந்தனை, சொல், செயல் யாவற்றிலும் அங்பு மினிர்வதைக் காணலாம். வைஷ்ணவ சமயத்தவர்களின் ஆழ்வார்களின் சரிதமும் இத்தைகையதே.

இப்படியாக பிறர் நலம் பேணும் இராக்க சிந்தை ஜீவகாருண்யம் ஆகியன மனித குலத்திற்கு மட்டுமின்றி ஏனைய உயிரினங்களுக்கு காட்டப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் மிக உயர்ந்த மனப்போக்காகும். குளிரினால் நடுங்கிய மயிலொன்றிற்கு தனது போர்வையைப் போர்த்திய பேகனின் செயலும், வெயிலில் வாடி வதங்கிய மூல்லைக் கொடிக்குத் தனது தேரை ஈந்த பாரிவள்ளின் செயலும், இன்னும் பிப்பிசார மன்னனின் யாகத்தில் பலி கொடுக்கப்பட இருந்த ஆகூலை மீட்ட கெளதம் புத்தரின் செயலும் அம்மனப்பாங்கையே காட்டுகிறது. ஈகை, அகிம்சை, சத்தியம் இவை யாவும் அருச்செயலுக்கு வலுவுட்டுவதாகும். மகா பாரதத்தில் வருகின்ற கர்ணன் கொடையிற் சிறந்தவனாக விளங்கினான். சத்தியத்திற்காகத் தனது நாடு, நகர், மனைவி, மகன் யாவற்றையும் இழக்கத் துணிந்த அரிச்சந்திரன் கதையும் யாவரும் அறிந்ததே. தந்தை சொல் காக்க வேண்டி சீதா தேவியுடனும் தமிழி இலக்குமணனுடனும் கானகம் சென்ற ஸ்ரீ இராமபிரானின் காவியமும், பிற உயிரின் துன்பம் கண்டு தன் ஒரே மகனின் உயிரை நீக்க முயன்ற மனுநீதிகண்ட சோழனின் சரிதமும் அறத்தின் பார்ப்பட்ட செயலையே குறிப்பதாகும். சத்தியமும் அகிம்சையும் கைக்கொண்டு அறத்தின் காவலனாக மாந்தருள் தெய்வாக மகாத்மா காந்தி விளங்கினார். எனவே தனிநபர் சமூக நீதிகளும் யுகதர்மமும் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபடினும் அடிநாதமாக அறம் பேணப்பட வேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

இக்கூற்றுக்கு ஆதாரமாகத் திகழ்வதில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது உலகப் பொதுமறையென வர்ணிக்கப்படும் திருக்குறள். இது வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டும் ஒரு

ஒப்புயர்வற்ற நூலாகும். இதனை ஆக்கியளித்த திருவள்ளுவரை தெய்வப் புலவர் என சிறப்பித்து கூறுவதிலிருந்தே இதன் அருமை பெருமைகளை எளிதில் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

வள்ளுவர் அறன் வலியுறுத்தலில்

“அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமுவில்லை அதனை மறத்தவனின் ஊங்கு இவ்வைகேடு” என்கிறார்

“அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச் சொல் இந்நான்கும் இழுக்கா இயன்று அறம்”

எனவும் கூறுகிறார். இன்னும் எமது முன்னோர் மனிதர் விலக்க வேண்டிய பொதுத் தீவைகளாகிய கொலை கால மதுவண்ணல், காமம், பொய் கூறல் ஆகியவை பஞ்சமா பாதங்கள் என்றும் அறவே ஒதுக்கப்பட வேண்டுமெனவும் சொல்லியிருக்கின்றனர். இத்தைகைய தீய செயல்களை நீக்குவதோடு தான தரும் செய்தல் அதாவது ஈகையைக் கைக்கொள்ளல் ஜீவகாருண்யம் காட்டல், குரு, தாய், தந்தை, முதியோரைப் பேணல், நோயாளருக்கு உதவி செய்தல், கல்விச்சாலை அமைத்தல், கல்வி புகட்டுதல் முதலியனவற்றை அறத்தின் பார்ப்பட்ட சிலவெனக் கூறவாம்.

இத்தன்மையான நல்வினைகளை ஜீவன் ஒன்று செய்யும் பொழுது அவை பச நல்வினை என்றாகும். இப்படியே திருக்கோயில் வழிபாட்டிற்கான காரியங்களை அலகிடல், மெழுக்கிடல், திருவிளக்கேற்றல், நந்தவனம் அமைத்தல், ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்தல், கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தல் ஆகியவை சிவ நல்வினை என்று கூறப்படும். கூடிய வரையும் இயலுமான வரையும் இத்தைகை நல்வினைகளைக் கடைப்பிடிப்பதனால் ஆத்ம ஈடேற்றம் அடையலாம்.

மானிடாகப் பிறந்த நாம் இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ என்று உணர்ந்து ஒளவையார் தமது முதுரையில் கூறிய “அறஞ் செய விரும்பு” என்னும் வாக்கைக் கடைப்பிடித்து பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்திக்கரையேற முயற்சிப்பதே அறிவுடையைகும் கடவுளிடம் நாம் அன்புடையவராயிருப்பது மிக அவசியம். அத்துடன் உலகிலுள் மற்றைய உயிர்கள் இடத்தும் அன்புடையவராயிருப்பது மிக அவசியம். உலகில் நாம் ஒருவருக்கொருவர் வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்து சந்தோஷமாக வாழவேண்டும். தற்பெருமை கொள்ளாது வாழ்ந்தால் உலகில் மக்களுக்கிடையில் குரோதமோ, போட்டியோ, சண்டையோ, வேற்றுமைகளோ ஏற்படக் காரணமில்லை. கடவுளிடம் நம்பிக்கையுடையவர்கள் உலகில் வாழும் எல்லாச் சாதியினரையும் மக்களையும் நேசித்து ஆதரித்து வாழ்வார்கள். உண்மையான அன்புடையவர்களுக்கு திருவருள் வந்து கைகூடுகின்றது. உண்மையான அன்பு, அறம் உடையோர் சித்தத்தையே இறைவன் கோயிலாகக் கொள்கின்றனர்.

பண்டு தொட்டு இந்து மக்கள் தமது வாழ்க்கையில் இலக்காகக் கைக்கொண்டு வந்த இந்தப் பண்பாட்டினை உலக மக்களும் சிறந்ததென எண்ணி அங்கீரித்து வாழ்ந்தால் உலகில் குரோதங்களோ, சண்டையோ, போட்டிகளோ தலைகாட்க காரணமில்லை உலகில் அறமும், அன்பும், அருளும் நிலைபெறச் செய்வதே அல்லது தேசங்களில் வாழும் அரசினரின் உண்மையான கொள்கையாக வேண்டும். கல்விமான்களாய், அறிவாளிகளாய், சமயாசாரமுடையவராய் வாழ்பவர்களும் அரசினர்களுக்கு துணையாக நின்று தொண்டு புரிய வேண்டும். அப்போது உலகம் விரும்பிய பூரண நிறைவை அடையும்.

தொண்டர் தும் பெருமையில் உள்ளாம்

கோ. துவகூரன்,
(மருத்துவ ஆராய்ச்சி தாபனம், கொழும்பு)

கட்ட பழும் வேண்டுமா? கடாத பழும் வேண்டுமா? எனக் குமரன் ஒளவையிடம் கேட்டது நாம் எல்லோரும் அறிந்தது. கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணாக் கோடாரி இருங்கதலித் தண்டிற்கு நானுவது போல, தான் இச்சிறு பையனிற்கு தோற்றத்தைக்கண்டு வெட்கப்பட்ட ஒளவை, பையனை முருகனாகக் கண்டாள். முருகன் ஒளவையிடம் அப்போது கொடியது எது, இனியது எது, அரியது எது எனக் கேட்டதற்கு விடை கூறியவள் பின் பெரியது எது என்று கூறுகின்றாள்.

வேலவனே, பெரியது கேட்கிறாயா? இந்தப் புவனம் பெரிது என்று சொல்கிறார்கள், இந்தப் புவனம் நான்முகனின் படைப்பு, இந்த நான்முகனோ திருமாலுடைய வயிற்றிலிருந்து தோன்றியவன். அலைகடல் புரண்டு ஆர்ப்பெரித்தெஞும் திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொள்பவன் தான் இந்தப் பாந்தாமன். இப்படியான பாற்கடல் குறுமுனியாகிய அகத்தியனுடைய உள்ளங்கையிலே ஒடுங்கிப்போய் இருக்கிறது. ஆனால் குறுமுனியோ கலசத்தில் இருந்து தோன்றியவன். புவியிலுள்ள சிறிதளவு மண்ணினால் ஆக்கப்பட்டது தான் இந்தக்கலசம். புவி ஆதிசேடனின் ஒரு தலைக்குத்தான் பாரம். ஆனால் இந்த ஆதிசேடனை உமை தனது சிறுவிரிலே மோதிரமாக அணிந்திருக்கின்றாள். எனினும் உமையவள் இறைவனுடைய இடது பாகத்திலே ஒடுங்கிப்போய் இருக்கிறாள். எனவே இறைவன் இவ்வளவற்றையும் அடக்கியவன். இறைவனை அடக்கியவனாகக் காட்டிய ஒளவை அடுத்த கட்டம் அடங்கியவனாகக் காட்டுகிறாள் எங்கே?

“இறைவரோ தொண்டர் உள்ளத்தொடுக்கம்”

உள்ளத்தில் உண்மை

ஒளி கொண்ட தொண்டருடைய உள்ளத்திலே ஒடுங்கினான் இறைவன் எனக்கூறி

“தொண்டர் தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே”

என்று வியக்கின்றாள்.

இமைப்பொழுதும் தொண்டர் நெஞ்சிலிருந்து நீங்காது, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இறைவன் மீது அவர்கள் கொண்டிருக்கும் காதலுக்குத்தான் பெயர் பக்தி. காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மஸ்கும் அடியவருடைய சக்திக்கும், பெருமைக்கும் எதுவும் ஈடு இணையாகாது. மகா பாரதத்திலே சகாதேவன், கண்ணனை அன்பினாலே கட்டினான். அன்பிற்குக் கட்டுப்பட்டு அந்த அன்பானவர்க்கு எதையும் கொடுத்து அவதிப்பெவர் தான் இறைவன். இது பஸ்மாகாரன் வரலாறு நந்த பாடம்.

நாம் குரியனின் ஒளியிலே (வெயிலிலே) செல்கின்றோம். எம்மால் அந்த வெய்யிலைத் தாங்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் அந்த வெய்யில்பட்ட சுடுமணாலின் மேல் எம்மால் நிற்க முடிவதில்லை. குரியனுடைய ஒளிக்கத்திர்கள் தங்கி நிற்கும் அச்சுடு மணவின் சக்தி எத்தகையதோ, அதேபோல் இறைவனிலும் பார்க்க இறைவனுடைய சக்தியைப் பெற்ற தொண்டருடைய ஆற்றல் பெரிது என்பார்கள் பெரியவர்கள்.

இறை தொண்டர்கள் உள்ளத்தை அந்த உத்தமனாரிடம் பறிகொடுத்தார்கள். அன்பின் காரணமாக இறைவனது அடியை நாடி, இறைவன் காலால் நடந்த இடத்தை தன் கால்படாது தலையால் நடந்து சென்று தன் பக்தியின் உச்சநிலையை வெளிப்படுத்தியவர்களில் ஒருவர் காரைக்கால் அம்மையார். இதனால் அவர் அவஸ்தைப்படவில்லை. மாறாகப் பேரின்பம் கண்டார்.

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிய பின்
“பிறவாமை வேண்டும், மென்டும் பிறப்புண்டேல்
உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும்”

என்று கேட்ட அம்மையை தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டார் இறைவன். அவன் உண்மையில் விரும்புவது எமது தூய உள்ளத்தைத்தான். முத்தயிழ் வித்தகர் கவாமி விபுலானந்தர் வள்ளலாருடைய அந்தத் திருப்பாதத்திற்கு ஏற்ற மலர் எது என்று தேடுகின்றார். வெள்ளை நிற மல்லிகைப் பூ ஏற்றதா அல்லது வேறேதும் மலர் தூவலாமா என ஆராய்ந்த கவாமிக்குக் கிடைத்த முடிவை,

“.....வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல வேறேந்த மலருமல்ல உள்ளக்கமலமுடு உத்தமனார் வேண்டுவது”

என்று அழகாகப் பாடனார். இதனை நாம் இன்று மட்டு நகரில் சிவாந்த வித்தியாலயத்தில் உள்ள அடிகளாரது கல்லறையில் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

நாம் எல்லாவற்றையும் அறியக்கூடியதாக இன்று விஞ்ஞானம் வளர்ந்துள்ளது. ஆனாலும் ஒருவரது உள்ளத்தை மற்றவர் அறியாதபடி இறைவன் உள்ளங்களுக்குப் பூட்டிடுள்ளார். இதை எவாலும் முழுமையாகத் திறந்துவிட முடியாது. தன்னுடைய உள்ளத்தைக் கூட எவாலும் அளந்து விடவும் முடியாது. அடிமனம் என்பது மிகவும் ஆழமானது. அடிமனதைத் தொட நினைப்பவர்கள் தான் சித்தகவாதீனம் அடைகிறார்கள்.

எனவே ஆதியும், அந்தமும் இல்லாத அரும்பெருஞ்சோதியாக உள்ள இறைவன் தூய, பாந்த, பெரிய எமது உள்ளத்தை விரும்புகிறான். எறும்புப் புற்றிற்குள் யானையை விடலாமா? முடியாது. அதனால்தான் அளவு கடந்த இறைவன் அளவிட முடியாத எமது உள்ளத்தைக் கடக்கும் போது “கடவுள்” என்கிறோம்.

“உள்ளம் பெருங் கோயில்” என்பார்கள் பெரியவர்கள். உள்ளத்திலே இறைவனை இருத்தி வழிபடும் வழிபாடுதான் பெரியது. கற்கோயிலிலும் பார்க்க மனக்கோயிலில் விருப்புக் கொண்டவன் தான் இறைவன். அது பூசலார் வாழ்க்கை தந்த பாடம். இந்த இரண்டு கோயிலிலும் இறைவன் எழுந்தருளி இருந்தாலும் உள்ளக்கோயிலில் இருக்கும் எம்பெருமானைத் தானே நாம் எப்போதும் காணலாம், உணரலாம், கண்டு இன்புறலாம். இறைவனைக் காணவிழைந்த நாவுக்கரசர்

“கண்காள் காண்மின்களோ
கடல் நஞ்சன்ட கண்டன்றனை
எண்டோர் வீசி நின்றாடும் பிரான்றன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ.....”

என்று பாடுகின்றார். இப்படிப்பாடியவர் திருவங்கமாலை
முடிவிலேதான் இறைவனைக் கண்டு பிடித்தார். எங்கே?

“தேழிக் கண்டு கொண்டேன்
திருமாவொடு நான் முகங்கும்
தேழித் தேடொனாத் தேவனை
என்னுள்ளே தேழிக்கண்டு கொண்டேன்”

என்று பாடி முடித்தார்.

“கோ” என்று சொல்லப்படும் தலைவனாகிய இறைவனது இல்லம் தான் இந்தக் கோயில். அந்த இறை இல்லம் எமது உடம்பாக இருக்குமென்றால் எதற்குமில்லாத சிறப்பு எமது ஊனுடம்பிற்கு உண்டாகுமல்லவா. இந்த உடம்பிற்கு எத்தனை பேர் எத்தனை வெளியலங்காரம் செய்கிறார்கள். வெளியலங்காரங்கள் தேவையில்லை. எம்முள் இறைவனை இருத்தி உள் அலங்காரம் மேற்கொண்டு உடம்பைக் கோயிலாக்க வேண்டியது தான். ஆன்மாக்கள் நல்ல முறையில் இலயிக்கும் இடம்தானே ஆலயம். எனவே எமது உடம்பு ஆலயமாக்கட்டும். ஆலயம் பற்றிக் கூறும் நற்றமிழால் இசைபாடிய ஞானசம்பந்தர்,

“தொண்டர் ஜஞ்ச களியுமடக்கிச்
கரும்பார் மலர் இன்னை கட்டி
வழிபாடு செய்யுமிடம்” என்றார்.

இறைவனை வழிபடுகின்றோம். அப்படி இறைவனை நாம் வழிபடுகின்றோம் என்றால் எமக்கு இறை அருள் கிடைத்துள்ளது என்பது தான் அர்த்தம். ஆனால் அதன் அளவில் வேறுபடலாம். உண்மையில் அவனது அருள் கிடைத்தால்தான் அவனை நினைக்க முடியும், வணங்க முடியும். இதனைத்தான் மணிவாசகர் தனது திருவாசகத்தில்

“அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி” என்கின்றார்.

நாஸ்திகன் என்று சொல்லி அலைபவர்களின் நிலையும் இதுதான். அவர்களுக்கு இறைவனை வணங்குவதற்குரிய இறையருஞம், தகைமையும் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் அவர்களை இறைவன் காக்காது விடுவதும் இல்லை. அவன் தாய்க்கருணை உடையவன். தாயினும் நல்ல தலைவன், பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிவுடையவன். நாம் செய்யும் பிழைகளைப் பொறுப்பதில் தாய். நாம் கூறும் கட்டளைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் தாய். அருள் சொரிவதிலே தாய். இறைவனை தாயாகக் கண்ட மணிவாசகர்

“நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த ஆடுயேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே”

என்றார் தனது திருவாசகத்திலே. எனவே தாயாகிய இறைவனை உள்ளத்தில் இருத்தி பிறவாத பேரின்பப் பெருநிட்டை அடைய பூமியில் உள்ள எமது மானிடப் பிறப்பை பயன்படுத்துவோமாக,

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

மலர் தூவி வழிபாடு செய்யலாம்

ஸ்ரீ ஜனனி மனோகரன்
கொழும்புத்துறை

பன்னெடுங் காலமாக திருக்கோயில்களில் அர்ச்சகர்களால் இறைவன் அருள் நாடி நிற்கும் பக்தர்களுக்கு அருள் வேண்டிச் செய்யும் அர்ச்சனை சமஸ்கிருத மொழியிலேயே நடத்தப்பட்டு வந்தது.

இந்து சமயத்தின் ஆழமான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் வேண்டுதல் (சங்கற்பம்) சமஸ்கிருத மொழியில் இருந்தமையால் பலவருக்கு அதன் தத்துவக் கருத்துக்களுக்கும் புரியாமல் இருந்தது. இந்திலையை மாற்றி சகவரும் உணர்வு பூர்வமாகப் புரிந்து யன் பெறும் நோக்கின் தமிழ் நாடு இந்து அறநிலையத் துறையினர் நற்பணியொன்றை ஆற்றியுள்ளனர். அழகு தமிழில் எல்லோரும் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக இறைவனை வழிபாடு செய்யும் கலோகத்தைத் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர்.

இதன் மூலம் தமிழர்கள் ஒவ்வொருவரும் மனமொன்றி இந்து சமயத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் நாள்தோறும் இறைவனை அர்ச்சனை செய்யும் வழிகாட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்து சமய, தமிழ் ஆய்ந்த அறிஞர்களால் ஆய்ந்து வெளியிடப்பட்ட அர்ச்சனைக்குரிய திருவாக்குகள் வருமாறு அமைகின்றது.

“நாளும், கோரும் நன்னிலை பொருந்திய இந்நன்னாளில் ----- அவர்களுக்கும், அவர்கள் குடும்பத்தார்க்கும், சுற்றத்தார்க்கும், சமூகத்தார்க்கும், உலகுயிர்கட்கும் அறும், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பயனும் பொருந்திய

நன்னிலை எய்தவும், நீண்ட வாழ்நாள் பெருகவும், திருவருள் பெருகவும், மங்கல வாழ்வெய்தவும் உனது திருவடிகளில் மலர் தூவி வழிபாடு செய்கின்றோம்.”

தனியொருவர் பெயரில் அருள் வேண்டி அர்ச்சனை செய்யும் போதும் மறவாமல் அவர் குடும்பத்தவர், சுற்றத்தவர், சமூகத்தவரை மட்டுமென்றி சகல உலகுயிர்களுக்கும் நன்மை கிட்டவேண்டும் என்று இறைவனை நோக்கி வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது. இதுவே இந்து சமயத்தின் கோட்பாடு.

இந்து எப்போதும் உலகுக்காக, உலக உயிர்களுக்காக, உலக நன்மைக் காகவே பிரார்த்தனை செய்வான். செய்யவேண்டும் என்பதை மேற்குறிப்பிட வழிபாடு வாக்கியம் எடுத்துக்கூடுகின்றது.

தினமும் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்ய முடியாதவர்களுக்கும் தமது வீட்டிலோ அன்றி தாழுள்ள இடத்திலிருந்தோ கத்தமாக பக்தியுடன் மேற்கூறப்பட்ட திருவசனங்களை ஒது இறைவனை வழிபாடு செய்யலாம். இறைவன் திருவருள் நாடி வேண்டுதல் செய்யும் இந்நல்வாக்குகளில் உலகிலுள்ள சகல உயிரினங்களையும் வாழ்த்தும் பெருமையும் அதன் மூலம் மன மகிழ்வும், நிம்மதியும் நாடுவரும் பாங்கை உணர வேண்டும்.

இறைவனுக்கும் எமக்கும் உள்ள நெருக்கம் தெரிந்த மொழியில், புரிந்து செய்யும் வேண்டுதல் மூலம் அதிகரிக்கின்றது. ஆனாந்தத்தைத் தருகின்றது. இறைவன் திருவடிகளில் மலர் தூவி வழிபாடு செய்து ஒவ்வொருவரும் அர்ச்சகர்களாவோம்.

“இந்து நந்துவ வளர்ச்சியில் உபநிடதங்களின் பங்களிப்பு”

திருமதி. உ. கரேந்திரகுமார் (ஆசிரியை)

யா / கிறிஸ்தவ கல்லூரி, கோப்பாம்.

இந்து தத்துவ மரபில் பிரஸ்தான திரயங்களில் ஒன்றாக “உபநிடதம்” விளங்குகின்றது. இங்கு உபநிடதம் என்பது குருவிற்கு அருகில் சீடன் சிரத்தையுடன் அமர்ந்து அவர் கூறுகின்ற அறிவு பூர்வமான விடயங்களைக் கேட்டு தெளிவடைதலை குறித்து நிற்கின்றது. என்னாற் உபநிடதங்கள் தோற்றம் பெற்றிருந்த போதிலும் அவற்றின் தொகையினை “முக்திக்கோ உபநிடதம் 108” என வரையறை செய்கின்றது. அவற்றில் 12 உபநிடதங்களே பிரதானமானவையாகக் கணிக்கப்படுகின்றது.

இதன் அடிப்படையிலே உபநிடதங்களானவை இந்து சமய தத்துவங்களாக விளங்கும் வேதாந்தம், பகவத்கீதை, ஐவகைத் தரிசனம், சித்தாந்தம் போன்ற தத்துவ மரபுகளினது வளர்ச்சி அடிப்படைக்கருத்துகளாக இருக்கும் பிரமம் ஆன்மா, பிரபஞ்சம், கன்மம், மறுபிறப்பு, மகாவாக்கியம் போன்ற கருத்துக்களை தன்னகத்தே உபநிடதங்கள் கொண்டிருப்பதனால் இந்துசமய தத்துவ வளர்ச்சிக்கு உபநிடதங்கள் பங்களிப்பு வழங்கியுள்ளன என அறிய முடிகின்றது.

உபநிடதங்கள் இந்து தத்துவங்களிற்கு வழங்கிய பங்களிப்பு பற்றி நோக்கும் பொழுது அவை கூறுகின்ற பிரமம், ஆன்மா, பிரபஞ்சம், கன்மம், மறுபிறப்பு போன்றவற்றை தனித்தனியாக சுருக்கமாக நோக்குதல் வேண்டும். இந்த வகையிலே உபநிடதங்கள் கூறுகின்ற பிரமம் பற்றிய அம்சங்களை நாம் சுருக்கமாக நோக்கும் பொழுது இவை இறைவனையே “பிரம்” என அழைக்கின்றது. இங்கு பிரமம் என்னும் சொல்லானது “பிரஹ்” எனும் வினையடியிலிருந்து தோற்றம் பெற்றதாகும். “பிரஹ்” என்பதன் பொருள் “தோன்றுதல் அல்லது வளர்தல்” என்பதாகும். எனவே அனைத்துப் பொருட்களின் தும் தோற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக அமைவது பிரமம் ஆகும்.

உபநிடதங்கள் பிரமம் பற்றி மேலும் கூறும் போது அது உண்மைப் பொருள், அனைத்திற்கும் ஆதாரமானது, அனைத்திற்கும் பிறப்பிடமானது, ஆதியும் அந்தமும் அற்றது, சொற்பதம் கடந்த சோதியாக விளங்குவது, அழிவில்லாதது, அனைத்தினையும் அறிவுது, அறியப்படுபொருளும் அதுவே, பிரபஞ்சத்தினை தோற்றுவிப்பது என்றெல்லாம் கூறுகின்றது.

மேலும் பிரமம் உலகத்தோடு கூடி சகுணப்பிரமமாக நிற்கும் பொழுது சப்பிரபஞ்ச நிலையிலும், உலகத்திலிருந்து விடுபட்டு நிர்க்குண பிரமமாக நிற்கும் பொழுது நின்பிரபஞ்ச நிலையிலும் விளங்குவதாக உபநிடதம் கூறுகின்றது.

அடுத்த உபநிடதம் கூறுகின்ற ஆன்மா பற்றிய கருத்துக்களை சுருக்கமாக நோக்கும் பொழுது ஆன்மா உண்மைப் பொருள், குக்குமப் பொருள் ஆகும். அது உடலினுள்ளே அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம் எனும் ஐவகை கோசங்களினால் மூடப்பட்டுள்ளது. வண்டியிலே குதிரையானது பூட்டப்படுவது போல ஒருவரது சர்வத்தில் ஆன்மாவும் பூட்டப்படுகிறது. கன்மத்தின் காரணத்தால் பிறவியெடுக்கும் ஆன்மா, வெராக்கியம், ஞானம் இந்து நந்துவ வளர்ச்சியில் உபநிடதங்களின் பங்களிப்பு”

என்ற வழிகளினுடாக சிரவனம், மனனம், நிருத்தியாசனம் என்பவற்றை கடைப்பிடித்து ஜீவன் முக்தி, விதேக முக்தி போன்ற முக்தி நிலைகளை அடைகின்றது.

அவ்வாறே உபநிடதங்கள் காட்டி நிற்கின்ற வினைப்பயன் பற்றிய கருத்துக்களை நோக்கும் போது ஆன்மாக்கள் கன்மத்தின் காரணத்தினாலே பல பிறவிகளை எடுக்கின்றன என்றும். கன்மத்திற்கு ஏற்ப பிறவியும், பிறவிக்கு ஏற்ப கன்மழும் சங்கிலித் தொடர் போல மாறி மாறி எடுக்கின்றது. அதாவது புழுவானது ஒரு புல் நுணியிலிருந்து மற்றொரு புல்லின் நுனிக்கு மாறி மாறிச் செல்வது போல ஆன்மாவும் பல பிறவிகளை மாறி மாறி எடுக்கின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட பிரமழும் ஆன்மாவும் அடிப்படையில் ஒன்று என்பதை தத்துவமை, அகம் பிரமம் அவி, சோகம் அவி என்பவை புலப்படுத்தி நிற்கிறது. இங்கு தத்துவமை என்பது உன்னிடமுள்ள ஆன்மாவும் பிரமழும் அடிப்படையில் ஒன்று என்பதையும் அகம் பிரமோ அவி என்பது நான் அதாவது உள்ளேன் என்பதையும் சோகம் அவி என்பது என்னிடமுள்ள ஆன்மாவே பிரமம் என்பதையும் குறித்து நிற்கின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்து சமய தத்துவங்களில் ஒன்றான பகவத்கீதை தோற்றம் பெற்றிருந்தது. அதாவது “தத்துவம் அவி” எனும் உபநிடத மகாவாக்கியத்திற்கு வியாக்கியானம் எனும் விளங்கம் வழங்குவதாகவே பகவத்கீதை அமைந்துள்ளது. இங்கு 18 அத்தியாயங்களில் முதல் ஆறு அத்தியாயங்களில் “துவம்” எனப்படும் ஆன்மா பற்றியும், அடுத்த ஆறு அத்தியாயங்களில் “தத்” எனப்படும் பிரமம் பற்றியும், இறுதி ஆறு அத்தியாயங்களில் “அலி” எனப்படும் பிரமம் ஆன்மா தொடர்பு பற்றியும் விளங்குவதாக அமைந்துள்ளது. இதன் காரணமாகவே உபநிடத்தைப் பகவாகவும் பகவத்கீதையை அதிலிருந்து கரக்கப்பட்ட பாலாகவும் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. இதிலிருந்து இந்து சமய தத்துவ வளர்ச்சிக்கு உபநிடதங்களின் பங்களிப்பினை அறிய முடிகின்றது.

தத்துவ வளர்ச்சிக்கு உபநிடதங்கள் வழங்கிய பங்களிப்பில் மற்றுமொரு அம்சம் அவை வேதாந்த தத்துவத்தின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தமையாகும். அதாவது வேதாந்திகளில் ஒருவராக விளங்கும் சங்கரர் உபநிடத மகாவாக்கியமாகிய “கக்மஷத்” என்பதனை அடிப்படையாக கொண்டு பிரமம்பட்டுமே உள்ள பொருள் எனைய பொருட்களாகிய உலகு, உயிர் என்பவை கானல் நீரைப்போல வெறும் தோற்றங்களே என அத்வைத் தத்துவத்தை விளக்கினார்.

மேலும் சங்கரர் உபநிடத மகாவாக்கியமாகிய “தத்துவமை” என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரதி விழ்பவாதத்தை விளக்கியிருந்தார். அதாவது வானத்திலே உள்ள அந்த ஒரே ஒரு நிலாவானது நாம் பார்க்கின்ற ஆறு, கடல், கிணறு, குளம் முதலிய நீர் நிலைகளில் ஓவ்வொரு நிலா தென்படும். எனவே இங்கு நிலவு ஒன்று விழ்பங்கள் பல நிலா உண்மை, விழ்பங்கள் பொய்யானவை விக்கிரம வருடம் ஆடு-புரட்டாதி

ஆகும். இவ்வாறே பரமாத்மாவும் அவித்தையின் காரணத்தினால் பல ஜிவாத்மாக்களாக தென்படுகின்றதென விளக்கியிருந்தமை உபநிடதங்கள் இந்து சமய தத்துவ வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பினையே காட்டி நிற்கின்றன.

அவ்வாறே சங்கார் அபச்சேத வாதத்தினை “அகம் பிரமோ அஸ்மி” எனும் மகா வாக்கியத்தினை அடிப்படையாக கொண்டு விளக்கியிருந்தார். அதாவது உலகமெங்கும் உருவமற்ற ஒரு வெளியே காணப்படுகின்றது. அது பெட்டி, குடம், அறை போன்ற தற்காலிக தடுப்புகளினுடாக தடுக்கப்படும் பொழுது அவ்வற்றிற்குரிய விவங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. பின்பு அத் தற்காலிகத் தடுப்புகள் அழிக்கப்படுமானால் மீண்டும் உருவம் அற்ற ஒரு வெளியே காணப்படும். அவ்வாறே பரமாத்மாவும் அவித்தையின் காரணத்தினால் ஜீவத்துவம் பெற்று பல ஜிவாத்மாக்களாக தென்படுகின்றது என்று அவித்தை நீங்க அவை மீண்டும் பரமாத்மாவாகவே தென்படுகின்றது எனவும் விளக்கியிருந்தமையும் இந்து தத்துவ வளர்ச்சிக்கு உபநிடதம் வழங்கிய பங்களிப்பினையே காட்டுகின்றது.

சங்கரரைப் போன்றே ஏனைய வேதாந்திகளாகிய இராமானுஜரும், மத்துவரும் ஆன்மாவும் பிரமமும் அடிப்படையில் ஒன்று என்பதனை விவியறுத்த உபநிடதங்களை அடிப்படையாக கொண்டிருந்தனர். அதாவது உபநிடதங்களிலே ஆராய்யப்படிருந்த பிரமம், ஆன்மா, பிரபஞ்சம் பற்றிய கருத்துக்களை அடிப்படையாக கொண்டு இராமானுஜர் விவிஸ்டாத்தையும், மத்துவர் துவைதித்தையும் விளங்கியிருந்தார். அத்துடன் கண்மம் மறுபிறப்பு, முத்தி, முத்திக்குரிய வழிகள் ஆகியவற்றையும் உபநிடதங்கள் விளக்கி கூற அவற்றை அடிப்படையாக வைத்தே வேதாந்திகளும் தமது கோட்பாடுகளை விளக்கியிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்து சமய தத்துவ மரபில் தெளிவாகவும், முடிவாகவும் விளக்கம் வழங்கும் பொருட்டு தோற்றும் பெற்ற தத்துவமே சித்தாந்த தத்துவமாகும். அதாவது உபநிடதங்களிலே ஆராய்யப்படிருந்த பிரமம், ஆன்மா, பிரபஞ்சம் பற்றிய கருத்துக்களை கொடுத்த பெருமை சித்தாந்த தத்துவத்தையே சாரும். உபநிடதங்களில் ஆராய்யப்பட்ட பிரமம், ஆன்மா, உலகம் எனும் முப்பொருட்கள் சித்தாந்தம் பதி, பக, பகசம் என்பவற்றினுடாக விளக்கி கூறுகின்றது. உபநிடதங்கள் பிரமத்தையே மூலமான பொருள் என சொன்ன சித்தாந்தத்தின் பதியை மேலான பொருளாகக் கொள்கின்றது.

மேலும் சித்தாந்தத்தில் உபநிடதங்களில் கூறப்பட்டிருந்த முத்திக்குரிய வழிகள், கண்மம் மறுபிறப்பு போன்றவை விளக்கப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக உபநிடதங்கள் கண்மமும் மறுபிறப்பும் சங்கிலித் தொடர் போல மாறிமாறி வரும் என கூறியதைப் போலவே சித்தாந்தமும் ஒருவனது கண்மத்திற்கு ஏற்ப பிறவிகள் வழங்கப்படுகின்றன. கண்மமும் மறுபிறப்பும் சங்கிலித் தொடர் போலவே மாறிமாறி வரும் என விளக்கி கூறியிருந்தமை இந்து தத்துவத்திற்கு உபநிடதங்கள் வழங்கிய பங்களிப்பினையே கூட்டி காட்டுகின்றது.

இந்து சமய தத்துவ மரபில் உபநிடதங்களை அடிப்படையாக கொண்டு தோற்றும் பெற்ற தத்துவங்களில் சாங்கியம், யோகம், வைசேஷயம், நையாயிகம், மீமாஞ்சை எனும் ஜவகைத்

தரிசனங்களும் ஒன்றாகும். இவையும் உபநிடதங்கள் கூறியிருந்த பிரமம், ஆன்மா, உலகம், கண்மம், மறுபிறப்பு முக்திக்குரிய வழிகள் என்பவற்றை முன்னடிப்படையாக கொண்டு தரிசனங்களும் தமது சமயக் கோட்பாடுகளை விளக்கி கூறி இந்து சமய தத்துவத்தை வளர்ச்சி பெறச் செய்திருந்தமை இந்து தத்துவ வளர்ச்சியில் உபநிடதங்களது பங்களிப்பினையே காட்டுகின்றது.

இவ்வாறு உபநிடதங்கள் பல தத்துவங்களின் எழுச்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது மட்டுமென்றி வாழ்க்கைக்கு பயன்படக் கூடிய பொருளாதாரம், சமூக ஒழுக்கம் பற்றிய கருத்துக்களையும் கூறியிருந்தன. அதாவது “செல்வத்தை பறக்கணிக்காதே” “வந்த விருந்தினரை தெய்வமாகக் கருது” “உனக்காக மட்டும் உணவு உண்டாக்கினால் போதாது அது நாட்டு மக்களுக்கும் பயன்படவேண்டும்” இதுவே ஒழுக்கம் என்று உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன. இதிலிருந்து அவை வையத்துள் மனிதனை வாழ்வாங்கு வாழ வைக்கும் கோட்பாடுகளை எடுத்துக் கூறுகின்றன என்பதனை காணமுடிகின்றது.

உபநிடதங்கள் கர்மக் கோட்பாட்டின் மூலம் சமூகத்தில் அறிவியல் கருத்துக்களின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகின்றன. இருக்கு வேதத்தில் ரிதம், நியதி, விரதம் போன்றவை இயற்கை ஒழுக்கையும் மக்களின் அற ஒழுக்கத்தையும் குறித்து நிற்கின்றன. உபநிடதங்கள் நன்மை, தீமை, புண்ணியம்-பாவம், இன்பதுநன்பங்களை விளக்கி அவற்றைக் கருமக் கோட்பாடாக சிறப்பித்துக் கூறி, அதனால் மறுபிறவி உண்டென்ற கொள்கையையும் விளக்குகின்றன. ஒவ்வொரு செயலுக்கும் அதற்கேற்ற வகையில் விளைவு உண்டு என்று மனிதனை எந்த ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு முன்னரும் அதன் விளைவை சிந்திக்க தூண்டுகின்றது. இந்த வகையில் சமூகத்திற்கு வேண்டிய அறக்கருத்துக்களைப் போதிக்கின்றது.

மேலும் உபநிடதங்கள் ஆன்மீக சாதனங்களாக ஞான நெறியை சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. பல இடங்களில் அவை வேதம் கூறும் கிரியைகளை கண்டிப்பது போல கூற்றுக்கள் காணப்படுகிறது. உபநிடதங்கள் அறிவோடு கூடிய கிரியைகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது. அத்துடன் கிரியைகளும் அறிவும் ஆன்மீக ஈடேற்றற்றத்திற்கு வேண்டியவை என்பதை “ஞான கன்ம சமுச்சயம்” என்ற கருத்தின் மூலம் விளக்கப்படுகின்றது. ஈசவாசிய உபநிடதம் “ஞானமின்றிக் கிரியைகளையும் சடங்குகளையும் கைக் கொள்கின்றவர்கள் காரிருளில் கிடக்கின்றார்கள். ஆனால் செய்ய வேண்டிய கருமங்களை புறக்கணித்துவிட்டு வேதாந்த ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட்டவர்கள் அதைவிட பெரிய அந்தகாரத்தில் மூழ்கிடுவார்” என்று துறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வாறு இந்து மதத்திலும், தத்துவத்திலும் இற்றைவரை கிரியைகளும், தத்துவங்களும் இணைந்திருப்பதற்கு இத்தகைய உபநிடத்தக்கருத்துக்கள் வழிவகுத்திருந்தன.

இவ்வாராக இந்துசமய தத்துவ மரபில் பலவேறு தத்துவங்களது தோற்றற்றத்திற்கும் அத்தத்துவங்களின் தும், சமயத்தினதும் வளர்ச்சிக்கும், மக்களுடைய வாழ்க்கைக்குரிய வழிகளையும் கூறி அவற்றின் வளர்ச்சிக்கும், ஓர் அத்திவாரமாக உபநிடதங்கள் அமைந்திருந்தமை இந்து தத்துவ வளர்ச்சிக்கு உபநிடதங்கள் வழங்கிய பங்களிப்பினையே காட்டி நிற்கின்றன.

மா. கணபதிப்பிள்ளை(B.A. 'Econ' Dip in Edu, PGDEM, SLPS Grd)

விழுமியம் பற்றியே எங்கும் பேசப்படுகின்றது. 'values' என்ற ஆங்கிலப்பத்தின் மொழி பெயர்ப்பாக இவ்விழுமியம் என்ற சொல் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. "ஓமுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம் உயினினும் ஓம்பப்படும்" என்ற வள்ளுவரின் வாக்கின் வழி நிற்போர் விழுமிய வழி நிற்பவர்கள் என்ற கருத்தை வெளியிட்டுள்ளனர். உண்மையில் விழுமியம் என்பது ஒரு கற்பனையானதல்ல, மாறாக அது வாழ்க்கை முறை. தம் அன்றாட வாழ்க்கைப் பயிற்சியில் நம் முன்னோர்கள் இதைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர். அதனால் உலகில் அகிம்சையும், அமைதியும், சமாதானமும் நிலைத்து நின்றன. ஆனால் இன்று அத்தகைய வாழ்க்கை முறையை கைவிட்டு விட்டோம். அதனால் அகிம்சை, சமாதானம் என்பனவற்றை அவாவடன் தேடும் நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளோம் என்பது மிகையில்லை.

விழுமியங்களைப் பண்டைய எம் பெரியோர் எவ்வாறு பேணிப்பாதுகாத்தனர் என்பதை ஆராயின், இதை இரண்டு வகையில் நாம் இனம் கண்டு கொள்ளலாம்.

1. ஐந்தறிவுள்ள பிராணிகளும் நம்முன்னோர்களும்
2. ஆற்றிவுள்ள மனித நடத்தையில் நம்முன்னோர்கள்,

"தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர்களை" மதித்து வரும்பண்பு அக்காலத்திற் காணப்பட்டது. யாழிப்பாணத்துக் கிராமங்களை எடுத்து நோக்கும் போது தமது காணிகளை மறைத்து ஒலைகளால் (கிடூகு அல்லது பணை ஒலை) வேலியிட்டு இருப்பர். அல்லது மறைத்து மதில் எழுப்பி இருப்பர். பாதையால் போவோர் உள்ளே பார்க்க முடியாத வகையில் அவை அமைக்கப்பட்டு இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் வீட்டுக்கிணறுகளில் இருந்து வேலிக்கு வெளியே நீர்விட்டு நிரப்பும் தொட்டிகள் இருக்கும். இத்தொட்டிகளில் தெருவால்போகும் ஆடு, மாடுகள் நீர் அருந்திச்செல்லும். இத்தொட்டிகளில் நீர் குறைந்துவிடாது பார்த்து, வீட்டில் உள்ள பெரியவர்கள் மாத்திரமல்ல சிறுவர்கள் கூட நீர் நிரப்புவார்கள். உள்ளே கிணற்றியில் நின்று பார்த்தால் தொட்டியில் நீர்குறைந்திருக்கும் நிலமை தெரியும். யார் கிணற்றிக்கு வருவார்களோ அவர்கள் நீர்நிரப்புவார்கள் கிணற்றியில் கரைக்கப்படும் சவர்க்கார நீர் இத்தொட்டிகளில் வந்து கலந்து விடாமல் மிகக்கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு இருக்கும். இந்த நிகழ்வில் மனித விழுமியம் பிரகாசித்து நிற்கவில்லையா?

இன்று மனிதர்கள் உண்ணும் உணவிலேயே கலப்படம் செய்கிறார்கள். எங்கும், எதிலும் நேர்மையில்லை. அன்றைய மனிதர் மாடு, ஆடு, குதிரைகளுக்கு உணவு வைக்கும்போது புண்ணாக்குப் போன்றவற்றை வாங்கி, தவிட்டுன் கலந்து நீரிலே கரைத்து மன், கல் போன்றவற்றை நீக்கி உணவுட்டினர். ஐந்தறிவுள்ள வாயில்லாத ஜீவராசிகள் எனப்பட்ட பிராணிகளின்

உணவும் நல்லதாக இருக்க வேண்டும் என்ற நம் முன்னையவர் களின் நடைமுறை இது.

மழை வீழ்ச்சி குறைந்த பல பகுதிகள் யாழ் பிரதேசத்தில் உள்ளன. சிலகிராமங்களில் பலமாதங்கள் வரட்சியால் புல், பூண்டு காணப்படுவது அருமை. இக்காலத்தில் மாடுகள் ஆடுகள் இறந்துவிடும் என்பதால் பணை ஒலையை வெட்டி அவ்வோலை களில் ஈர்க்குகளை வேறாக்கி மெல்லிய ஒலைக்கீறுகளாகக் கிழித்து ஆடுகள், மாடுகளின் நாக்கை வெட்டி விடாதவாறு உணவுட்டும் முறையையும், பனங்குரும்பைகளையும், நூங்குகளையும் "சீக்காய்" எனப்படும் மற்றிய பனங்காய்களையும் சீவி மாடுகளுக்கு உணவுட்டும் முறையையும், தம் வீட்டுக் கடைவைகளில் கடகங்களில் பழைய ஒடியல், பனாட்டு என்பனவற்றை உணவாக வைத்து உணவுட்டும் முறையையும் பார்ப்போர் இந்நடவடிக்கைகளில்தான் விழுமியம் உயிர்பெற்று இருக்கிறது என்பார்கள். தம்சொந்த ஆடு, மாட்டுக்கென்று அல்ல யார்வீட்டு மாடு, ஆடு என்றாலும் பசியாறிச் செல்லத்தக்கதாக அவர்கள் அக்காலத்தில் செய்த இந்நடவடிக்கைகளில் விழுமியம் உயிர்த்துடிப்புடன் செயல்வுருக்கொண்டிருந்தது.

பல கிராமங்களில் நன்றாக தட்டுப்பாடு காணப்படும். உப்புநீர் தான் அனேகமான கிணறுகளில் உண்டு. சில குறிப்பிட்ட இடங்களிற்தான் நந்நீர்க் கிணறுகள் இருக்கும். அந்நந்நீர் கிணறுகளின் அயலில் ஜந்து அல்லது ஆறு அடி நீளத்தில் தென்னை அல்லது பனங்குற்றிகளை குடைந்து தண்ணீர் ஊற்றி வைக்கும் தொட்டிகள் போல் அமைத்து இருப்பார்கள். இவை "தொட்டில்கள்" அல்லது "கொட்டுக்கள்" என அழைக்கப்பட்டன. கிணற்றியில் இருக்கும் இக்கொட்டுக்களில் எந்நேரமும் நீர்நிரப்பப்பட்டே இருக்கும். கிணற்றில் நீர் அள்ளவரும் பெண்களோ, ஆண்களோ, சிறுவர்களோ அதைத்தம் கடமையாகச் செய்வார். இக்கொட்டுக்களில் அவ்வாறு மாடுகள், ஆடுகள், நீர் அருந்தி தாகம் தீர்த்துச் செல்லும். அக்கிராமங்களில் உள்ள பாடசாலையின் அதிபர், ஆசிரியர்கள், பாடசாலை மாணவர்களுக்கு அளிக்கும் பயிற்சியும் விழுமியங்களோடு அடியொற்றியவை. காலையில் பாடசாலைக்கு வந்ததும் கிணற்றைச் சுற்றி இருக்கும் நான்கைந்து கொட்டுக்களில் நீர் நிரப்புதல் வேண்டும். மதிய இடைவேளையில் நீர் குறைந்து இருக்கும் கொட்டுக்களில் நீர் நிரப்புதல் வேண்டும். மன் அல்லது தூசிகள் கொட்டில் உள்ள நீரில் கலந்து இருந்தால் அக்கொட்டில் உள்ள நீர் முழுவதையும் வெளியேற்றி புதுநீர் இறைத்து நீரப்பி விடுதல்வேண்டும். அதேபோல் பாடசாலை முடியும் நேரம் கட்டாயமாக எல்லாக் கொட்டுக்களிலும் நீர் நிரப்புதல் வேண்டும். இது நாளாந்தக் கடமை; இதற்கு பொறுப்பாக ஒரு மாணவர்கும் நியாயிக்கப்பட்டு இருக்கும். இதேபோல் பாடசாலையின் அயலில் உள்ள ஆல், இத்தி

மரங்களின் குழைகளை வெட்டி விடுதல் வேண்டும். அப்பாதையால் வரும் ஆடு, மாடு பசியாற்றிப்போக அது வழிவகுத்தது. இவை எல்லாம் மாணவர்களுக்கு பாடசாலைகளில் கொடுக்கப்பட்ட பயிற்சிகள். இந்நடவடிக்கைகளில் விழுமியம் உயிர்பெற்றிருந்தது.

ஆங்காங்கே “ஆவாஞ்சி” கற்கள் நாட்டப்பட்டு இருக்கும். உடலில் சொறி எடுக்கும் மிருகங்கள் தமது உடம்பை இவ்வாவாவர்ஞ்சிக் கற்களில் உரஞ்சி தம் உபாதையைப் போக்கிக் கொள்ளும். வாயில்லாத ஜீவராசிகளுக்காக அன்று அறிவியல் வளராத கிராமங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்நடவடிக்கைகளில் விழுமியம் எழுச்சி பெற்று நிற்கவில்லையா?

பாடசாலைகள், கோவில்களுக்குப் பக்கத்தில் மாடு, ஆடுகள் வந்து தண்ணீர் குடித்துச் செல்ல வசதியாக ‘கேளிகள்’ அமைக்கப்பட்டு இருக்கும். இக்கேளிகள், நந்தீர் கிணறுகளை பாடசாலை மாணவர்கள் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை சேறு எடுத்து இறைத்து துப்பரவாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று வழிப்படுத்தப்பட்டனர். ஏனெனில், வாயில்லாத ஜீவராசிகள் நோயறக் கூடாது என்பதில் இருந்த கவனத்தால் ஆகும். பெற்றோர், ஆசிரியர், அதிபர், மாணவர்கள் எல்லோரும் மனம்விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டு செய்த இந்நடவடிக்கைகளில் விழுமியங்கள் சிறப்புற்று நிற்கவில்லையா?

குதிரைகளிற் சென்று மாடு கட்டுதல், கயிலெறிந்து மாடு கட்டுதல் என்ற முறைகள் சில கிராமங்களிற் காணப்படுகின்றது. இவற்றிற்கு எல்லாம் வேறாக எமது முதாதையர்கள் தங்கள் மாடுகளுக்கு பெயர் வைத்தழைப்பார். அவர்கள் சிறு கடகங்களில் பழைய ஒடியல், பழம்பனாட்டு என்பனவற்றைக் கொண்டு சென்று மாட்டின் யெயரச் சொல்லிக் கூப்பிட மாடு அவரைத் தேடி ஒடிவரும். கட்டுதல், கலைத்தல் செயற்பாடுகள் இல்லாமல் சந்தோஷமாக அக்கடக்கத்துடன் தனக்குத் தேவையான இடத்துக்கு அம்மாடுகளை அழைத்துச் செல்லும் பெரியவர்கள் பின் “மகுடிக்குக் கட்டுண்ட பாம்புகள் போல்” அப்பிராணிகளைத் தம்கட்டுப்பாட்டில் அடக்கியாண்ட நடவடிக்கைகளில் விழுமியங்கள் பரிணமித்திருந்தன.

தம்வீட்டு வாசலைத்திறந்து வெளியே செல்லும்போது “கோமாதா” என்ற மாடுகள் நின்று வாலை வீசி, தலையை ஆட்டி வரவேற்று வழி அனுப்பும்போது அவற்றை வருடிக்கொடுத்து அன்புடன் அதட்டிச் செல்லும் பெரியவர்களின் நடத்தைகளில் விழுமியம் உயிர்வாழ்ந்தது. மிருக வைத்தியர்கள் இல்லாத அக்காலத்தில் கிராமத்தில் இருந்த பெரியவர்கள் மாட்டின்நிலை அறிந்து அதன் நோய் அகற்றிய முறைகளை நோக்கும்போது பிராணிகளுடன் ஒன்றித்து வாழ்ந்த மனிதனின் பாரிய உள்ளத்தின் உயர்வு சிறப்புற்று நிற்கிறது.

பண்டைய பெரியவர்கள் சிலர் அசைவர்களாக இருந்தாலும், இறைச்சி, மீன் என்பனவற்றை சின்னங்கு சிறிய சிறார்களின் மூன் வெட்டமாட்டார்கள். இரத்தத்தை அவர்கள் காணக்கூடாது என்பதற்காக கோழி போன்ற பறவைகளைக் கூட உரிக்கும் போது, அதைப் பக்குவமாக பல யார் தூரத்துக்கு அப்பால் கொண்டு சென்று, உரித்து இறைச்சியாக்கி சட்டியால் மூடி தாயாரிடம்

கையளிப்பாரோ தவிர சிறிய குழந்தைகள் காணக்கூடிய இடத்தில் அவற்றைச் செய்வதில்லை. அதேபோற்றான் ஊர்க் கோடுகளில், மனித நடமாட்டமில்லாத இடங்களிற்றான் இறைச்சிக் கடைகள் இருந்தன. கட்டுப்பள்ளாகும் இடங்களில் அவை அமைக்கப்பட்டு இருக்காது. இதனால் சிறு பாராதையினர் இரத்தம் குத்து, வெட்டுப்போன்றவற்றில் பாரிய அளவில் நாட்டம் காட்டாத தன்மையை அக்காலத்தில் காணமுடிந்தது. ஆனால் இன்று நிலமை மாறிவிட்டது. “நாங்கள் கண்களாற்றான் சாப்பிடுகின்றோம்” என்ற சிந்தனை வளம் கொண்ட மேலைத்தேயத்தவர்கள் வந்து எமது சமூகத்தை நாசம் செய்துவிட்டார்கள். முழுமாட்டை உரித்து கண்ணாடிப் பெட்டிகளில் வைத்து வருகின்ற பெரியவர்கள் “லைன்” இறைச்சி “அண்டர்கட்” என்று கேட்டு வாங்கும் நிலை உருவாகி விட்டது. மாட்டைவெட்டும் மனிதன், மனிதனையும் வெட்டுகிறான். பார்த்துக்கொண்டு நின்ற சிறுவன் பக்கத்தில் உள்ளவனை வெட்டுகிறான். விழுமியங்கள் பொய்த்துவரும் சந்தர்ப்பங்களைச் சிந்தித்துப்பாருங்கள்.

அன்று மனிதன் மனிதனாக எப்படி வாழ்ந்தான் என்று சிந்தித்துப்பார்த்தால் அத்தகைய வாழ்க்கை முறைதான் விழுமியங்கள் வாழ்வற்ற சந்தர்ப்பங்கள் என்பதைக் காணலாம். அக்காலத்தில் போகுவரத்துச் சாதனங்கள் குறைந்தே காணப்பட்டன. எனவே நீண்ட தூரங்களுக்கு மக்கள் நடந்தே சென்றனர். செல்லும் பிரதான சாலைகளில் உள்ள மக்கள் தமது வீட்டுக்கடவைகளில் மண் குடங்களிலே நந்தீர் வைத்து அதை அருந்த சிறு பாத்திரமும் வைத்திருப்பார். தெருவால் செல்லும் பாதசாரி தாக்கத்துடன் செல்லக்கூடாது என்ற பரோபாகாரத்தன்மை இங்கு விழுமியமாகப் பரிணமித்து நிற்கிறது. இத்தகைய நீர்ப்பானைகளில் “மோரும்” சில சமயங்களில் வைத்திருப்பார் என்பதும் இங்கு இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரமான பொருட்களை தலையில் வைத்துச் சுமந்து செல்லும் அவர்கள் களைப்படையும் சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றை இறக்கி வைத்து இளைப்பாறும் “சுமைதாங்கி”கள் அமைக்கப்பட்டு இருந்தன. சுமை தாங்கிகளின் அருகில் நிழல் தரும் “அம்பங்கள்” அமைக்கப்பட்டு இருந்தன. பின்னர் இவைதான் பேரூந்துத் தரிப்பிடங்களாக மாறின என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இரு மனிதனின் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் அக்கிராமத் தவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். தனிமனித வாழ்வ என்பதற்குப் பதிலாக, கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வ என்பதில் அக்கறை காட்டினார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் மரணம் அடைந்து விட்டால் அக்கிராமத்தவர்கள் ஒருமாதம் மரணித்த குடும்பத்திற்கு உணவளித்து, உடனிருந்து துக்கத்தைத் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். அதேபோல் துன்புற்று நின்ற அக்குடும்பத்தின் பாரச்சமைகளில் தாழம் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் நோக்கில் சடங்கு, அந்தியேட்டி போன்ற கிரியைகளுக்கு அரிசி, மரக்கறி போன்றவற்றை வாங்கிக் கொடுத்து தாழே பங்கெடுத்து, அவர்களின் துக்கத்தை கிராமத்தின் துக்கமாகவே எடுத்துக்கொள்ளும் இயல்புகளில் விழுமியம் சிறப்படையவில்லையா?

கிராமம் ஒன்றில் மாணவன் ஒருவன் சிறந்த பாட்சை முடிவு எடுத்துவிட்டால் கிராமத்தவர் எல்லோரும் சந்தோஷம் அடைவார்.

அவனைப் பாராட்டுவார்கள். தமக்குக் கிடைத்த மாபெரும் பொக்கிஷமாகவே அவனை எண்ணுவார்கள். அவனும் தன் கற்றலை முடித்து தன் பின்தங்கிய கிராமத்துக்கு வந்து வேலை செய்து தன்ஊற்றார், உறவினர்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறந்து வைப்பான். இதனால் கிராமங்கள் தன்னிறைவுக் கிராமங்களாக யிரிர்ந்தன. இத்தகையதொரு நிலையைத்தான் மகாத்மா காந்தியும் இந்தியாவில் ஏற்படுத்த விருப்பம் கொண்டு இருந்தார்.

தொழில் செய்யும் போதும் எல்லோரும் சேர்ந்து கூட்டுத் தொழில்கள் செய்தனர். வருமானத்தைச் சமமாகப் பங்கிட்டனர். தமக்கென வாழுப் பிரிர்க்குரியராய் எங்கும் வாழ்ந்தனர். தமது குழந்தைகள் மட்டுமல்ல தம்முரின் எக்குழந்தையாவது விடும் தப்பைக் கண்டதும், கண்ட இடத்தில் தண்டித்துத் திருத்தும் முறைகள் காணப்பட்டன. பிள்ளைகளைத் திருத்துவதற்காக பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்கள் அடிபோடுவார்கள். அவனுக்கு அடிபோட்டுத்தான் படிப்பியுங்கள் என்று பெற்றோர்களும் சொல்லுவார்கள். தண்டனை நடவுடு நிலமை தவறாத நெறிவழியில் இருக்கும். அதை எல்லோரும் நம்பினர். ஆனால் இன்று ஆசிரியனிடமும் நேர்மையில்லை. பெற்றோரும் மாணவனும் கூட பொலிசில் போய், முறைப்பாடு செய்யும் அளவுக்கு நிலமை மாறிவிட்டது எனில் எங்கே விழுப்பியங்கள் உயிர்பெறப்போகிறது.

தொழில் அடிப்படையில் சாதிகள் காணப்பட்டன. சமூகத்தில் கூட்டுப்பொறுப்பு அடிப்படையில் இச்சாதியினரிடம் ஒர்றுமைப்பட்ட உணர்வுகள் இருந்தன. ஏற்றத்தாழ்வுக்குறைபாடு கண்டனத்துக் குரியதொன்று. ஆனால் ஒருவரின் கக துக்கங்களில் மற்றவர்கள் அக்காலத்தில் பங்கெடுத்தே வந்தனர். இன்று சாதிக்கெதிராகப் போராடுகிறோம் என்பவர்கள் இருக்கின்ற நிலையையும் குழப்பி ஏனோ தானோ என்று இருப்பதை நேராகக் காண்கிறோம். இருக்கின்ற அமைப்பைச் சீராக்கப் புறப்பட்டு இருந்ததை விடமோசமாக்கிவிட்ட நிலையே இன்று உருவாகி உள்ளது.

பண்ணச் சமூகத்தில், பண்புறையோர், கெளரவுமான நடத்தை கொண்டோர் மதிக்கப்பட்டனர். இன்று அரசு உத்தியோகஸ் தர்களும், நகராதுகாவலர்களும், இராணுவமும் செய்ய முடியாத வேலைகளை, அன்று பண்புறையோர் தமது செம்மையான நடத்தைகளால் செய்து முடித்தனர். உதாரணமாகக் கிராமத்தில் ஒரு காணித்தகராறு என்றால் ஒரு பெரியவர் வந்து இதை, இவ்வாறு செய்து கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் மக்கள் செய்வார்கள். இதற்கு எழுத்தில்லை, இது ஒரு கனவான் ஒப்பந்தம் போல் இருக்கும்.

கண்டியில் இந்து நாகரிக பாடப் யாவுரங்கு

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றக் கல்விக்குழுவின் ஏற்பாட்டில் ஐஉலை 15ம் 16ம் திகதிகளில் கண்டு இந்து சிரேஷ்ட பாடசாலையில் இந்து நாகரிக பாடப்யிலாங்கு நடத்தப்பட்டது. 97 மாணவர்கள் பங்குற்றிய இப்பயிலங்களின் தொடக்க நிகழ்வுகள் கண்டு அசோக வித்தியாலய அதிபர் செ. நடராஜா தலைமையில் இடம் பெற்றது. மத்திய மாகாண இந்து மாமன்றப் பொதுச்செயலாளர் திரு. க. செல்லமுத்து ஆசியுரை வழங்க, கல்விக் குழுத்தலைவர் க. அருணாசலம், செல்வி சமந்தா கணேசன், செல்வி. கோகிலேவுவி மகாவிங்கம் ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

இந்து சிரேஷ்ட பாடசாலை அதிபர் ஜே. பாக்கியநாதனும் கலந்து சிறப்பித்தார்.

அத்தகைய சமூகப் பெரியவர்கள், இன்றுள்ளவர்கள் போன்று அடியாட்பலம், பண்பலம் கொண்டவர்கள் அல்ல. மாறாக மக்களின் மானிடப்பண்டின் மகிழ்ச்சையைக் கொண்டவர்கள். சாதாரணமானவர்கள். ஆனால் வார்த்தையை மீறாத மகோண்ணதார்கள். அவர்கள் நீதி வழுவை நெறிமுறையில் தம் வாழ்வை இட்டவர்கள். அத்தகையவர்களால் நாடும் வாழ்ந்தது. மக்களும் வாழ்ந்தனர். ஆனால் இன்று நிலைமையைச் சுற்று சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இன்று கூட்டுக்குடும்ப அமைப்புசீர் குலைந்து “கருக்குடும்ப” அமைப்பு வளர்ச்சி அடைந்துவிட்ட காரணத்தால் “நான்” “எனது” என்ற சுயநலச்சிந்தனைகள் மலிந்துவிட்டன. பரஸ்பரம் மனிதன் மனிதனுக்கு உதவும் மானிடம் செத்துக்கொண்டு வருகிறது. நாய், பூனை போன்ற பிராணிகளுக்குக் கொடுக்கும் மரியாதையைக்கூட தன் சகோதர மனிதனுக்குக் கொடுக்க தவறிவிட்டான்.

மேலைத்தேயத்தவர் வருகையும், சர்வதேச மயமாக்கலும், எமது புராதன நாகரிகப் பண்பாட்டுக் குழலை மாப படுத்திவிட்டது. பண்புடையோர் என்று கருதப்படும் சுற்றோர்கள் இன்று மொற்றுக்காரர்களாகவும், போலிகளாகவும் மாறிவிட்டார்கள். மதங்கள் மனிதனை நெறிப்படுத்துவதற்கு மாறாக, போட்டா போட்டியிட்டு மனிதனைக் கொன்று குவிக்கிறது. வெறிவேட்டையாடி உலகத்தில் ஆகக் கூடிய மரணங்கள் மதத்தின் பெயரால்தான் நடந்தது என்பதை எவரும் மறுபதற்கில்லை. குரூபுத்தி, வஞ்சகம், சூது, காமம், குரோதம், வம்பு என்று சீரற் ற நடத்தைகளில் தம்மை இட்டுச் செல்லுகின்றனர்.

நாங்கள் தமிழர்கள், இந்துக்கள்; வெறும் நாடோடிக்கூட்டங்கள் அல்ல; எமக்கென்ற சொந்த விழுமியங்கள் எம் நடத்தையோடு அடியொற்றியவை. எமது வாழ்க்கை நெறிதான் விழுமியம். மயிர்க்கீன் உயிர்வாழுக் கவரிமான் போன்று வாழ்ந்த இனம், “தன்னிலமை தாழாமை தாழ்ந்தால் உயிர்வாழுமை” என்று மானத்திற்கு வரைவிலக்கணம் சொன்ன இனம், இன்று விழுமியங்கள் என்றால் என்ன என்று விடைதேட முயன்று இருப்பது வேடிக்கைதான். விழுமியம் என்பது நடத்தைக்கோலம். நம்நடத்தைகளை மெய்யாம் வாழ்ந்த முன்னப் பெரும்மனிதர் களோடு தொடர்புடைத்திச் சென்றால் வாழ்க்கை இனிக்கும், வசந்தம் பிறக்கும், மீண்டும் எம் இனம் எழுச்சி பெற்று நிற்கும் என்பது மிகையான கற்பனை அல்ல.

கண்டு, மாத்தளை மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பங்கேற்ற இப்பயிலங்கள் கண்டு மோபிலே கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி இந்துமதி குப்பையா, புனித சில்லவெஸ்டர் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. சி. குருபான், இரைவெல தமிழ் ம. வி. ஆசிரியர் அ. தேவ மணோகரன், நாவலப்பிடி கதிரேசன் தேசிய கல்லூரி ஆசிரியை செல்வி மகால்ட்கி கணேஷ், பதுளை இந்து சமய உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் கி. புண்ணியமுர்த்தி ஆகியோர் விரிவுரைகளாற்றினர்.

பயிலரங்கில் பங்குற்றியிலோருக்கு தேநிர், மதிய உணவு என்பன வழங்கப்பட்டதுடன் வராபுச் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறான பயிலரங்கு மத்திய மகாணத்தில் நடைபெறுவது இதுவே முதல் முறையென்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

மலைக்கள் மலையில் இருந்தும் “இழப்பாளர்” வாராவி

பழனிமுத்து ஸ்ரீதரன்

அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை, கொட்டகல்.

மலையகத்தில் பெரும்பாலும் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் பெண் தெய்வ வழிபாடு முக்கியம் பெறுகின்றது. மிகவும் பிரபஸ்யானது ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மாள் வழிபாடும், திருவிழாவும் ஆகும்.

நகப்புறங்களில் ஆண் தெய்வவழிபாடுகளே முக்கியம் பெறுகின்றது. முருகன், விநாயகப் பெருமான் வழிபாடுகள் முக்கியம் பெறுகின்றது.

மலையக மக்களின் பரம்பரையினர் இந்தியாவில் இருந்து வரும்பொழுது அவர்கள் குடியமர்ந்த இடங்களுக்கு தாங்கள் வழிபடும் தெய்வ உருவங்களைக் கொண்டு வந்து கோயில் அமைத்து வழிபாடுகளை ஆரம்பித்துள்ளனர்.

இவ்வாறான நிலையில் அட்டன் டுக்கோயா பிரதேசத்தில் கிருமக்கொலை எனும் பெருந்தோட்டத்தில் (Ingestre Estate, UJD) சுமார் 1500 அடி தொடக்கம் 2000ம் அடி உயர்த்தில் பெரிய மலைக்குன்று தொடர் ஒன்று உள்ளது. இதனை அங்கு வாழும் மக்கள் 8ம் நம்பார் மலையென்று சொல்லுவது வழக்கம்.

இந்த மலைக்கு மத்தியில் நீரோடைகள் சலசல என்று ஒடும் நிலையில் “ஜயப்பன் கவாமி” வீற்றிருக்கின்றார். இம் மலையில் ஏறி ஜயப்பனைத் தரிசிப்பது மிகவும் கஷ்டம். காடு முரடான பாதை,

கற்கள், முற்கள் செடிகள், புதர்கள் நிறைந்த இடம். ஆனாலும் இந்த ஊர் மக்கள் சென்று வழிபட்டு வருகின்றனர்.

இந்த ஊர் மக்கள் வருடம் ஒருமுறை தங்களால் இயன்ற அளவு திருவிழா ஒன்றை நடத்துவார்கள். மிகவும் சிரமத்திற்கு மத்தியில் மக்கள் சென்று வருவார்கள்.

கமார் ஐந்து வருடங்களுக்கு முன் நானும் எனது நண்பர்கள் 20வது பேரும் விரதம் இருந்து ஜயப்பனை தரிசிக்கக் கூடிய சென்றோம். மாலை அங்கிருந்து மலை இறங்கி ஊருக்கு வந்தபொழுது வயது முதிர்ந்து பாட்டிகள் எம்மை வணங்கினார்கள். அப்போது எம் மெய் சிலிர்த்து. அந்நேரமே ஜயப்பன் பெருமானின் மகிமையை உணர்ந்து கொண்டோம்.

இந்தியாவுக்குச் சென்று எவ்வளவு கஷ்டத்தின் மத்தியில் ஜயப்பனைத் தரிசிக்கின்றார்களோ அதே அமைப்பில் இங்கும் ஜயப்பன் ஆலயம் இருக்கின்றது.

குன்று இருக்கும் இடமெல்லாம் ஜயப்பன் வீற்றிருப்பான் என்பதற்கு இது ஒர் உதாரணம் ஆகும்.

வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்

பவானி வரதராஜன்

பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்ற நாமனைவரும் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஒவ்வொருவரும் தன்னைப்பற்றிச் சிந்தித்துணர வேண்டும். நாமெல்லாம் பறுத்தே, புலனின்பங்களைப் பற்றியே சிந்தித்து வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதியை வீணாகக் கழிக்கிறோம். தூய வாழ்க்கை வாழும் ஒருவனால் மட்டுமே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகிய இறைவனையடைய முடியும். ஒருவனுடைய மனம் ஆன்மீக வழியில் பண்படும் அளவிற்கு அது தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்படும் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய இயலும். வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் இறைவனையடைதல் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டால் இறைவனிடம் பக்தியும், நம்பிக்கையும் உண்டாகி மனவமைதியை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இறைவனின்வைப் பெற்றவர்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு பொழுதும் நெறிதவற மாட்டார்கள். அவர்கள் பேசும் பேசுக்கம், செய்யும் செயலும் உலகத்துக்கு நன்மையே உண்டு பண்ணக்கூடியவை. பக்தனின் உள்ளம் இறைவனின் அரியாசனம் என்ற ஆன்றோர்வாக்கின்படி நமது வாழ்வு முழுவதும் இறைவனை உணர்ந்து கொள்வதற்காக ஏற்பட்டது என்பதை தெரிந்து கொண்டால் நமது இஷ்ட தெய்வத்திடம் மெய்யன்பினால் பக்தி செலுத்துகிறோம். இதுவே குறிக்கோள். இதற்கு நாம் தியாக நிலையை அடைய வேண்டும். கடவுளுக்காக எல்லாவற்றையும் துறத்தல் என்பது தியாகமாகிறது. நம்முடைய நற் கருமங்கள் அறப்பன்பு, நன்னென்றி எல்லாமே துறத்தவின் பல்வேறு வடிவங்கள் தானே. நம்முடைய வாழ்வு முழுவதும் ஆசையை அடக்கி வைத்தவால் இச்சா சக்தியை ஒடுக்கி

இறைவனிடம் அன்பு கொள்ள முடிகிறது. உள்ளம் ஸ்படிகம் போன்று தெளிவடையும் போது அது கடவுளின் இருப்பிடமாகிறது. அப்போது தான் குறிக்கோளை எட்டமுடிகிறது, தூய வாழ்க்கை வாழ்வதால்தான் இவைகள் சாத்தியமாகிறது. ஆன்மீகப் பெரியார்களின் திவ்விய சரித்திரங்களைப் படிப்பதால் உயர் வாழ்க்கைக்கு உரிய பல அரிய கருத்துக்களை அறிந்து கொண்டு வாழ முடியும்.

இக்காலத்தில் தெய்வீக நூல்களைப் படிக்க யாரும் விரும்புவதில்லை, தெய்வீகமில்லாத நூல்களைப் படிப்பதால் வீண் பெருமையுடன், தீய இயல்புகளும் உண்டாகின்றன. இதனால் மக்கள் இறைவனிடமிருந்து விலகிவிடுகிறார்கள் இறைவனிடம் பக்தியை ஊட்டாத நூல்கள் எவ்வளவு உற்சாகம் தருவதாக இருந்தாலும் முடிவில் துன்பத்தையே விளைவிக்கின்றன. பண்படாத மனிதனின் கல்வியும், பணமும் இறைவனிடமிருந்து குறிக்கோளிலிருந்து விலகி தீமையே செய்கின்றன. தியாகத்தாலன்றி கடவுளை அறிய, அடைய வேறு வழியில்லை, புலனின்பங்களைவிடுவது தான் தியாகம். இறைவனிடம் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் வெறும் கிரிகைகளாலும் அனுஷ்டானங்களாலும் பயன் எதும் இல்லை. எமது மானிட வாழ்வின் குறிக்கோள் தியாகம். ஆன்மாவை அறிதல், இறைவனையறிதல் துறத்தல், இப்படிப்பல விதங்களில் ஒரே தன்மையான முடிவை இலட்சியத்தை எல்லோரும் நாளடைவில் அடைந்தே தீவேண்டும்.

புதுமணிக்ரும் வழிகாலைகளைப் பண்டி நிதிமறையிரும் யன்பால் இசீகைப்பிள்ளை

ஆ. குணநாயகம்

“தாத்திற் கேற்பப் பொறுப்பும் உயரும்”

தரம் இன்மையாற் பொறுப்புணர்வற்ற செயல்கள் -

ஓவ்வெலகின் கண்ணே மனித வர்க்க மல்லாத பிற உயினாங்களும் உள்ளன. மனிதனுக்கு உள்ளதான ஆறாவது அறிவு அவற்றிற்கு இல்லை. நன்மை எது, தீமை எது என்னும் வேறுபாடு அவற்றிற்கு விளங்காது. மனிதனோ ஆற்றிலு பெற்றவனாகின்றான். நல்லதன் நலனும், தீயதன் தீமையும் உள்ளவாறு உணரும் ஆற்றல் மனிதனுக்கு உண்டு. அதனால் கொள்ளும் செயல் யாது, தவிர்க்கும் செயல் யாது என்பதனை அறிய முடிகிறது. உயிரைக் கொலை செய்தல் ஆகுமா? ஆகாது, இதே போன்று, ஊன் உண்ணல் ஆகுமா? ஆகாது. உண்ணும் ஊன் தன் கையாலோ, அல்லது பிறர் கையாலோ நடைபெற்ற உயிர்க் கொலையின் விளைவாகக் கிடைத்த ஒரு பொருள் அல்லவா?

இதனின் முற்றிலும் வேறுபட்டது விலங்கின் இயற்கை. அன்மைக் காலத்தில், பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி இருந்தது. மேல் நாட்டில் ஓரிடத்தில், ஒரங்கர் தனது செல்லப் பிராணியாக ஒரு சிங்கத்தை அன்பாக, உணவுட்டிப் பாதுகாத்து வந்தார். ஒருநாள் பார்க்கும் போது, சிங்கம் இருந்த கூட்டில், காலணிகள் ஒரு சோடி மாத்திரமே காணப்பட்டன. சிங்கம் அன்பரைப் பசி ஆறிவிட்டது.

விலங்கினத்தின் இக்குணத்தை எம் முன்னோர்கள், எமது நலன் கருதித் தமது இலக்கியங்களில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

“வேங்கை வரிப் புலிநோய் தர்த்த விடகாரி,

ஆங்கதனுக்கு ஆகாம் ஆணாற்போல்” என அமைகிறது. வேங்கைப் புலிக்கு நோய் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனை ஒரு வைத்தியர் விரைவாகக் குணப்படுத்தி விடுகின்றார். பிரதி உபகாரமாகப் புலி என்ன செய்கின்றது? அவர் மேற் பாய்ந்து, அவரைக் கொன்று தின்று விடுகின்றது.

தரம் இருந்தும் பொறுப்பிருக்கும் செயல்கள்

இங்கு மேலே சொல்லிய செயல்களுக்காக நாம் விலங்கினத்தைக் குறை கூற முடியாது. அவ்வினாத்திற்கு ஆண்டவன் ஆற்றிவ அருளாளில்லை. இதற்கு மாறாக மனிதன்பால் நடைபெற்றதை அப்பரடிகள் தன்மேல் வைத்துக் கூறியிருள்ள யுள்ளார்கள். “நானேதும் அறியாமே என்னுள் வந்து, நல்லனவும் தீயனவும் காட்டா நின்றாய்”. இதனைக் கூறிய அடிகள் உலகில் நடைபெறும் உண்மை நிலைமையையும் கூறிவிடுகின்றார். “விலங்கல்லேன்” என முதலில் அருளிய பெருமான், அதே முச்சில், “விலங்கல்லா தொழிந்தேனல்லேன்” என்ற உண்மையை இயம்பி உள்ளார்.

இங்கிலாந்து தேசத்திலே, பிரபுக்கள் வர்க்கம் என ஒரு பகுதியினர் உள்ளன. காலத்துக்குக் காலம் பல பணிகளை ஆற்றிய காரணத்தினால், பல்வேறு அரசர்களால், பிரபு என்னும் கொரவம் வழங்கப்பெற்று, அதன் மானியங்களும் வழங்கப்பெற்றன. இதனால், இவ்வர்க்கத்தினர் பரம்பரையாகச் செல்லக் கொழிப்படுன் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் தமது பொழுது போக்கிற்காகவும், விளையாட்டு வினோதத்திற்காகவும், இவர்களுக்காக ஒதுக்கப் பெற்றுள்ள காட்டுப் பிரதேசத்திற்குக் காலத்துக்குக் காலம், குதிரைகள் மீது கவர்ந்து, வேட்டை நாய்கள் சுகிதம், நரி வேட்டையாடச் செல்வார்கள். இவ் வழக்கம் தகாதது எனக் கருதும் இப்போதைய அரசாங்கம், அதனைத் தடுக்கும் சட்டம் கொண்டு வர முயல்கின்றது. ஆனால், இதற்கு எதிர்ப்போ, மிக உக்கிரமாகவுள்ளது. இவ் வழக்கம் தொடர்ந்தும் இருத்தல் வேண்டும் எனக் கூறும் பலர் சொல்லும் நியாயம் இது “கொல்லப்படும் நரிகளுக்கு ஏற்படும் உடல் துண்பம் மிகக் குறைவானது. ஆகையால், நாம் என் இதன் பொருட்டுக் கவலைப் பட வேண்டும்?” இதனை எவ்வாறு இவர்கள் கண்டு பிடித்தார்களோ, தெரியவில்லை. சில சமய நிறுவனங்கள் தாழும் இவ்வழக்கிற்கு எதிர்ப்பு இல்லை. என்னே! மனிதப் பண்பு, எங்கே போய்விட்டது.

“எவ்வழிரும் பராபரன் சந்திதியாகும்

இலங்கும் உயிர் உடலைனத்தும் சசன் கோயில்”

இவ்வாறு இருக்கும்போது உயிர்க்கொலை செய்தல் ஆகுமா?

சைவ சமயத்தவர் யாவரும் தினமும் “ஐ வேஷ்வி” செய்தல் வேண்டும் என்பது விதி – வேள்வி என்பது, தியாக சிந்தனையடுன் மேற்கொள்ளும் வழிபாடு. ஐவேள்விகளில் ஒன்று, “பூத வேஷ்வி” என்பது. அதாவது, மனித உயிர்ஸ்லாத பிற உயிர்களுக்கு ஆற்றவேண்டிய, தியாக சிந்தனையடையதான், பொருத்தமான சேவை. ஒரு உயிரின் தற்காப்பவலு எவ்வளவு குறைந்துள்ளதோ, அவ்வளவுக்கு, அதனைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு, எம்பால் உயருகின்றது.

புலால் உண்ணும் வழக்கம் உயிர் கொல்லுதலோடு பின்னிப் பினைந்த தொன்றாயுள்ளது. நாம் கொல்லாதிருக்கலாம், பிரராவுதல் கொன்ற உயிர்தானே உணவாக உண்ணப்படுகின்றது. இக் காரணம் பற்றியே, “கொல்லான்” என ஆராம்பித்த வள்ளுவுப் பெருந்தகை, அதே முச்சில், “புலால் மறுத்தானை” என்று உடன் தொடர்ந்து கூறியுள்ளார். உயிர் கொல்லபவன், புலால் உண்பவன், எவ்வாறு “அஞ்பு” என்னும் பண்பு கொண்டவனாவான்? ‘அஞ்பு’ என்பது அடிப்படையாகவே எனைய பண்புகள் யாவும் நிலைபெறுகின்றன. இவ்வாறான நற்பண்புகள் பலவும் பெற்றுள்ள வருடைய மனித தரம் மிக உயர்ந்தது. அவாது நினைவும், சொல்லும், செயலும் யாவும் இத்தாத்திற்கு ஏற்றதாகவே அமைதல் வேண்டும். இவ்வகையில் அவரது பொறுப்பு மிகப்பாரியது.

“மேலோன் எதனைச் செய்கின்றாரோ, அதனையே

எனையோரும் பின்பற்றுகின்றனர்” என பூரி பகவத்கீதை விளக்குகின்றது. ஆகவே நற்பண்புகளை அனுசரிக்க வேண்டியது தனது நலன் மாத்திரம் கருதியன்று, சமூக நலன் கருதியும் இது அவசியமாகின்றது.

காதலன் ஒருவன் தனது காதலியைச் சிறிது காலம் விட்டுப் பிரிந்து, பின் வந்து சேர வேண்டியதான் ஒரு தேவை ஏற்பட்டது. ஆனால் தான் பிரிந்திருக்கும் காலத்தின் போது காதலி பெரிதும் மனம் வருத்தமடைவாள் என்பதனையும் உணர்கின்றான். இதற்குச் சிறு நிவாரணம் தேடும் முகமாகக் காதலியின் தோழியை நாடுகின்றான். அப்பெண்மனியை அடைந்து, அவரது கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, தான் வேற்றிடம் சிறிது காலம் சென்று, விரைவில் திரும்பிவந்து, திருமணம் முடிப்பதாகக் கூறி, அது வரையும், காதலிக்கு ஆறுதல் மொழிகள் கூறிக் கவலையுறாதவாறு, அடைக்கலப் பொருள்போல அவரைப் பாதுகாத்து வருமாறு வேண்டுகிறார்.

இத் தூய வேண்டுகோளைப் பிழையாக விளங்கிக் கொண்டாள், தோழி. தவறாது திரும்பிவந்து திருமணம் செய்து கொள்வேன் என்று தனது கையைப் பிடித்துச் சத்தியம் செய்தார் எனத் தோழி நம்புகிறாள். சத்தியம் செய்வோர், மகளிர், பார்ப்பளர், பசு ஆசிய மூவருள் ஒருவரைத் தொட்டுச் சத்தியம் செய்தலே வழக்கு. இப் பிழையான நினைவுடைய தோழி, காதலனை நோக்கிச் சில வார்த்தைகள் கூறுகின்றார்:

“பெரியோ! நான் சொல்வதைச் சிறிது கேட்பாயா! அரிய, பெரியவர்களாயுள்ள மக்களது நடைமுறை இயல்புகளை ஆராய்ந்து பார்ப்போமோயானால் சில குண நலன்கள் தெற்றெனப் புலனாகும். அவர்களது உள்ளம் ஒருபோதும் தகாத ஒன்றனை எண்ணவோ, சொல்லவோ, செய்யவோ விரும்பாது. புற நடையாக ஒரே வழி அவ்வாறு விரும்ப நேரினும், உடனே, தான் கற்றுக்கொண்ட கல்வி அறிவும், கேள்வியாற் கிடைத்த அறிவுரைகளும் நற்கருவியாக, யானைப் பாகன் தோட்டி கொண்டு யானையை வழி நடத்துவது போல, பிழை வழியை நாடும் மனசை, மட்டு நல் வழியின் கண்ணே நிறுத்தும். மேலும், மேற்கொள்ள உள்ள

உத்தேசச் செயல், அறநெறி, பொருள் நெறி ஆகியவற்றிற்கு அமைவாக உள்ளதா என்பதனை ஆராய்ந்து பார்க்கும். இவற்றிற்கு முரணாயிருத்தலாகாது. இறுதியாகத் தன் தகுதிப்பாடு என்ன என்பதும், தான் மேற்கொள்ள உள்ள செயல் தன் தகுதிக்கு ஏற்படுத்ததான் து ஒன்றுதானா, என்னும் இப்பலவற்றையும் நன்கு அலசி ஆராய்ந்த பின்னரே அரிய பெரியோருடைய செயல் முற்றுப்பெறும்.”

“நிலைமை இவ்வாறு இருக்கும்போது, நும்மையொத்த பெரியோரிடத்தும், இத்தகைய, பொய்யோடு கூடிய கூற்றுக்கள் தோன்றின், இவ்வுலகின் இறை மெய் எங்கு உள்தாகும்? நான் திரும்பி வந்து திருமணம் செய்து கொள்வேன் என்று சொன்னால் மாத்திரம் போதாதோ? இதற்குச் சத்தியம் வேண்டுமோ? பொய்த்தலும் வாய்த்தலும் உடையார்ல்லவா சத்தியத்தை நாடுவர். மெய்யல்லாது பொய் சொல்லாதார்க்குச் சத்தியம் வேண்டுமோ.”

இக் கருத்திற்குரிய சங்க இலக்கியப் பாடல் இதோ:-

“-----

விழையா வள்ளம் விழையும் ஆயினும் என்றுங், கேட்டவை தோட்டியாக, மட்டாங்கு, அறனும் பொருஞும் வழாஸை நாடித், தற்றக வுடைமை நோக்கி, மற்றதன் பின்னா கும்மே முன்னியது முடித்தல்; அனைய பெரியோ ரொழுக்க; மதனால் அரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலை நும்மோ ரன்னோர் மாட்டும் இன்ன பொய்யோடு மிடைந்தவை தோன்றின் மெய்யாண் ஊதோவில் வுலகத் தானே.

- அகநானாறு - 286 - மருதம் ஆசிரியர் - ஓரம்போகியார்

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்னிடம் இல்லாததை நான் அடைய வேண்டுமானால்,
அதை நான் தொடர்ந்து சென்று அதற்காக உழைத்தால் தான்
அது எனக்குக் கிடைக்கும். ஒரு செயல்பாடுமின்றி அது தானாக
வரும் என்று காத்திருந்தால் அது என்னிடம் வராது!

(அறிஞர் சாம்லெவன்)

முயற்சி

விடாழுயற்சி என்பது ஆச்சரியப்படத்தக்க பயன்கள் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு மிகச் சிறந்த பண்பு. எந்த ஒரு மகத்தான் காரியமும் விடாழுயற்சியால்தான் நடைபெறுகின்றது.

அருமை உடைத்து என்று அசவாமை வேண்டும்

பெருமை முயற்சி தரும்.

(திருக்குறள்)

சமயவழிபாட்டில் ஆரோக்கிய ரகசியம்

சக்தி தியாகராசன்

பம்பலப்பிடித்

எங்கள் சமயம் சிவனை முழுமுதலாகக் கொண்ட சைவசமயம். நாம் சைவம் காட்டிய நெறிகளில் வாழுந்தால் துன்பம் இல்லை. ஆனால் நாம் முன்னோர் காட்டிய அறிய போதனைகளை பின்பற்றாது ஏனோதானோ என வாழுவதால் இன்று இன்னல் கடவில் வாழ்வா சாவா என தத்தளிக்கிள்ளோம். “அன்பனே அமைதி எங்கேள்ள று தேடாதே. உந்தனுள் அமைதி நிறைந்துள்ளது. உள்ளே செல்லச் செல்ல தேன் பொந்தன் அமைதி தேன் நிறைந்துள்ளது. அதனை வழிபாட்டால் பெற்று ஆனந்தமாக வாழுவாயாகுக” என்று வாழுந்து சென்ற மகான்கள், சித்தர்கள் கூறிச் சென்றார்கள். கரையைத்தழுவும், தேடும் அலைகள் அமைதியிழந்து ஆர்ப்பரிக்கின்றன. எமது நாடும் அமைதியைத்தான் தேடுகின்றது. தனி மனிதர்கள் சேர்ந்ததுதான் சமுதாயம். பல்லினமக்கள் சேர்ந்ததுதான் நாடு. எனவே நாடும் வீடும் இன்று நாடுவது என்றும் நிலைக்கும் அமைதியைத்தான் எனக் கூறுவது சாலப் பொருத்தமாகும்.

நாட்டில் வாழும் மக்கள் தாம்வாழும் காலங்களில் ஆனந்த மனப்பூரிப்புடன் வாழுவேண்டும். அதுவும் சுற்றம் குழு சுகமாக வாழுவேண்டும். கோயில் இல்லா ஊரில் குடி இருக்கவேண்டாம் என்றனர். ஆலயம் இருக்கும் ஊர்களில் மக்கள் மனி ஒசையுடன் புலரும்போதே விழித்தெழுந்து, தமது காலைக்கடமைகளை முறையாகச் செய்து, கைநிறைய மலர்களுடன் ஆலயம் செல்கின்றார்கள். அன்றைய நாள் கருமங்களை இறை வழிபாட்டுடனேயே ஆரம்பிக்கிறார்கள் இதனால் ஓர் ஒழுங்குமுறையான வாழ்க்கையை வாழ தம்மைபழக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

நோயற்று வாழுவேண்டும். அதுவும் நூற்றாண்டு வாழ வேண்டும் என நாம் ஆசைப்படுகின்றோம். ஆனால் வாழ வழி அறிந்தும் சோம்பலிலே வாழ்வைக் கழிக்கின்றோம். நோய்களை அரவணைத்துக் கொள்கின்றோம். எப்படிவாழ வேண்டும் என போதனையாலும், சாதனையாலும் எமது முன்னோர் பல யோகப் பயிற்சிகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளனர்.

அதுவும் எமது வழிபாட்டுமுறைகள் ஊடாக யோகாசனப் பயிற்சிகளைப் புகுத்தியுள்ளார்கள். ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரம், அங்கப் பிரதட்சனம், காவடி ஆடுதல். பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம், அடிஅழித்தல். அதுமட்டுமல்லாமல் விநாயகர் பெருமான்முன் தோப்புக்கரணம் போடுதல் சிறந்த யோகப் பயிற்சியாகும். மேற்படி வழிபாட்டினுள் புசங்காசனம், வச்சிராசனம், சசங்காசனம் அடங்கியுள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல் குரிய வழிபாட்டுமுறையுள் ஆசனப்பயிற்சிகள் இருக்கின்றன. ஒருவர் தனிய குரியவழிபாட்டைச் செய்துவந்தாலே ஆரோக்கிய ஆயுள் உள்ளவராக இருக்கலாம்.

ஒரு நாளில் 21600 முறை சுவாசிக்கவேண்டும். 1 நிமிடத்திற்கு 15 முறை சுவாசிக்கின்றோம். பிராண சக்தி நாம் பேசுவதாலும், ஒடுவதாலும், குடும்பகலவியவேளையிலும் விரயமாகின்றது. அதனை ஈடுசெய்ய வாரம் ஒருநாள் அல்லது இரண்டு நாட்களிற்கு மௌனவிரதத்தை அனுட்டிக்க வேண்டும் என எமது தூயோர் கூறியும் தாம் செயல்மூலம் காட்டினார். இன்று

இலை மறை காய் போல யோகிகள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடன்யோகக்கலை மறைந்துபோகவிடாது சமுதாயத்திற்காக தம்மை அர்ப்பணிக்கவேண்டும். ஆலயங்கள் பொது இடங்கள் தோறும் யோகாசன நிலையங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இளையோரும் மூத்தோரும் யோகாசனங்கள் வழிகாட்டவிலே செய்து பழகல் வேண்டும். யோகக்கலையால் நீண்ட ஆயுளையும் நிறைந்த ஆரோக்கியத்தையும் நாம் பெறலாம். திருமூலரும் தாம் அருளிய திருமந்திரத்தில்,

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார்
திட்டம்பட மெஞ்சானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தேன்
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிரை வளர்த்தேனே.

யோகக் கலையால் உடல் ஆரோக்கியத்தை பேணி ஆத்மயோக தவ வழிபாட்டால் மேம்படலாம் எனக் கூறியுள்ளார். எனவே ஆலயங்கள் செல்வோம், வழிபடுவோம், ஆரோக்கிய சுயசாம்ராச்சியத்தில் ஆனந்தமாக வாழ்வோம்.

பின்வரும் ஆசனங்கள் எவ்வகையான நோய்களை நீக்கி ஆரோக்கிய சுக வாழ்வைத் தருகின்றன என்பது பற்றிப் பார்ப்போம்.

நோய்கள்

ஆசனங்கள்

முச்சக்கோளாறுகள்

பஜங்காசனம், அர்த்த ஹலாசனம் பச்சிமோத்தாசனம், விபரீதகரணி ஹலாசனம், உட்டராசனம், மத்ச்யாசனம்.

நீழிவு - சர்க்கரைவியாதி

விபரீதகரணி, சர்வாங்காசனம், ஹலாசனம், மத்ச்யாசனம், பஸ்சிமோத்தாசனம் சலபாசனம், தனுராசனம், மழுராசனம் உட்டியானபந்தனம், நாடுகத்தி தியானம்.

வயிறு குடல் சம்பந்தமான நோய்கள்

விபரீதகரணி, சர்வாங்காசனம் மத்ச்யாசனம், சீராசனம், சலபாசனம், தனுராசனம், உட்டியானபந்தம் சவாசனம், பத்மாசனம், தியானம்.

நாம்பு மண்டலம் நோய்கள்

தனுராசனம், பஸ்சிமோத்தாசனம் சவாசனம், ஹலாசனம், சர்வாங்காசனம், மத்ச்யாசனம், பாதஹஸ்தாசனம், திரிகோணா சனம், வச்சாசனம் விபரீதகரணி, சீராசனம், பத்மாசனம், முத்திரை பிராணாயம், தியானம்.

இருதய நோய்கள்

அர்த்த ஹலாசனம், விபரீதகரணி, தனுராசனம், பஸ்சிமோத்தாசனம் ஹலாசனம், சர்வாங்காசனம், சவாசனம், தியானம்.

நந்திக் கொடி ஞான அருட் கொடி

அருள்மொழி அரசி வசந்தா வைத்தியநாதன் ஜே. பி.
(கலாபூஷணம், வித்துவான்.)

“நந்தி என்ற சொல் முழுதுணர் ஞானம், வரம்பிலா ஆற்றல், மங்கலம், தூய்மை செம்மை என்று பல பொருள் விளக்கக்களின் குறியீடாய் நிற்கும் பொருளாகிய சிவத்தையே குறிக்கும்.

“நந்து காத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலுமெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்து போற்றுகின்றேனே”

“நந்தியை எந்தையை ஞானத்தலைவனை
மந்திர மொன்றுள் மருவியதுகடந்
தந்தரா வானத்தின் அப்புறத்தப்பர
சுந்தரக் கூத்தனை என் சொல்லுமாரே”

நந்தியை சிவபெருமான் என்றே பல இடங்களிலும் திருமூலர் பெருமான் குறிப்பிடுவார். நந்தியம் பெருமான் சிவபெருமானது பிரதிநிதியாகவும் புராணங்களில் குறிப்பிடப் படுகின்றார்.

சிவாதர் என்ற முனிவருக்கு யாக பூமியை உழும் பொழுது ஓர் பெட்டகத்திலே குழந்தை ஒன்று கிடைத்தது. பெருமகிழ்ச்சியுடன் அக்குழந்தைக்கு “செபேசர்” என்று பெயிட்டு வளர்த்து வந்தார். செபேசரும் 14 ஆண்டு கால எல்லைக்குள் சகல கலைகளிலும், வேத, ஆகம, புராண சாத்திரங்களிலும் வல்லவரானார். சிவனாடி மறவாச் சிந்தையரான செபேசர், சிவபெருமானை, கங்கையின் நீர், கமலத்தோன் கமண்டல நீர், உமையம்மை கொங்கையின் நீர், கொண்டல் நீர், குணநந்தி வாய்நூரை நீர் என்ற ஐவகை தீர்த்தங்களால் அபிஷேகம் செய்ய இறைவன் உளங்கனிந்து, திருநோக்கால், பரிசுத்தால், திகழ் வாக்கால், பாவனையால், யோகத்தால், அருள் நூலால் திருவடி பதித்து தீட்சை அருளி மனங்களிந்து “திருநந்தி தேவன்” என்று திருநாமம் அருளினார். பின்னர் வசிஸ்த முனிவிளின் பெளத்திரியும். வியாக்ராத முனிவருடைய புத்திரியும், உபமன்ய முனிவருடைய தங்கையுமாகிய சுயம்பிரகாசாம்பிகையை பங்குனி மாதம் புனர்பூச நகஷத்திரத்தில் திருமணம் செய்வித்தார். இன்றும் திருவையாற்றில் அருகேயுள்ள திருமழுபாடி என்னும் தலத்தில் பங்குனி மாதம் திரு நந்தி தேவர் திருமண விழா நடைபெறுகின்றது. அதற்கு ஐயாற்பார் அறம் வளர்த்த நாயகியுடன் எழுந்தருள்வது இன்றும் வழக்கத்திலிருந்து வருகின்றது.

நந்திகேஸ்வரர் திருக்கயிலாயத்திற்குச் செல்ல உமையொருபாகன் அவருக்கு சாருப பதவியை அளித்தார்.

“நெற்றியிற் கண் நாலுபயம்
நெருப்புருவம் பிறைகொள் முடி
சற்று மொரு குறைவில்லாச்
சாருபம் பணித்தருளிப்
பெற்றியினால் ஆடற் கரிகைப்
பிரம்பும் அருள் செய்தானே.

இத்தகு பெருமை பொருந்திய திருநந்தி தேவரே சிவபெருமானுக்கு தொழும்பட்டமையூண்டு வாயிற்காவலராகவும், அவரைத் தாங்கும் இடபமாகவும், அவரது பெருமையைத் தெரிவிக்க விடைக் கொடியாகவும் விளங்குகின்றார்.

கொடியானது தாய்க்கும் சேய்க்கும் உறவைப் பினைக்கத் தொப்புள் கொடியாகவும், தலைவன், தலைவியின் உடலைப்பினைக்கத் தாலிக் கொடியாகவும் மன்னன் மக்களது உணர்வை பினைக்க நாட்டுக் கொடியாகவும் ஏற்றும் பெறுகின்றது.

சோழ மன்னர்கள் வேங்கையையும், சேரர்கள் வில்லையும், பாண்டியர்கள் கயலையும் தங்கொடிகளாகக் கொண்ட பொழுது பல்லவ மன்னர்கள் சிவம் பெருக்கும் நந்திக் கொடியைத் தங்கள் நாட்டுக் கொடியாகக் கொண்டு மகிழ்ந்தனர். கொடி என்பது கீர்த்தியின் சின்னம். இன்றும் தேசியக் கொடியை ஒரு பண்பாட்சின் அடையாளமாக, உயிராக மதிக்கின்றோம். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் சுதந்திரச் சின்னமான காங்கிரஸ் கொடியை மன்னிலே போட்டுமிதிக்க முற்பட்ட பொழுது திருப்பூர் குமரன் அக்கொடியை உயர்த்திப் பிடித்தவாறு உயிர் கொடுத்துக் கொடி காத்த குமரனாகப் புகழ் கொண்டான்.

மன்னா ஞாம் மன்னர்களுக்கு மட்டுமல்ல... விண்ணா ஞாந் தேவர்களுக்கும் உரிய கொடிகள் உள்ளன. மக்களின் மனத்தில் மயல்லினைக்கும் மன்மதனுக்கு மீன்க்கொடி. அம்மக்கத்தை மாற்றும் முருகனுக்கு சேவற்கொடி, படைக்கும் பிரமனுக்கு அன்னக் கொடி. காக்கும் திருமாலுக்கு உவணக் (கருடன்) கொடி. ஒடுக்கும் பரமேஸ்வரனுக்கு விடைக்கொடி.

விடை - ஏறு - இடபம் - நந்தி என்பன ஒரு பொருளை சிவபெருமான் ஏற்றுக் கொடியைக் கொண்டவன் என்பதற்கு திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் திருவிராமேச்வரம், திருவென்காட்டுப் புதிகங்களுள்ளும், அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகாது பாடல்கள் பலவற்றிலும் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. மணிவாசகர் தனது திருத்தசாங்கத்தில்.

“சோலைப் பகங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன் கோலம் பொலியும் கொடிக்கறாய் - சாலவும் எதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டும் கோதிலார் ஏறாங்கொடி” என்றும்,

திருப்பள்ளி எழுச்சியின் முதற் பாடலிலேயே

“எற்றுயர் கொடியுடையாய் எமையுடையாய் எம்பெருமானின் பள்ளி எழுந்தருளாயே” என்றும் அருளியுள்ளார்.

நக்கீர தேவரும் தனது திருமுருகாற்றுப்படையுள் திரு ஆவிநான்குடித் தலத்தில் உயிர்க்குமிராந் தன்மையுடன் முருகன் வீற்றிருக்க அவரை தரிசிக்க, காமமெடு கடுஞ்சினாங்கடிந்த முனிவர்க்குமாமும், புகை முகந்தனன் மாசில் தூவடையோடு கந்தர்வர் கூட்டமும் முன்செல்ல பின்னாலே தேவர் குழாம் வருகின்றது. கருடக்கொடியையுடைய மாயவன் முன்செல்ல,

“வெள்ளேறு வலவயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள் உமையமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண் மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனான சிவபெருமான் வருகின்றார்” என்று கூறுவார்.

ஒன்பதாந் திருமுறையுள் திருமாளிகைத் தேவர் தனது திருவிசைப்பா பதிகத்தில்.

“நீறணி பவளக் குன்றமே” என எடுத்து ஏறணி கொடி எம் சகனே’ உன்னைத் “தொண்டனேன் இசையுமா நிசையே” என்று அருளிச்செய்வார்.

திருவிளையாடற் புராண ஆசிரியர் பரஞ்சோதி முனிவரும், தடாதகைப் பிராட்டியைத் திருமணங் கொள்ள சிவபெருமான் தன்னுருமாறி சோம சுந்தரபாண்டியனாகச் செல்லும் காட்சியை,

சடைமறைத்துக் கதிர்மகுடந் தரித்து நறுங் கொள்றையந்தார் தணந்து வேப்பந் தொடை முத்து விடநாகக் கலனகற்றி மாணிக்கச் சுடர்ப்பு ணேந்தி விடை நிறுத்திக் கயலெடுத்து வழுதி மருமகனாகி மீன்நோக்கின் மடவரஸை மணந்துலக முழுதான்..

சந்தனை வணக்கஞ் செய்வாம்”

என்று அற்புதமாக வர்ணிப்பார்.

விடைக் கொடி - சிவக்கொடி அதுவே சைவக்கொடி. மற்றைய மதங்கட்கெல்லாம் அவர்களுக்கென்று ஒரு கொடி இருக்கின்றது - சைவப்பெருமக்களுக்கு ஒரு கொடி வேண்டாமா?

நந்தி - அறத்தின் வடிவம் - தர்மத்தின் நிலைக்களம். ஆகவே அறத்தின் வழியறிந்து அறவாழ்வு வாழும் சைவத் தமிழ் மக்கள் நந்தியைக் கொடியாகக் கொள்ள வேண்டும். இதனை உலக சைவப்பேரவையும் ஏற்றுக்கொண்டு “மகாசிவராத்திரி தினத்தை” கொடி தினமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் வருத்தது.

ஆதலால் சைவமக்களாகிய நாம் ஆலய விழாக்கள் அனைத்திலும் (விநாயகர் - முருகன் - அம்பிகை ஆலயங்களிலும் கோபாங்களில் நந்திக் கொடியை ஏற்றுவது சைவத்திற்கு அளிக்கும் பெருமதிப்பாகும்) கலாசார விழாக்கள், சைவ நிறுவனங்களின் விழாக்கள் அனைத்திலும் நந்திக்கொடியை ஏற்றிப் போற்றுவோம் இதனை சைவ மக்கள் ஒவ்வொருவரும் மனத்துட்கொண்டு முன்னின்று செயலாற்ற வேண்டும் இது ஒவ்வொரு சைவமகனதும் தலையாப் கடவுயர்களும்.

இந்து நாகாரிக பாடப் பயிலரங்கு

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றக் கல்விக்குழு 2000 ஆம் ஆண்டு க. பொ. த (யர்தர)ப் பரிசைக்குத் தோற்றும் மாணவர் நலன் கருதி கொழும்பு சரஸ்வதி மண்டபத்தில் இந்து வித்தியாவிருத்தி சங்க ஆதாவுடன் இலவச பயிலரங்குகளை ஐஉலை மாதம் 01ம்02ம் திகதிகளில் காலை 9.00 மணி முதல் மாலை 4.00 மணிவரை நடத்தியது.

கொழும்பு, கம்பஹா, கஞ்சத்துறை, புத்தளம், மாத்தளை, கண்டி, நுவ்வரலியா, இரத்தினபுரி, கேகாலை ஆகிய எட்டு மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த நூற்றியிருபது மாணவர்கள் இப்பயிலரங்கில் கலந்து கொண்டனர்.

யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திருமதி. ஏ. என். கிருஷ்ணவேணி, பதுளை இந்து சமய பாடப்பொறுப்பதிகாரி கே. புண்ணியமூர்த்தி, கண்டி இராஜவல தமிழ் மகாவித்தியாலய ஆசிரியர் தேவமணோகரன், கொழும்பு இராமநாதன் இந்துமகளிர் கல்லூரி ஆசிரியை திருமதி. கெளரி இரத்தினவேல், கொ.புனித அந்தோனியார் மகாவித்தியாலய ஆசிரியர் சோமசுந்தரம் முரளி, மேல்மாகாண இந்து சமய ஆசிரியர் ஆலோசகர் மு. மனோகரன் ஆகியோர் பாத்திட்டத்திற்கமைய விரிவுரைகளை ஆற்றினார்கள்.

வெளியிடங்களிலிருந்து வருகைத்தந்த மாணவ, மாணவியருக்கு கொழும்பு இரத்தமலானை இந்துக் கல்லூரி விடுதியில் தங்கும் வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டன.

பயிலரங்கில் பங்கு பற்றிய மாணவ, மாணவியருக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும், ஏனைய உதவிகள் செய்துவர்களுக்கும் காலை, மாலை வேளைகளில் தேனீரும், மதிய உணவும்

மழங்கப்பட்டுடன், இரவு தங்கியவர்களுக்கு முதலாம் திகதி இரவும் மழங்கள் காலையும் உணவு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது

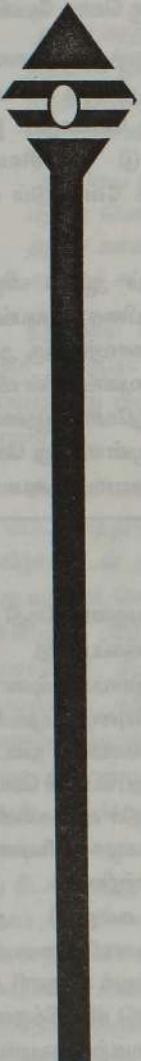
பயிலரங்கைத் தொடக்கி வைத்து இராமகிருஷ்ண மிசன் தலைவர் கவாமி ஆத்மகனானந்தா ஆசியுரை வழங்கினார். கல்விக்குழுத் தலைவர் க. அருணாசலம் தலைவரையில் நடை பெற்ற ஆரம்பநிகழ்வில் அகில இலங்கை இந்து மாண்றப் போதுச் செயலாளர் கந்தையா நீலகண்டன், இந்து வித்தியாவிருத்திச் சங்ககல்விக்குழு இணைப்பாளர் முன்னாள் கொழும்பு பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் திருமதி பூமணி குலசிங்கம் ஆகியோர் உறையாற்றினர்.

கொழும்பு இந்து மகளிர் கல்லூரி அதிபர் திருமதி. ஐ. பாலச்சந்திரன், கொழும்பு அருளெளாளி நிலையத்தைச் சேர்ந்த கா. சிவகுருநாதன், இரத்தமலானை இந்துக் கல்லூரி அதிபர் ந. மன்மதராஜன் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர்.

இப்பயிலரங்கு சிறப்புற நடந்தேறுவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்வதில் ஒத்துழைத்த அனைத்திலங்கை இந்து வாலிபர் சங்கத்துணை தலைவர் மா. கணபதிப்பிள்ளை அனைத்திலங்கை இந்து வாலிபர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த கி. குருபான், வோ. துவிகரன், க. ராம், நுகேகொட தமிழ் மகாவித்தியாலய ஆசிரியை செல்லி புஸ்பா பொன்னப்பலம், அகில இலங்கை இந்து மாண்ற தலைமைப் பணிமனை அலுவலர்களான மு. சின்னையா, அ. கனககுருயார் ஆகியோரையும் பாராட்டி நன்றி தெரிவிப்பதில் கல்விக் குழுச் செயலாளர் என்ற முறையில் பெருமைப்படுகின்றேன்.

த. மனோகரன்
வியாபாரம், கல்விக்குழு

வேறெந்து வேண்டும் எமக்கு டி!

கொடியேறும் உன்கோயில் தும்பிடுதல்
 தறுஞ்சிரிப்பின் அருளொளியை நும்பிடுதல்
 படிதாண்டி உன்பாதம் பணிந்திருத்தல்
 “பார்துமரை” என நெஞ்சில் நினைந்திருத்தல் - தவிர
 வேறெந்து வேண்டும் எமக்கு - உன்
 வேலதன்துணையே நுமக்கு !

நல்லுரா, உன்னழகைக் கண்டிருத்தல்
 நன்மைகளைக் கேட்பதற்கு நின்றிருத்தல்
 உள்ளறும் வாச்த்தைகளைக் கோவை செய்து
 உன்றும் போற்றியொரு பாவமைத்தல் - தவிர
 வேறெந்து வேண்டும் எமக்கு - உன்
 வேலதன்துணையே நுமக்கு !

ஜயைந்து நாள்விழாவைக் கொண்டிருந்த
 ஆவணியில் ஊர்முழுமு சூவமாகும் !
 பொய் தவிர்த்து மெய்யுணரும் வரங்கள்தந்து
 போக்கிலிடு பாவங்களைத் தீர்த்து - தவிர
 வேறெந்து வேண்டும் எமக்கு - உன்
 வேலதன்துணையே நுமக்கு !

ஊர்திரண்டு உன்வடத்தை பிடித்திழுத்தல்
 ஒம் முருகா எனப்பஜனை படித்திருத்தல்
 மாஸ்பிளந்து அசுரர்களை மாய்த்தவுன்னை
 ‘வா முருகா’ எனச்சேர்ந்து அழைத்திருத்தல் - தவிர
 வேறெந்து வேண்டும் எமக்கு - உன்
 வேலதன்துணையே நுமக்கு !

கி. குருபான்.

(மருத்துவபீடம் கொழும்பு)

இலங்கையின் சில அம்மன் ஆலயங்கள்

ஆலயம்

1. துர்க்கையம்மன் கோயில்
2. இராஜராஜேஸ்வரியம்மன் கோயில்
3. நகுலாம்பிளையம்மன் கோயில்
4. மனோன்மணியம்மன் கோயில்
5. சீவகாரியம்மன் கோயில்
6. பத்திரகளீயம்மன் கோயில்
7. நாக்ஶிமர் அம்மன் கோயில்
8. மணற்காட்டு மாரியம்மன் கோயில்
9. நெல்லண்டை பத்திரகளீயம்மன் கோயில்
10. முத்துமாரியம்மன் கோயில்
11. நாகபூசணியம்மன் கோயில்
12. பன்றித்தலைச்சியம்மன் கோயில்
13. புவனேஸ்வரியம்மன் கோயில்
14. வீரமார்காளீயம்மன் கோயில்
15. மகாமாரியம்மன் கோயில்
16. நாகபூஷணியம்மன் கோயில்
17. மகாமாரியம்மன் கோயில்
18. காட்டம்மன் கோயில்
19. கண்ணகையம்மன் கோயில்
20. வண்ணை ஸ்ரீ காமாத்சியம்மாள் கோயில்
21. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
22. அரத்தி அம்மன் கோயில்
23. இத்தியடி அம்மன் கோயில்
24. கணகாம்பிகை அம்மன் கோயில்
25. சேத்துக்கண்டி அம்மன் கோயில்
26. என்ஞாக்காடு அம்மன் கோயில்
27. கண்ணகையம்மன் கோயில்
28. கண்ணகை அம்மன் கோயில்
29. கண்ணகை அம்மன் கோயில்
30. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
31. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
32. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
33. ஸ்ரீ கண்ணகையம்பாள் கோயில்
34. இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் கோயில்
35. ஸ்ரீ தேவி முத்துமாரியம்மன் கோயில்
36. முத்துமாரியம்மன் கோயில்
37. ஸ்ரீ செல்ல முத்துமாரியம்மன் கோயில்
38. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
39. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
40. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
41. பாலம்பிட்டி அம்மன் கோயில்
42. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
43. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
44. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
45. கருமாரியம்மன் கோயில்
46. துர்க்கையம்மன் கோயில்
47. காளி கோயில்
48. துர்க்கையம்மன் கோயில்
49. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
50. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
51. மாரியம்மன் கோயில்
52. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
53. கறப்பனை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
54. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
55. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
56. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்
57. ஆதிபராசக்தி கோயில்
58. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்

அமைவிடம்

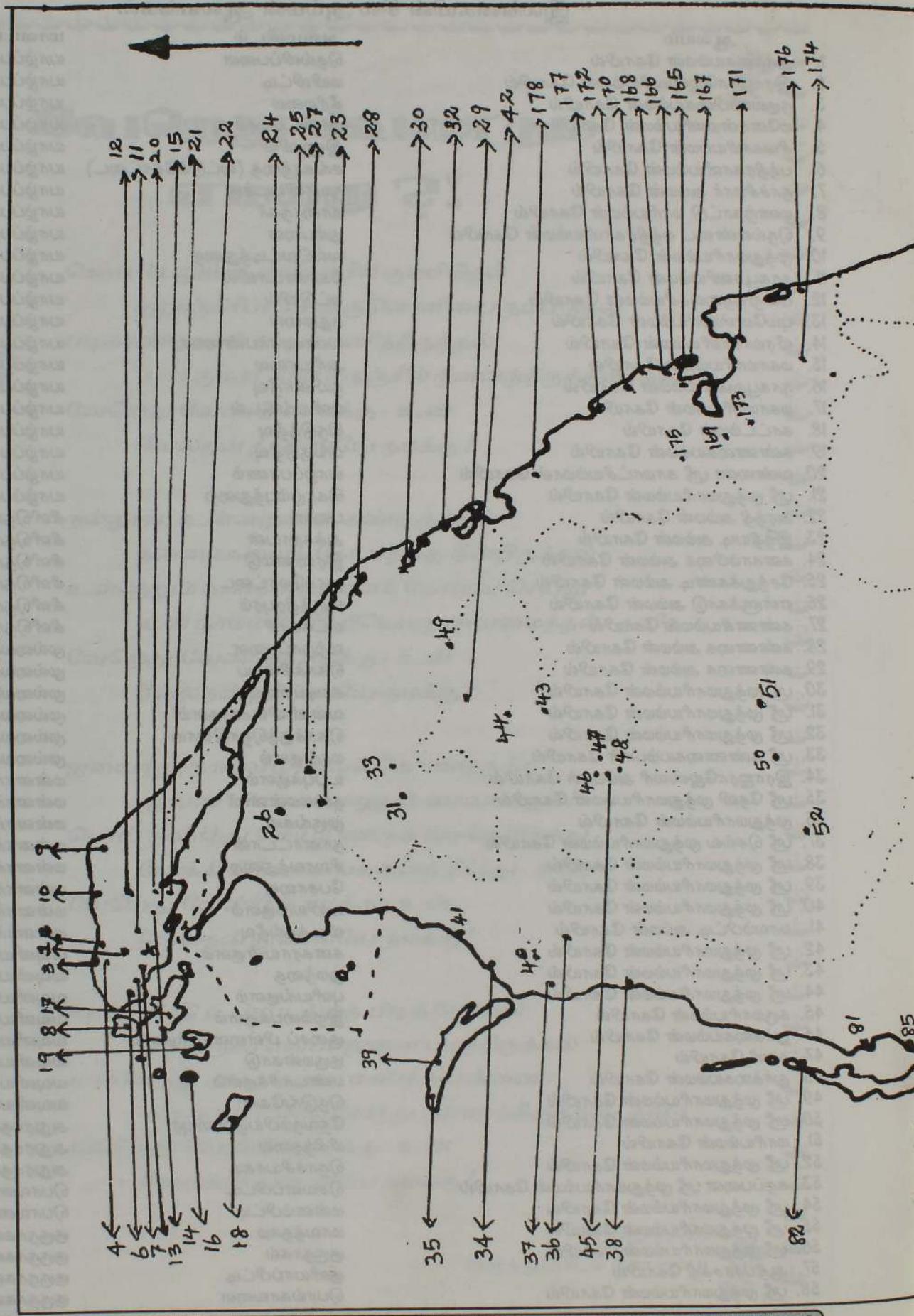
1. தெல்லிப்பனை
2. மயிலிட்டி
3. தீர்மனை
4. மாவிட்டபுரம்
5. இனுவில்
6. சங்கரத்தை (வட்டுக்கோட்டை)
7. நுவாலிவடக்கு
8. காரைநகர்
9. தும்பனை
10. வல்லவிட்டித்துறை
11. கோண்டாவில்
12. மட்டுவில்
13. சதுமலை
14. வண்ணார்பண்ணை
15. அரியாலை
16. நயினாதீவு
17. புளியங்குடல்
18. நெடுந்தீவு
19. புங்குடுதீவு
20. மாற்புத்துறை
21. கொழும்புத்துறை
22. பனை
23. அக்கராயன்
24. இரணையடு
25. முரசமேரிட்டை
26. உருத்திரபுரம்
27. வட்க்கச்சி
28. வற்றால்ப்பனை
29. கொக்கிளாய்
30. கரடிப்பிலவு
31. வன்னிவிளாங்குளம்
32. கொக்குத்தொடுவாய்
33. மாங்குளம்
34. உப்புக்குளம்
35. தலைமன்னார்
36. முருங்கன்
37. நானாட்டான்
38. சிலாவுத்துறை
39. பேசாலை
40. உயிலங்குளம்
41. விடத்தல்தீவு
42. கனகராயன்குளம்
43. ஒழந்தை
44. புளியங்குளம்
45. இறம்பைக்குளம்
46. சூசைப் பிள்ளையார்குளம்
47. குருமன்காடு
48. பண்டாரிக்குளம்
49. நெடுங்கேளி
50. தேவநம்பியதீஸ்ஸபுர
51. மீசிந்தலை
52. நெருக்சியாகம
53. செவனப்பிட்டி
54. மன்னம்பிட்டி
55. மாவத்தகய
56. குருநாகல்
57. குளியாப்பிட்டி
58. பொல்காவளை

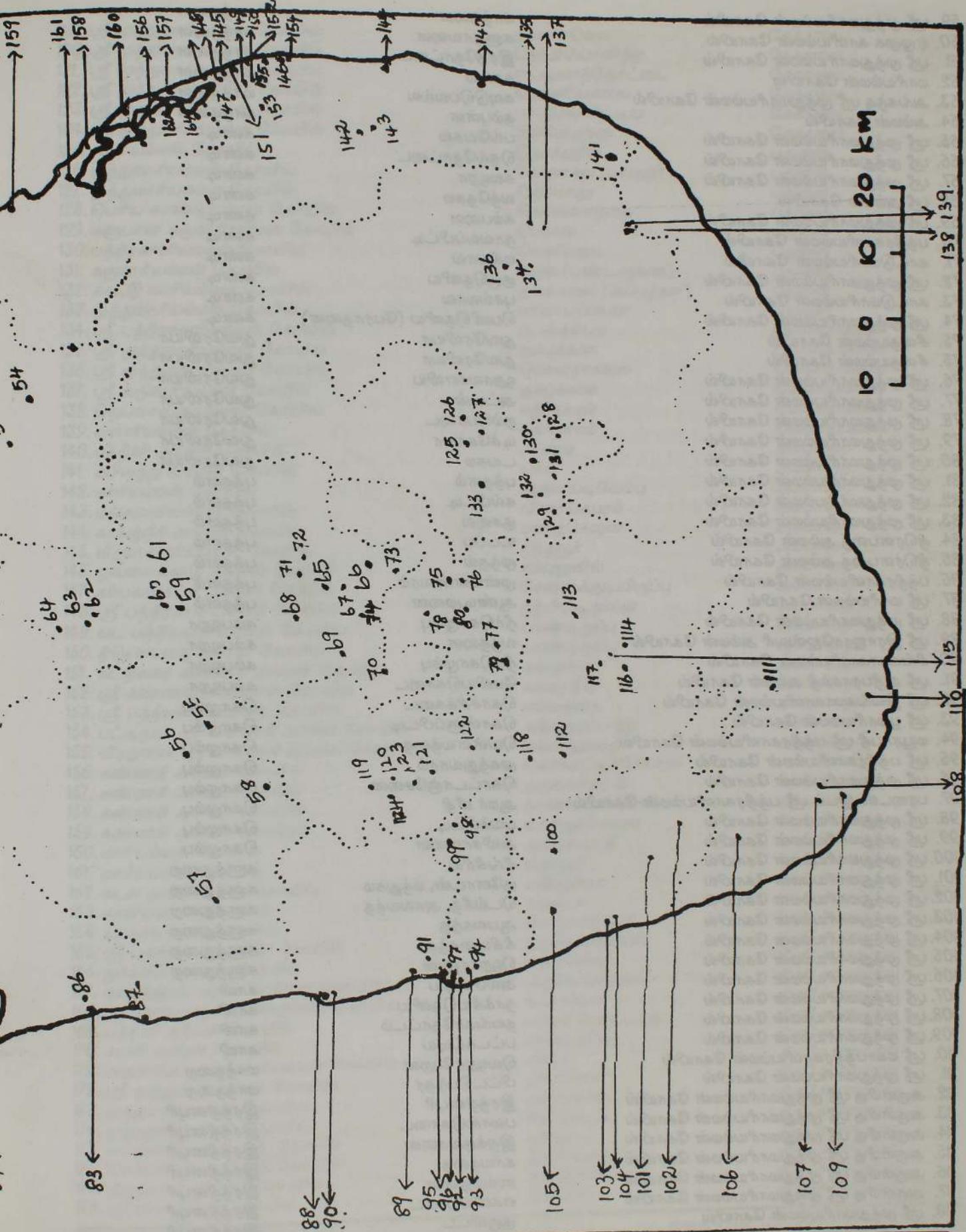
மாவட்டம்

1. யாற்ப்பாணம்
2. யாற்ப்பாணம்
3. யாற்ப்பாணம்
4. யாற்ப்பாணம்
5. யாற்ப்பாணம்
6. யாற்ப்பாணம்
7. யாற்ப்பாணம்
8. யாற்ப்பாணம்
9. யாற்ப்பாணம்
10. யாற்ப்பாணம்
11. யாற்ப்பாணம்
12. யாற்ப்பாணம்
13. யாற்ப்பாணம்
14. யாற்ப்பாணம்
15. யாற்ப்பாணம்
16. யாற்ப்பாணம்
17. யாற்ப்பாணம்
18. யாற்ப்பாணம்
19. யாற்ப்பாணம்
20. யாற்ப்பாணம்
21. யாற்ப்பாணம்
22. யாற்ப்பாணம்
23. கிளிநூக்சி
24. கிளிநூக்சி
25. கிளிநூக்சி
26. கிளிநூக்சி
27. கிளிநூக்சி
28. மூல்லைத்தீவு
29. மூல்லைத்தீவு
30. மூல்லைத்தீவு
31. மூல்லைத்தீவு
32. மூல்லைத்தீவு
33. மன்னார்
34. மன்னார்
35. மன்னார்
36. மன்னார்
37. மன்னார்
38. மன்னார்
39. மன்னார்
40. வவுனியா
41. வவுனியா
42. வவுனியா
43. வவுனியா
44. வவுனியா
45. வவுனியா
46. வவுனியா
47. அநுராதபுரம்
48. அநுராதபுரம்
49. அநுராதபுரம்
50. பெவனறை
51. பெவனறை
52. குருநாகல்
53. குருநாகல்
54. குருநாகல்
55. குருநாகல்
56. குருநாகல்
57. குருநாகல்
58. குருநாகல்

இலங்கையின் சில அம்மன் ஆஸபந்தர்

(படக்குறியீடு)

59. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	மாத்தளை	மாத்தளை
60. ஏழூருக காளீயம்மன் கோயில்	கஞ்சாவளை	மாத்தளை
61. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	இரத்தோட்டை	மாத்தளை
62. மாரியம்மன் கோயில்	நாவுல	மாத்தளை
63. அங்கந்த ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	கவுடுபெலஸ்வ	மாத்தளை
64. அம்மன் கோயில்	தம்புள்ள	மாத்தளை
65. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	பல்லேகல	கண்டி
66. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	தெல்தோட்டை	கண்டி
67. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	கவஹா	கண்டி
68. ஸ்ரீ அம்மன் கோயில்	வத்தேகம	கண்டி
69. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	கம்பளை	கண்டி
70. பத்திரகாளீயம்மன் கோயில்	நாவலப்பிட்டி	கண்டி
71. காட்டுமாரியம்மன் கோயில்	மகியாவ	கண்டி
72. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	குருதெனிய	கண்டி
73. காட்டுமாரியம்மன் கோயில்	புசல்லாவ	கண்டி
74. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	பெணிதெனிய (பேராதனை)	கண்டி
75. சீதையம்மன் கோயில்	நுவரேலியா	நுவரேலியா
75. சீதையம்மன் கோயில்	நுவரேலியா	நுவரேலியா
76. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	ஹாவாளலிய	நுவரேலியா
77. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	அட்டன்	நுவரேலியா
78. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	றம்பாடை	நுவரேலியா
79. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	ஷக்கோயா	நுவரேலியா
80. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	டயகம	நுவரேலியா
81. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	புத்தளம்	புத்தளம்
82. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	கல்பிட்டி	புத்தளம்
83. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	குசலை	புத்தளம்
84. தீரெளபதை அம்மன் கோயில்	உடப்பு	புத்தளம்
85. தீரெளபதை அம்மன் கோயில்	முந்தல்	புத்தளம்
86. பத்திரகாளீயம்மன் கோயில்	முன்னேஸ்வரம்	புத்தளம்
87. ஸ்ரீ மாரியம்மன் கோயில்	ஆண்டிமுனை	புத்தளம்
88. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	நீர்க்காழும்பு	கம்பஹா
89. ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் கோயில்	வத்தளை	கம்பஹா
90. சிங்கமாகாளீயம்மன் கோயில்	நீர்க்காழும்பு	கம்பஹா
91. ஸ்ரீ ஆதிபராசக்தி அம்மன் கோயில்	பேலியடிகாடை	கம்பஹா
92. ஸ்ரீ இலங்கமாகாளீயம்மன் கோயில்	கொச்சிக்கடை	கொழும்பு
93. ஸ்ரீ பூமாரியம்மன் கோயில்	கொள்ளுப்பிட்டி	கொழும்பு
94. மழுராபதி ஸ்ரீ பத்திரகாளீயம்மன் கோயில்	வெள்ளவத்தை	கொழும்பு
95. ஸ்ரீ பத்திரகாளீயம்மன் கோயில்	முகத்துவாராம்	கொழும்பு
96. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	கொட்டாஞ்சேணை	கொழும்பு
97. பரடைஸ் இடம் ஸ்ரீ பத்திரகாளீயம்மன் கோயில்	ஆயர் வீதி	கொழும்பு
98. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	புலக்பிட்டி	கொழும்பு
99. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	அவிசாவளை	கொழும்பு
100. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	சிங்கரிய	கனுத்துறை
101. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	குளோடன், மத்துகம	கனுத்துறை
102. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	டெல்கீத், அகவலவத்த	கனுத்துறை
103. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	ஆபலகந்த	கனுத்துறை
104. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	கீசியகைந்த	கனுத்துறை
105. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	ஹூராணை	கனுத்துறை
106. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	அல்பிட்டிய	காலி
107. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	நாக்கியதெனிய	காலி
108. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	தலங்காதோட்டம்	காலி
109. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	பட்டகட்டிய	காலி
110. ஸ்ரீ மகாபத்திரகாளீயம்மன் கோயில்	வெஹராஹேன	மாத்தறை
111. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	பிட்டெபந்தர	மாத்தறை
112. அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	இரத்தீனபுரி	இரத்தீனபுரி
113. அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	பலங்கிகாடை	இரத்தீனபுரி
114. அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	இருக்குவாளை	இரத்தீனபுரி
115. அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	காவத்தை	இரத்தீனபுரி
116. அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	ஸ்வமதுளை	இரத்தீனபுரி
117. அருள்மிகு ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	எகலியடிகாட	இரத்தீனபுரி
118. ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	குருவிட்ட	இரத்தீனபுரி

119.	ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	குவங்கலை	கேகாலை
120.	ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	தெஹுரையோவிற்ற	கேகாலை
121.	ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	எட்டியாந்தோட்டை	கேகாலை
122.	ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	தெரண்யியக்ஞல	கேகாலை
123.	ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	புலத்தெகாபிட்டிய	கேகாலை
124.	ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	அம்பேபுள்ள	கேகாலை
125.	காளியம்மன் கோயில்	நெங்கல்லூல்	பதுளை
126.	முத்துமாரியம்மன் கோயில்	கேளனகல (பசறை)	பதுளை
127.	முத்துமாரியம்மன் கோயில்	தெமோதர	பதுளை
128.	பெரிய காண்டியம்மன் கோயில்	கொஸ்ஸலாந்தை	பதுளை
129.	கஞ்சபாண கருமாரியம்மன் கோயில்	பெரகல	பதுளை
130.	பத்தீரகாளியம்மன் கோயில்	வெள்ளியடை	பதுளை
131.	கருமாரியம்மன் கோயில்	எல்ல (பண்டாரவள)	பதுளை
132.	காட்டு மாரியம்மன் கோயில்	தங்கமலை (அப்புத்தள)	பதுளை
133.	முத்துமாரியம்மன் கோயில்	ஊவாபரணகம	பதுளை
134.	ஸ்ரீ பத்தீரகாளியம்மன் கோயில்	படல்கும்புற	மெரானராக்ஞலை
135.	ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	கும்புக்கண	மெரானராக்ஞலை
136.	ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	மெரானராக்ஞலை	மெரானராக்ஞலை
137.	ஸ்ரீ கருமாரியம்மன் கோயில்	கும்புக்கண	மெரானராக்ஞலை
138.	தெவ்ல்வாணையம்மன் கோயில்	கதீர்க்காம	மெரானராக்ஞலை
139.	வள்ளியம்மன் கோயில்	கதீர்க்காம	மெரானராக்ஞலை
140.	பத்தீனி அம்மன் கோயில்	பாணம	அம்பாறை
141.	கலிலத்து அம்மன் கோயில்	யால	அம்பாறை
142.	மாரியம்மன் கோயில்	ஆவையடிவேங்பு	அம்பாறை
143.	மங்கமாரியம்மன் கோயில்	வினாயகபுரம்	அம்பாறை
144.	காயத்தீரி அம்மன் கோயில்	மணற்சேனை	அம்பாறை
145.	வீரமாகாளியம்மன் கோயில்	நீந்தலூர்	அம்பாறை
146.	முல்லைக்காடு அம்மன் கோயில்	தம்புலுவில்	அம்பாறை
147.	கம்பகாமாட்சி அம்மன் கோயில்	சேனைக்குடியிருப்பு	அம்பாறை
148.	ஸ்ரீ பத்தீரகாளியம்மன் கோயில்	நற்பிட்டிமுனை	அம்பாறை
149.	வட பத்தீரகாளியம்மன் கோயில்	பாண்டிருப்பு	அம்பாறை
150.	தீரென்பதை அம்மன் கோயில்	பாண்டிருப்பு	அம்பாறை
151.	கடற்கரை கண்ணகி அம்மன் கோயில்	கல்முனை	அம்பாறை
152.	ஸ்ரீ கண்ணகை அம்பாள் கோயில்	காரைதீவு	அம்பாறை
153.	ஸ்ரீ பத்தீரகாளியம்மன் கோயில்	மல்வத்தை	அம்பாறை
154.	பட்டிநகர் ஸ்ரீ கண்ணகி அம்மன் கோயில்	அக்கரைப்பற்று	அம்பாறை
155.	வீரமுனை ஸ்ரீ கண்ணகி அம்மன் கோயில்	சம்மாந்துறை	அம்பாறை
156.	கண்ணகி அம்மன் கோயில்	கொக்கட்டிச்சோலை	மட்டக்களப்பு
157.	கண்ணகி அம்மன் கோயில்	குருக்கள்மட்டம்	மட்டக்களப்பு
158.	கண்ணகி அம்மன் கோயில்	தாண்டவன்வெளி	மட்டக்களப்பு
159.	கண்ணகி அம்மன் கோயில்	வாழைச்சேனை	மட்டக்களப்பு
160.	மாரியம்மன் கோயில்	ஆரையம்பதி	மட்டக்களப்பு
161.	மாரியம்மன் கோயில்	ஏறாநூர்	மட்டக்களப்பு
162.	கடல் நாக்ஶீயம்மன் கோயில்	மண்முனை	மட்டக்களப்பு
163.	காளியம்மன் கோயில்	கற்குடா	மட்டக்களப்பு
164.	சுவாதியம்மன் கோயில்	வெல்லவாவெளி	மட்டக்களப்பு
165.	ஸ்ரீ பத்தீரகாளியம்மன் கோயில்	தீருகோணமலை	தீருகோணமலை
166.	துர்க்கை அம்மன் கோயில்	உவர்மலை	தீருகோணமலை
167.	மும்பத்துமல் கருமாரியம்மன் கோயில்	தீருகோணமலை	தீருகோணமலை
168.	படுக்கைப் பத்தீரகாளியம்மன் கோயில்	உப்புவெளி	தீருகோணமலை
169.	பத்தீனி அம்மன் கோயில்	பாலம் போட்டாறு	தீருகோணமலை
170.	சல்லி அம்மன் கோயில்	சாம்பல்தீவு	தீருகோணமலை
171.	அருள்மிகு பத்தீரகாளியம்மன் கோயில்	சம்பூர்	தீருகோணமலை
172.	ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோயில்	நிலாவெளி	தீருகோணமலை
173.	முத்துமாரியம்மன் கோயில்	தம்பலகாம	தீருகோணமலை
174.	முத்துமாரியம்மன் கோயில்	கிளிவெட்டி	தீருகோணமலை
175.	எல்லைக்காளியம்மன் கோயில்	பன்குளம்	தீருகோணமலை
176.	செம்பக நாக்ஶீயம்மன் கோயில்	இலங்கைத்துறை	தீருகோணமலை
177.	தீருவராகி அம்பாள் கோயில்	கும்புறப்பிட்டி	தீருகோணமலை
178.	ஸ்ரீ மாரியம்மன் கோயில்	தீவியாய்	தீருகோணமலை

தொகுப்பு: க. மனோகரன்

படக்குறியீடு: மர. கணபதிப்பிள்ளை

விபுலானந்த அடிகன்

வாழ்க்கையும் பணிகளும்

(ஜூலை 19ம் திங்கி கவாமி விபுலானந்தரின் நினைவு தினம். இதனையொட்டி)

இந்த சிறப்புக் கட்டுரை வெளியிடப்படுகிறது.)

(செ. வேலாயுத பிள்ளை)

கருவிலே திருவுடைமை, கடவுள் நம்பிக்கை, உறுதியான உடல், கூர்ந்த நண்ணறிவு, அசாதாரண நினைவாற்றல், விடாழுயற்சி, தூய துறவொழுக்கம், கேட்டார்ப்பினிக்கும் நாவன்மை, எண்ணிய கருத்தை எண்ணியவாறே வெளிப்படுத்தும் எழுத்தாற்றல் என்னும் இக்காரணிகள் எல்லாம் ஒருங்கியைந்தமையால் உருவாக்கப்பட்ட ஒருவரே விபுலாநந்த அடிகன்.

இளமைப்பருவமும் அடிப்படைக் கல்வியும் :

இவர், இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் தலைநகரான மட்டக்களப்பு பட்டினத்தின் தென்றிசையிலே, 28 மைல் தொலைவிலுள்ள காரைதீவு என்னும் ஊரிலே, சாமித்தமிய என்பவருக்கு அவர் வாழ்க்கைத் துணையான கண்ணன்மையார் வயிற்றில் 1892ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 3ஆம் தேதி மகவாய்ப் பிறந்தார். பின்னைக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் மயில்வாகனம் என்பது. மயில்வாகனத்துக்கு இளம் வயதில் எழுத்தறிவித்தவருள் திரு. ச. குஞ்சித்தமிய ஆசிரியர் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவர். அடிகன் பின்னாளிற் பாடிய குருவணக்கப் பாடல்களிற் குஞ்சித்தமிய ஆசிரியரைப் போற்றியுள்ளார்.

மயில்வாகனம் தனது பத்தாம் வயதில் (1901) கல்முனை மெதுட்ஸ்த பாடசாலையிலும், பின்னர் 1906ல் பட்டினத்திலுள்ள புனிதமைக்கேல் ஆங்கிலக் கல்லூரியிலும் சேர்ந்து கல்வி கற்றார். கல்லூரியிற் கற்கையில் ஆங்கிலமொழி, ஆங்கில இலக்கியம், கணிதம், விஞ்ஞானம் போன்ற பாடங்களைத் தலைசிறந்த ஆசிரியர்களிடங்கற்று, அப்பாடங்களில் ஆர்வமும், திறமையும் பெற்று விளங்கிய தோடு ஆசிரியர்களின் அங்குக்கும் மதிப்புக்கும் ஆளானார். தமது கணிதத் திறமையினால் ஆசிரியரேயே வியப்படையச் செய்த மயில்வாகனம், தமது 16ஆம் வயதில் (1909ல்) கேம்பிரிட்ஜ் சீனியர் பார்சையில் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார். அடிகனுடைய ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு இக்கல்லூரியே அடிப்படையிட்டது என்று அடிகனோடு நெடுங்காலம் பழகிய திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை (ஓய்வு பெற்ற கல்வதி சிவானந்த வித்தியாலய அதிபர்) கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

கல்லூரியிற் கற்றபோதே விடுமுறை காலங்களில் காரைதீவு வித்துவான் பொ. வயித்தியவிங்கத்தேசிகிரிடம் தமிழ் இலக்கண நூல்கள், இலக்கிய நூல்கள் ஆகியவற்றையும் வட மொழி நூல்கள் சிலவற்றையும் மயில்வாகனம் முறையாகப் பாடங்கேட்டார். அவர் 1909ல் கேம்பிரிட்ஜ் சீனியர் பார்சையில் தேரிய பின், அக்கல்லூரியிலேயே சில ஆண்டுகள் ஆசிரியராய்க் கடமையாற்றிப் பின்னர் அக்கல்லூரியிலிருந்து விலகிக் கல்முனை புனிதமரியாள் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் ஓராண்டுக் காலம் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

1912ஆம் ஆண்டாளவில், மயில்வாகனம் கொழும்பு சென்று, ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரியிற் சேர்ந்து கற்றுப் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரானார். ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரியிற் கற்ற காலத்திலே அவர் உயர்தாத் தமிழ்க் கல்லூரியிலும் கருத்துச்

செலுத்தி கொழும்பிலே தமிழிலூர்களாக விளங்கிய பண்டிதர் ச. கந்தையாபிள்ளை, சி. தாமோதாரம்பிள்ளை முதலியார் சிற். கைலாயபிள்ளை ஆகியோரிடம் சில உயர்தாத் தமிழ் இலக்கண நூல்களையும் கருத்துநிறிக் கற்றார்.

மட்டக்களப்புக்கு மீண்டும், மயில்வாகனம் ஓராண்டு ஆசிரியப்பணி புரிந்து 1915ல் மீண்டும் கொழும்பு சென்று, அரசினர் பொறியியற் கல்லூரியிற் சேர்ந்து 1916ல் விஞ்ஞானத்துறையில் 'டிப்ஸோமாப்' பட்டம் பெற்றார். இவ்வாண்டுலேயே மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பண்டிதர் பார்சை எழுதிச் சித்தியடைந்தார்.

இவர் 1912இற்கும் 1916க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் கோதண்ட நியாயபுரி குமரவேணவமணிமாலை, கணேச தோத்திரப்பஞ்சகம், கதிரையம்பதி மாணிக்கப்பிள்ளையார் இரட்டை மணிமாலை, சுப்பிரமணியகவாமி இரட்டை மணிமாலை ஆகிய சிறு பிரபந்தங்களை இயற்றினார். பின்னர் இலத்தின் மொழியில் வேர்ஜீல் என்னும் புலவர் ஆக்கிய ஏநேயகாவியத்தின் (Aeneid) இரண்டாம் பதிப்பை தமிழ்ச் செய்யுள்நடையில் மொழிபெயர்த்து, நூற்பொருள், கதைத்தொடர்பு முதலியவற்றை உரைநடையில் எழுதி, 1916ல் மதுரைத்தமிழ்ச் சங்க வெளியிடான் 'செந்தமிழ்' இதழில் வெளியிட்டார்.

யாழ்பாணத்தில் வாசமும் துறவு பூணும் முடிவும் :

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரும் தமிழ்ப் பண்டிதருமான மயில்வாகனம் 1917ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் இரசாயனப் பாடங்கற்பிக்கும் ஆசிரியராய்ச் சேர்ந்தார். அங்கு கற்பித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலே அவர் வண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞானமாணிப் (B.Sc) பட்டதாரியானார். யாழ்பாணத்துப் புலவர்களோடும், அறிஞர்களோடும் அளவளரவிப் பழகியது போலவே இவர் எழைக்ககளோடும் பொதுமக்களோடும் நெருங்கிப் பழகினார். அன்றியும் நாடகத்துறையை வளர்க்க விரும்பிய இவர் இளைஞர் பலருக்கு நாடகங்கள் பழக்கி, மேடையேற்றினார். மேலும் அன்பர்களின் அழைப்பை ஏற்று, யாழ்பாணத்திற் பல இடங்களில் தமிழ் பற்றியும் சைவம் பற்றியும் சொற்பொழுகுகளும் ஆற்றிவந்தார். இவ்வாறே இவர் புகழ் யாழ்பாணமெங்கும் பரவியது.

இவர் பெருமையை அறிந்த மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரி முகாமையாளர், இவளை அக்கல்லூரியின் அதிபராக்க விரும்பி, கொழும்பு திருவிளைங்கி தேசிகர் மூலவர் இவளை உடன்பாச்செய்தனர். இவரது தலைவழியிற் கல்லூரி வொர்க்சி யடைந்தது, இக்காலத்தில் யோகர் கலாமிகள், மாலை வெண்ணெண்க்கண்ணனார் என்னும் நவீந்தகிழுஷ்ணபாரதியார், மட்டுவில் மகாவிங்கசிவம், சாவகச்சேரி வித்துவான் பொன்னாம்பல்பின்னள் முதலிய சிலர் ஒழுங்காக்க கூடி நடத்திவந்த சுற்சங்கத்தில் பண்டிதர் மயில்வாகனனாரும் கலந்து தமிழ் சைவம் பற்றிய உயர்வான விடயங்கள் பற்றிக் கலந்துவரையாடி

யாவரையும் மகிழ்வித்தார். அவ்வப்போது தாம் பாடிய தமிழ்ப்பாடல்களைப் படித்துக்காட்ட அவற்றைப் பாராட்டிய மயில்வானனார், அப்பாடல்களையெல்லாம் ஒரு நூலாக தொகுக்கச் சொல்ல 'உலகியல் விளக்கம்' என்னும் பெயரூடன் பாரதியார் தம் பாடல்களைத் தொகுத்தளித்தார். மயில்வாகனனார் மட்க்களப்பு வித்துவான் பூபாலின்ஸை யவர்களைக் கொண்டு பாடல்களுக்கு உரையெழுதுவித்து, நூலை அச்சேற்றி வெளியிடும் பொறுப்பைத் தாமே ஏற்றுக் கொண்டார். மயில்வாகனனாரும், நவநீத கிருஷ்ணபாரதியாரும் சங்கக்காலப் புலவர்களான கபிலபரணர் போன்றுகெழுத்தை நட்புடன் பழகிவந்தனர்.

அக்காலத்திலே வடபெரும்பாகத் தமிழ் வித்தியாதிசியாய் விளங்கிய சிவத்திரு தி.சதாசிவஜயர் அரிதின் முயன்று, அரசினர் அனுமதியோடு 1921ல் நிறுவிய ஆரிய திராவிடபாஷாவிருத்திச் சங்கத்தை ஜீயரோடு சேர்ந்து மயில்வாகனனார் மறுச்சீரமைப்புச் செய்து, மதுரைத்தமிழ் சங்கம் போன்று பிரவேச பண்டிதர், பால பண்டிதர், பண்டிதர் என்னும் பரிட்சைகளை நடாத்திச் சான்றிதழ் வழங்கும் கல்விநிறுவனமாய் விளங்கச் செய்தார்.

இவ்வாறு யாழ்ப்பானத்து மக்களின் உள்ளங்கவர்ந்து, அவர்களின் பெருமதிப்புக்கும், அன்புக்கும் ஆளாயிருந்த மயில்வாகனனார் பட்டம், பதவி, புகழ் எல்லாம் பெற்றிருந்தும் ஏனையோர் போலத் தகுந்த பெண்ணாருவரைத் திருமணஞ்சு செய்துகொண்டு சிறப்பாக வாழ்க்கை நடாத்தியிருக்கலாம். ஆனால் இவர் அவ்வாறு செய்திலர் ; தமது முப்பதாம் வயதளவிலேயே துறவுபூண் முடிவு செய்துவிட்டார். இந்த முடிவு செய்வதற்கு யாதேனும் ஒரு காரணம் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு எழுதியோர் எவரும் அது பற்றி ஒன்றுக் கூறவில்லை. மயில்வாகனனாரும் அது பற்றி எவருக்கும் விளக்கமாக எதுவும் கூறவில்லைப் போலும்.

1944 முதல் 1947 வரையுள்ள காலப்பகுதியில் கொழும்பில் அமைந்த இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில், அடியேன் விபுலாநந்த அடிகளிடம் தமிழ் கற்றேன். இரண்டாம் ஆண்டு முதல் தமிழ்ச்சிறப்புப் பாடமாகக் கற்ற என்னுடன் அடிகள் பலபொருள்கள் பற்றிக்கலந்து உரையாடுவதுண்டு. ஒரு முறை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அடிகள் இவ்வாறு கூறினார் : 'அக்காலத்தில் என்மனதில் ஒரு மயக்க உணர்வு தோன்றிச் சிலக் கண்ப்பொழுதுகளே நின்று, நீங்கிலிட்டது. மனந்தெளிந்து, துறவில் நிலைகொண்டு விட்டது'. அடிகள் அக்காலத்திலே பழுத்த துறவியாக வணக்கத்துக்கு உரியவராக விளங்கினார். நானோ அடிகளின் மாணாக்கன். அடிகள் குறிப்பிட்ட அந்த மயக்கம் பற்றி வினாவவோ, விளக்கம் கேட்கவோ நான் விரும்பவில்லை. அடிகளும் அது பற்றி மீண்டும் ஒருபோதும் என்னிடம் கூறவில்லை.

ஊழினை உருத்து வந்து ஊட்டும் தருணம் வந்துவிட, பிறவிகள் தோறும் செய்த தவப்பயனை நகருவதற்கேற்ற ஏது நிகழ்ச்சி தோன்றியதும், பண்டித மயில்வாகனனார் இளமையிலேயே துறவு பூண் முடிவு செய்தார் என்னாம். யாழ்ப்பான் வாசம் இதற்குச் சாதகமான குழலை உதவியது.

1. யோகர் கவாமிகளோடு பழகியமையால் இவர் மனம் தூய்மை பெற்று வந்தது.
2. முத்தமிழ்க் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் ஈடுபட்ட மயில்வாகனனாரின் உள்ளம், இளங்கோவடிகளின் இளமைத்

துறவு பற்றியும் எண்ணியிருக்கலாம்.

3. தமிழ்த்தொண்டு செய்வதற்குத் துறவற வாழ்க்கையே வாய்ப்பளிக்கும் என்றும் இவர் எண்ணியிருக்கலாம்.
4. சென்னை மயிலாப்பூர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தலைவரும், சிறந்த நாவலரும், தூய அன்னை சாரதாதேவியிடம் தீட்சை பெற்றவருமான கவாமி சர்வானந்தர் 1920ல் யாழ்ப்பானம் வந்து, வேதாந்தச் சொற்பொழுகள் ஆற்றியபோது மயில்வாகனனாருக்கு அச்சுவாமியின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. இராமகிருஷ்ண இயக்கத்திற் சேர்ந்து துறவியானால் தமிழ்த்தொண்டும், சமயத்தொண்டும், சமூகத்தொண்டும் செய்யலாம் என்று முடிவு செய்தார் மயில்வாகனனார்.

துறவு வாழ்க்கையும் பல்வகைப் பணிகளும் :

பண்டிதர் மயில்வாகனனார் துறவு பூணும் கருத்துடன் 1922ல் சென்னை மயிலாப்பூர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தை அடைந்தார். அங்கே பரமஹம்சரின் நேர்ச்சீட்டர்களான கவாமி பிரம்மானந்தரையும், கவாமி சிவாநந்தரையும் நேரிற் சந்தித்துப் பழகும் பேறு இவருக்குக் கிடைத்தது. மயில்வாகனனார் சங்க விதிகளுக்கு அமைய ஒழுகி, 1923ல் கவாமி பிரம்மானந்தரிடம் பிரமாங்க தீட்சை பெற்று, பிரபோதசைதன்யார் என்னும் பெயரூம் பெற்றார். 1924 சித்திரைப் பூரணை நாளன்று பிரபோதசைதன்யருக்குச் கவாமி சிவாநந்தர் காவியடை வழங்கி ஞானோபதேசம் செய்து, சன்னியாசத் தீட்சையளித்து, கவாமி விபுலாநந்தர் என்னும் நாமமும் குட்டினார்.

விபுலாநந்த அடிகள் தம் குருவைப் போற்றுமுகமாக குருசாணல்தோத்திரம் என்னும் பாமாலையை யாத்தார். 1922 முதல் 1924 வரை மடத்தின் வெளியீடுகளான ஸ்ரீராமகிருஷ்ண விஜயம் (தமிழ்), வேதாந்த கேசரி (ஆங்கிலம்) என்னுஞ் சஞ்சிகைளுக்கு ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்ட அடிகள் பிரபோதசைதன்யார் என்ற பெயரில் அச் சஞ்சிகைகளில் பல கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுவந்தார். அன்றியும் இந்தக் காலகட்டத்தில் காந்தைத்தமிழ்ச் சங்க வெளியீடான தமிழ்ப்பொழில், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான செந்தமிழ் ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் ஒழுங்காகக் கட்டுரைகள், கவிதைகள் வெளியிடுவதை முக்கிய கடமையாகக் கொண்டார். இவ்வாறாக அடிகள் எங்கு சென்றாலும், எந்தச் சூழலிலும் தமது தமிழிலக்கிய ஆராய்வையும், தமிழ்த் தொண்டையும் விடாது வெளிப்படுத்தி வந்தார்.

கவாமி சிவானந்தர் பணித்தவாறு 1925ல் விபுலாநந்த அடிகள் இலங்கைக்கு மீண்டும் வந்து, ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கிளைநிறுவனமொன்றை அங்கு நிறுவினார். அன்றியும் கல்வி நிறுவனங்கள் பலவற்றையும் ஏழை மாணவர் இல்லங்களையும் அமைத்தார். கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை போன்ற இடங்களில் ஆச்சிரமங்களைத் தோற்றுவித்தார்.

மட்க்களப்பு கல்லடி உப்போடையில் நிறுவப்பட்ட சிவானந்த வித்தியாலயமும், ஏழை மாணவர் இல்லங்மும் அடிகளுக்கு உயிர் போன்று மிகவும் இனியவை. மேலும் வண்ணை வைத்திஸ்வரவித்தியாலயம், திருக்கோணமலை இந்துக்கல்லூரி, மட்க்களப்பு விவேகானந்த மகளின் ஆங்கிலக் கல்லூரி, காரைத்து சாரதா வித்தியாலயம் ஆகியனவும் அடிகள் பொறுப்பேற்ற நடாத்திய கல்வி நிறுவனங்களுட் குறிப்பிடத்தக்கவை.

1925ல் கொழும்பு விவேகானந்த சபை வெளியிட்டுவரும் 'விவேகானந்தன்' என்னுஞ் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் பதவியை ஏற்று, விபுலாநந்த அடிகள் 'ஆசிரியர் உள்ளக் கிடக்கை' என்னும் தலைப்பில் பலபொருள்கள் பற்றிச் சுருக்கமான கட்டுரைகள் எழுதி வெளியிட்டு வந்தார்.

சங்கத்தின் பல்வேறுபட்ட பணிகளைச் செய்து வந்த அதே வேளையில், அடிகள் மக்களின் அழைப்பினை ஏற்று காலி, நாவலப்பிடி, கண்டி, மாத்தளை, அட்டன் முதலிய இடங்களுக்குஞ் சென்று சமயச் சொற்பொழிவுகளாற்றினார்.

1927 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தந்த காந்தியடிகளை யாழ்ப்பாண மாணவர் காங்கிரஸ் சார்பில் வரவேற்றவர் விபுலாநந்த அடிகளே.

அடிகள் 1931ல் மீண்டும் தமிழ்நாடு சென்று, சிதம்பாரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்று, மூன்று ஆண்டுகள் தொண்டு செய்தார். 1936 பெற்றுவரியில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டி மண்டபத்தில் (Senate House) ஆங்கில மொழியில் அடிகள் ஆறு விரிவுரைகள் நிகழ்த்தினார். அவை வறுமொறு :

22 ஆம் திகதி	- யாழ்ப்பாணன்
24 ஆம் திகதி	- தமிழிசை
25 ஆம் திகதி	- சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதை
27 ஆம் திகதி	- ஏழாம் நூற்றாண்டிலும் அதற்குப் பின்னரும் இருந்த தமிழிசை
28 ஆம் திகதி	- பழந்தமிழகத்தின் சிற்பாசாரிகள்
29 ஆம் திகதி	- பரிசனவேதி

இச்சொற்பொழிவுகளை இந்து (The Hindu) நாளிதழ் முழுமையாகப் பிரசரித்தது.

அவ்வாண்டு பெற்றுவரி 20 ஆம் திகதி சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற 'கலைச்சொல்லாக்கம்' என்னும் பொருள் பற்றி அடிகள் சொற்பொழிவாற்றினார்.

1937ல் விபுலாநந்த அடிகள் திருக்கைலாய யாத்திரை செய்து திரும்பினார். மிகமிகக் கடிமையானதும் அபாயகரமான துமான இந்த யாத்திரையை வெற்றிக்கரமாய்ச் செய்து முடித்த விபுலாநந்த அடிகள் நல்ல ஒளிப்படங்கள் சிலவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு மிகவும் இளைத்த நிலையிலேயே மீண்டார் என்றும் ; அதற்குப் பின் அவர் தமது பழைய உடல்நல்த்தை முற்றாகப் பெற்றில்லை என்றும் ; தமது இடப்பக்கத்தில் ஒரு சிறு கூன் உண்டான நிலையிலேயே மீண்டார் என்றும் அக்காலத்தில் அடிகளோடு பழகிய திரு. எஸ். அம்பலவாணர் (முன்னால் சிவானந்த வித்தியாலய அதிபர்) எழுதியிருக்கிறார்.

திருக்கைலாய யாத்திரை செய்து திரும்பிய அடிகள் 1938.07.18 ல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரவையின் சிறப்புக்கூட்டத்தில் பண்டிதமணி மு. கதிரேசுசெட்டியார் தலைமையில் 'எனது கைலாய யாத்திரை' என்னும் பொருள் பற்றிப் பேரானந்தம் பொங்கும் மெய்ப்பாட்டுடன் ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இலங்கையிலும் பல இடங்களில் படவிளக்கத்தோடு அப்பொருள் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார் என்றும் அறிகிறோம்.

1939ன் நடுப்பகுதியளவில், விபுலாநந்த அடிகள் ஸ்ரோமகிருஷ்ண சங்கத்தின் மற்றொரு பணியின் பொருட்டு

இமயமலைச் சாரலிலுள்ள அல்மோரா நகரில் அமைந்துள்ள மாயாவதித் தவப்பள்ளிக்குப் புறப்பட்டார். புறப்படுவதற்கு முன் அடிகள் யாழ்ப்பாணஞ் சென்று அங்குள்ள அன்பர்களிடம் பிரியாவிடை பெற்றபோது வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் வித்துவான் சிவத்திரு. கணேசையர் அவர்கள், அடிகளைப் பாராட்டி வாழ்த்தி, அமைதியான இமயச் சூழலிலிருந்தும் அடிகள் தமிழ்த் தொண்டு புரிய வேண்டும் என்று தங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்து வழியனுப்பி வைத்தார்கள். மாயாவதியிலிருந்து வெளியிடப்பட்டு வந்த 'பிரபுத்தபாரத்' என்னும் ஆங்கிலச் சஞ்சிகையில் வரம்புக்கு உட்பட்டு, அடிகள் தமது கல்வித்தொண்டுற்கு அதையும் பயன்படுத்தினார். கூழுணவுதான் கிடைத்தாலும் தமிழ்த்தாயின் அருளெனக்கருதிற்றுக்கொண்டு விரிந்த முறையிலே தொண்டாற்ற வேண்டும், என்பதே அடிகள் இலட்சியம், 'பிரபுத்த பாரத்' இதழ்களில் அவர் பழந்தமிழ் இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம் முதலாளவற்றை ஆங்கிலத்தில் விளக்கியும், மொழிப்பெயர்த்தும் கட்டுரைகள் எழுதி வெளியிட்டார். மேலும் பத்துப் பாட்டு, எட்டுத் தொகை என்னும் சங்க நால்கள் பற்றிய செய்திகளையும் ஆங்கிலத்தில் தந்தார்.

இராமகிருஷ்ண இயக்கத்தில் ஒரு சீடராக தொடர்ந்து தொண்டாற்ற இயலாத அளவுக்கு இலங்கையிலிருந்தும், தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் அழைப்புக்கள் அலையலையாய் வந்து கொண்டிருந்தன. அடிகளுக்கு ஏற்பட்ட இந்த 'நெருக்கடிகளைப்' பரிவுடன் விளங்கிக்கொண்ட ஸ்ரோமகிருஷ்ண இயக்கத் தலைமைப்பீடும் அடிகளுக்கு விதிவிலக்காகச் சற்றே வெளியிலிருந்தும் பணியாற்ற அனுமதியளித்தது.

1943ல் இலங்கைத் தமிழர்களின் வேண்டுக்கோளைப் பரிவுடன் ஏற்ற தலைமைப்பீடும் விபுலாநந்த அடிகளுக்கு இலங்கைப் பல்கலைகழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்றுக்கொள்ள இசைவு அளித்தது. அதன்படி விபுலாநந்த அடிகள் இலங்கைக்கு மீண்டும் கொழும்பில் அமைந்திருந்த பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்று 1947 ஜூலை 20ல் உடற்பொறையை நீக்கும் வரையும் தமிழ்ப்பணியும், கல்விப்பணியும் ஒருங்கே செய்து புகழ் நாட்டனார்.

விபுலாநந்த அடிகள் பதினான்கு ஆண்டுகளாகச் செய்துவந்த தமிழிசை ஆராய்ச்சியின் பயனாக 'யாழ்நால்' என்னும் பெரிய நூலை இக்காலப்பகுதியில் எழுதி முடித்தார். காந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் அக்சேற்றிய யாழ்நால் 1947 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5 ஆம் 6 ஆம் திகதிகளில் திருக்கொள்ளப்பட்டதார்த் திருக்கோயிலிலே ஆளுடை பிள்ளையார் திருமுன்னிலையில் அரங்கேறியது.

யாழ்நால் அரங்கேற்றத்திப் பின், அடிகள் தாம் செய்த யாழோடு யாழ்ப்பாணஞ் சென்றார். அங்கே வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய மண்டபத்தில் யாழ்ப்பாணத்து அன்பர்களுக்கு யாழ்நால் அறிமுக விழு நடத்தினார். அவையோரின் பாராட்டைப் பெற்றுக் கொழும்புக்கு வந்த விபுலாநந்த அடிகள் அவ்வாண்டு (1947) ஜூலை 19 ஆம் திகதி சர்வசித்து ஆண்டு ஆடி மாதம் 3 ஆம் திகதி சனிக்கிழமை இரவு தமது 55 ஆம் வயதிலே பரம்பதமடைந்தார்.

அடிகளது பூதவுடல் மட்டக்களப்புக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு சிவானந்த வித்தியாலயத் தபோவனத்தில் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

(நன்றி : ஈழத்து செவ்வேள் பண்டயஸ்கள்)

விக்கிரம வருடம் ஆடி-புரட்டாதி

சைவநன்மணி கலாநிதி நா. செல்லப்பா அவர்கள் எழுதிய
யோகசுவாமிகள் அருளிய நான்கு மகாவாக்கிய விளக்கமும் சரித்திரமும்
- ஒரு கண்ணோட்டம்

★ எப்போதோ முடிந்த காரியம்

★ நாம் அறியோம்

★ ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை

★ முழுதும் உண்மை.

இந்த நான்கு மகா வாக்கியங்களும் என்றும் எங்கள் முன் கொண்டு வருகின்ற யோகர் சுவாமிகளின் பெருமையை எடுத்துக் கூறுகின்ற நூல்கள் பல வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆனால் உலக சைவப் பேரவையின் இலங்கைக் கிளை 2000, ஐஞன் மாதம் 25ம் திகதி வெளியிட்டு வைத்த சைவநன்மணி கலாநிதி நா. செல்லப்பா எழுதிய “யோகசுவாமிகள் அருளிய நான்கு மகாவாக்கிய விளக்கமும் சரித்திரமும்” என்ற நூல் ஒரு தனித்துவமான படைப்பு.

இந்த நூலின் நோக்கத்தினை ஆசிரியர் தனது அறிமுகத்தில் தத்துபாமாக இவ்வாறு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார் : “யோக சுவாமிகளுடைய வாழ்க்கை வாரலாறும், நற்சிந்தனை உபதேசங்களும், அவர் செல்லப்பா சுவாமிகள் மூலம் பெற்ற நான்கு வாக்கியங்களையும் எவ்வாறு தமது குருநாதன் தீக்கை கொடுத்தபோது அருளினார் என்பதைச் சரிவர அறிந்து கொள்வதற்குப் பேருதவியாகும்”. சைவநன்மணி தான் தன் அறிமுகத்தில் எடுத்துக் கூறிய நோக்கத்தினைத் தனக்கே உரிய தனிப்பாணியில் சிறப்பாக நிறைவேற்றிவைத்திருப்பதனை இந்த நூலின் 120 பக்கங்களையும் வாசித்து முடிப்பவர்கள் எவ்வாறு மனநிறைவேடன் மனதாரப் பாராட்டுவர் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

“எப்போதோ முடிந்த காரியம்” என்னும் உபதேசத்திலிருந்து நாம் கிரீக்கக்கூடியது என்ன? அதனை, விளக்கும் நூலாசிரியர் “உலகில் முதன் முதலாகச் சிருஷ்டகப்பட்ட ஒரு கலம் உள்ள ‘அப்பா’ எனப்படும் சீவராசிகளிலிருந்து கூர்ப்பு எதிரியித இனமாக வளர்ந்தது வரை சகல உயிரினங்களும் அருட்சக்தி கொண்டு கயமாக முன்னேறும்படியே வாய்ப்பும் பெற்றுள்ளன” என விஞ்ஞான அறிவும் சைவசித்தாந்தப் பாண்டியத்தமும் கலந்த முறையில் எடுத்துக் கூறிவிட்டு தரும் பதில் இது - “எம்மிடம் மறைந்துள்ள அருட்சக்தியை வெளிக்கொண்டு வருதல் வேண்டுமாயின் பாசநீக்கம் செய்தலே சிறந்த சாதனை என்பதாகும்”.

திருவாசகத்தில் சிவபெருமானை “ஒன்றும் நீ அல்லை” என மாணிக்க சுவாமிகள் விளித்து நயப்பதன் மெய்ப்பொருள் “நாம் அறியோம்” என்னும் மகா வாக்கியத்தின் ஆணிவேராக உள்ளது என்று எடுத்துக் காட்டும் கலாநிதி செல்லப்பா, சிவன் மனத்தினால் சிருஷ்டகப்படும் பொருள் ஒன்றும் அல்ல என்பதனையும் தன் ஆழந்த சைவசித்தாந்த அறிவின் மூலம் மேலும் விளக்கியிருக்கிறார். இரண்டாவது மகா வாக்கியமான “நாம் அறியோம்” என்பதற்கு அவர் தரும் உண்மை விளக்கம் இதுதான்:

“சிவ தத்துவம் வேறு, சிவனுடைய பூரணமான அருள்தினை வேறாகும். அருள் நிலையானது நான்காவது பரிமாணத்தில் தில்லை அம்பலமாக அல்லது சிதம்பரமாக உள்ளது. அதுவே அங்கு இங்கு எணாதபடி பூரணமாகி வியாபித்து விளக்கும் அற்புதமான நிலையாகும். அதுதான் துரியாததீமாகும். அந்திலை எய்தினாற்றான் நினைப்பற நினைக்கும் சக்தியை நாம் பெறலாம். நினைப்பு அறாது நினைப்பதனால் அதனை “நாம் அறியோம்” என்பதே உண்மை விளக்கமாகும்”.

சாதகர்களுள் எத்தனை பேர் நினைப்பற நினைக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றுள்ளார்களோ நாம் அறியோம். சாதனை இன்றி அதனைச் சாதித்தல் அரிதாகும். அதற்கு வேண்டிய நட்பாமான சாதனைகளை நாம் அடுத்துவரும் இரண்டு மகாவாக்கியங்கள் மூலமாக அவதானித்துப் பயின்று செப்தியானஞ் செய்து, கிரீத்து

அனுசரிப்போமாக எனக் கூறிவிட்டு அடுத்து வரும் இரு அத்தியாய்க்களிலும் வாசகர்களை அப் புனிதப் பாதையில் எடுத்துச் செல்கிறார் சைவநன்மணி.

“ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை” என்றது ஒரு மறைபொருள் நிறைந்த மறைஞான வாக்கியம். வற்றாத ஊற்று. இறைக்க இறைக்க குன்றாத அருள் கூப்பதாகும். இந்த மறை பொருளை கிரீத்து உணர்ந்த நிலையில் சிவபோககவாயிகளின் சரித்தீ கருக்கத்தையும் இந்நாலின் இறுதிப் பாகமாகத் தந்திருக்கும் கலாநிதி செல்லப்பா, யோக சுவாமிகள் மனதைக் காலி செய்து மொளன் நிலையில் கும்மா இருக்கும் சாதனை செய்வதிலேயே அல்லும் பகலும் சடபட்டு வெற்றிக் கண்டதையும் அதன் பேராகவே நான்கு மகா வாக்கியங்களையும் எமக்கு வாழ்க்கை நெறிகளாக அருளிச் செய்வதையும் எடுத்து விளக்கி விட்டு கூறுகிறார். “குக்கும பஞ்சட்சா செப்தியாள் மூலம், நாம் அவனைப்போல எமது மனதைக் காலி செய்யும் சாதனை புரிவோம். அப் பொழுது காலியான மனதில் திருவருள் சுயமாகவே நிறையும். நிறையவே, ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லாது நாம் வாழ்தல் நிச்சயமாகும்”.

நான்காவது வாக்கியமான “முழுவதும் உண்மை” என்பதனை நூலாசிரியர் எடுத்து விளக்கி இருப்பது அவரின் அப்பந்த ஆன்மிக அறிவினை எடுத்துக் காட்டுகிறது. சக்சிதானந்தனின் உண்மை விளக்கம் அவன் ‘சத்’ எனப்படும் பேரினையும் ‘ஆண்தும்’ எனப்படும் பேரின்பத்தையும் முழுமையாகக் கொண்டவன் என்பதாகும் என்பதனையும் அது முழுவதும் உண்மை என்பதனையும் நூலாசிரியர் எடுத்து விளக்கியிருக்கும் நடையே இந்நாலின் மகிமைக்கு மகுடப் வைக்கின்றது. சத்திய சொருபியாகிய சிவனைச் சைவர்கள் சக்சிதானந்தன் என வழிபடுகின்றனர். அதன் நோக்கம் அவர்களும் சக்சிதானந்தம் அடையல் வேண்டும் என்பது நூலாசிரியர் எடுத்தியம்பியிருப்பது அவரின் சைவசித்தாந்த நோக்கில் எதையும் எடுத்து விளக்குகின்ற சிறப்பிற்கு நல்ல உதாரணமாக ஒலிக்கின்றது.

நூலாசிரியர் சைவநன்மணி செல்லப்பா ஜூயா தன்னிடம் சிவபோக சுவாமிகள் ஒரு தடவை கூறியதையும் இந்நாலில் எடுத்தியம்பியள்ளார். சுவாமிகள் கூறிய தீர்க்க தரிசன வார்த்தைகள் இவைதான் -

“நீ அரசு உத்தியோக பதவியிலிருந்து, ஓய்வு பெற்ற பின்புதூன் ஆத்மீகத் துறையில் முழுமையாக சடபடுவாய்; அதன் பிழ்பாடு தான் உணர்கு இந்த நான்கு மகா வாக்கியங்களின் முழுமையான உண்மை விளக்கம் ஏற்படும். ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லாமல் வாழப் பழகி வா”

இந்நால் அத் தீர்க்க தரிசன வாழ்த்துரைக்கு உருக்கொடுத்து வெளி வந்திருக்கிறது என்றால் மிகையாகாது.

இந்நாலுக்கு அனிந்துரை எழுதியள்ள வித்துவான் க. ந. வேலன் அவர்களின் வார்த்தைகள் இந்நாலின் நயத்தின் சாராம்பத்தை எதிரொலிக்கின்றன. அந்த நிறைவான வார்த்தைகளை இங்கே தருகிறேன் -

“செல்லப்பா சுவாமிகள் சிவபோக சுவாமிக்கு அருளியவற்றை மற்றொரு செல்லப்பா விளக்கியது பொருத்தம் தானே. எதையும் தனது அறிவின் மதுகையால் தனித்துக் காணும் இயல்புடைய அவாது ஆய்வு கற்பார் உள்ளத்தைத் தூண்டி உண்மை காண ஊக்குவிக்குமென நம்புகின்றேன்”.

வித்துவான் க. ந. வேலன் எப்பொழுதும் ‘முழுதும் உண்மை’யை மட்டும் தயங்கது எடுத்துச் சொல்லும் ஒரு பெயிவர். அவர் சொன்ன அந்த நிறைவான - முழுதும் உண்மையான வார்த்தைகளுடன், இந்தக் கண்ணோட்டத்தை நிறைவு செய்வதில் நாம் நிறைவு காண்கின்றோம்.

- கந்தையா நீலகண்டன்

கோவந்தி ன் சுந்திரபாம்

செல்வி. ப. கனககுருபியம் B.A

தமிழ் இலக்கணத்திலே கோலம் என்பதன் கருத்து அழகு என்பதாகும். ஆனால் இந்து சமயத்தின் தத்துவத்தில் அது ஒரு அழகான வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்துவதாக சித்தரித்துக் கூறப்படுகின்றது. கோலம் என்பது புள்ளி வைத்து அப்புள்ளிகளை இணைத்தோ அல்லது இணைக்காது சுற்றியோ போடப்படுவதாகும். ஒரு கோலத்திற்கான புள்ளிகள் வைக்கப்பட்டவுடன் அதைப் பார்க்கும் போது வெறும் புள்ளிகளில் எதுவும் எமக்குத்துலங்காது. ஆனால் அவற்றை நாம் விரும்பியபடி ஒரு ஒழுங்குமுறையில் இணைந்தோ சுற்றியோ கோடுகள் இடும் போது அழகான வடிவமும் அது எவ்வகைக் கோலம் என்பதும் விளங்குகிறது. அதே போல எமது வாழ்க்கையிலும் நாம் விரும்பியபடி ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடான முறையைக் கடைபிடிக்கும் போது வாழ்க்கை அழகும் அமைப்பும் பெறுகிறது.

கோலங்களில் புள்ளிகள் ஒரு மனிதன் வாழ்வில் ஏற்படும் இடர்பாடுகள் என்றும், அப்புள்ளிகளைச் சுற்றியோ இணைத்தோ போடப்படும் கோடு போல் மனிதனின் வாழ்க்கை சிலசமயங்களில் இடர்களை தவிர்த்து, வளைந்து நெளிந்தும் சில சமயங்களில் இடர்களோடு சென்று அவற்றை வென்றும் இறுதியில் தொடங்கிய இடத்திலேயே சங்கமிக்கிறது எனவும் ஒரு தத்துவம் கூறுகின்றது.

இன்னொரு தத்துவம் புள்ளிகளை இணைத்து போடப்படும் கோலமானது ஒரு மனிதன் தான் தனியாக வாழ்வதிலும் பார்க்க தனது சொந்த பந்தங்கள் மற்றோருடன் இணைந்து ஒத்து வாழ்வதால் அவன் வாழ்வு அழகானதாக இருக்கும் என எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

வயேகோலம் உயில்கள் உயில்கள்

கோலமிடுவது தொன்றுதொட்டு விளங்கிவரும் இந்துக்களின் பழக்க வழக்கங்களில் ஒன்றாகும். கோலங்கள் அரிசி மாவினாலும், அரிசி மாவை கரைத்தும் இடப்படுகின்றன. அரிசி மாவினால் போடப்படும் கோலங்கள் பெரும்பாலும் வீட்டின் வெளியே மற்றத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாலையில் மஞ்சள் நீர் தெளித்து துளசி மாடத்தருகே பசுவின் சாணகத்தால் மெழுகிட்டு அதன்மேல் இடப்படுகின்றது. தினமும் ஒரு சுமங்களிப் பெண் தனது முகத்தை கழுவித் துடைத்து நெற்றியில் திலகமிடுவதைப் போலவே இக்கோலமானது பூமித்தாய்க்கு நாம் இடும் திலமாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும் இக்கோலம் ஏறும்பு, காகம்

போன்ற சிறிய ஜீவராசிகளுக்கு உணவளிக்கும் ஒரு தர்மமாகவும் கருதப்படுகிறது. குரியன் உதயமாவதற்கு முன்பே உதய காலத்தில் கோலம் போடுவது என்னும் சம்பிரதாயத்தால் அதிகாலையில் எழுந்திருப்பதும் ஒரு நல்ல பழக்கமாகும். மேலும் கோலம் போடுவது உடலுக்கு உடற்பயிற்சி, கண்களுக்கு ஆரோக்கியம். கோலமிடுதல் மூலம் கலைத்திறமையும் மேலும் புதியவைகளைக் கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வமும் விருத்தியாகும்.

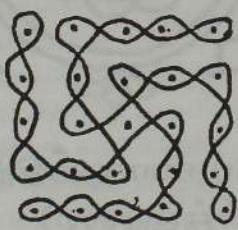
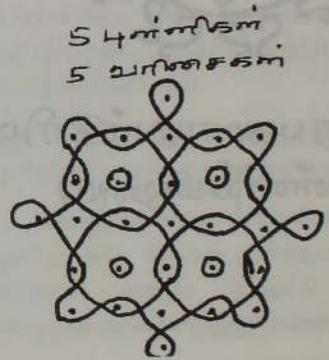
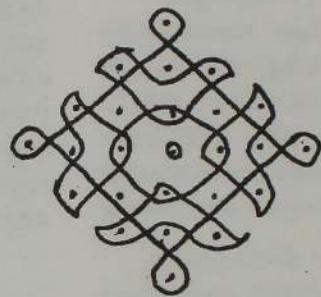
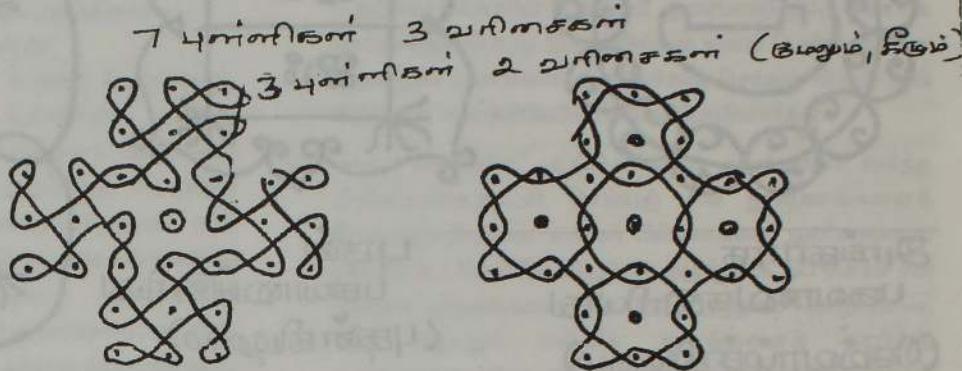
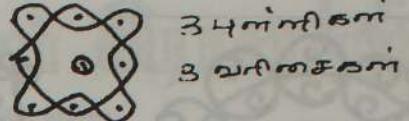
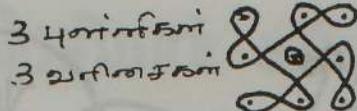
கோலமிடுவது மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாடாக வேக கருதப்படுகிறது. கோலம் சிரார்த்த தினங்களிலும், மரணம் சம்பவித்த நாட்களிலும் போடக்கூடாது. சுப காரியங்களுக்கு கட்டாயம் கோலம் போட வேண்டும் என்பது சம்பிரதாயம். கோலம் போடாத வீட்டில் ஏதோ அசுப காரியங்கள் நடந்திருப்பதாகக் கூறுவர். ஒவ்வொரு நாளும் நல்ல முறையில் போடப்படும் கோலங்கள் நல்ல சகுனத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைவதுடன் மனிதர்களுக்கு மனநிறைவையும் தருவதாக அமையும். ஏதோ மனத்திற்கு தோன்றியபடி கோலம் போடாது கோலத்திற்கென உள்ள விதிகளின்படி யே கோலமிடல் வேண்டும். இவ்வாறு போடப்படும் கோலங்கள் தேவதைகளுக்கும் மகிழ்ச்சி தரும் என்பது ஐதீகம்.

அரிசிமாவைக் கரைத்து இடப்படும் கோலங்கள் திருக்கோயில்களிலும், திருமணம் மற்றும் வீட்டில் நடைபெறும் சுபகாரியங்கள், பண்டிகைகளின் போதும் இடப்படுகின்றன. இவற்றின் அழகை மேலும் மெருகூட்டுவதற்காக அக்கோலத்தின் உள்வர்ணங்களாகத் தானியங்களை நிரப்பிப் பயன்படுத்துவர். உதாரணமாக பச்சை வர்ணத்திற்கு பாசிப்பயறும், கறுப்பு நிறத்திற்கு உழுந்தும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இக்காலத்தில் தேங்காய்ப்புவில் பலவர்ணாப் பொடிகளைச் சேர்த்தும், வேறு சில பொருட்களை உபயோகித்தும் கோலங்களை மேலும் அழுகூட்டுகின்றனர். இந்தியாவில் நீரில் வர்ணாக்கலவையை கலந்து பல வர்ணா நீரினால் பலவேறு வடிவங்களில் கோலமிடும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது.

கோலத்தைப் பற்றி இராமாயணத்தில் கூட கூறப்படுகிறது. இராமருக்கு பட்டாபிஷேகம் என தசாதர் அறிவித்தவுடன் அயோத்தி மக்கள் மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடன் வீதியைங்கும் பல வர்ணங்களில் கோலமிட்டும், வாழை மரம், மாவிலை மலர்கள் கொண்டு தோரணங்கள் தெருவெங்கும் கட்டியும் தமது மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார்கள் என இராமாயணப் பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்தே கோலமிடல் என்பது எத்தனை பழமையானது என்பது புலப்படுகிறது.

எவ்வளவு இடையூறுகள் ஏற்பட்ட போதும் வட்சியத்தை மட்டும் ஒருவன் பற்றிப் பிடித்து நிற்பானானால், எப்படியும் அவன் வெற்றிபெறுவான்.
(கிளைட்டி மார்ட்டின்)

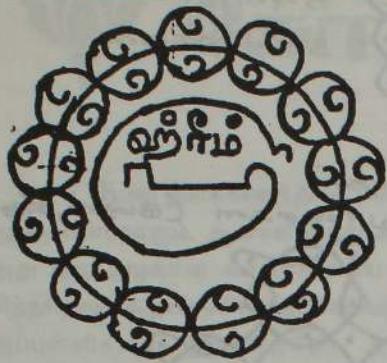
இந்தியச் சோலாங்கள்

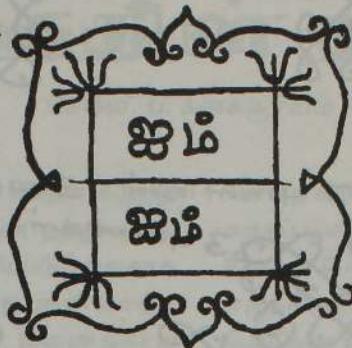
கூரிய புதலாநுக்ளியம்
ஸ்ரீயாற்றுக்கிழமை

தஞ்சை பகலாநுக்ளியம்
(தீங்கட்டகிழமை)

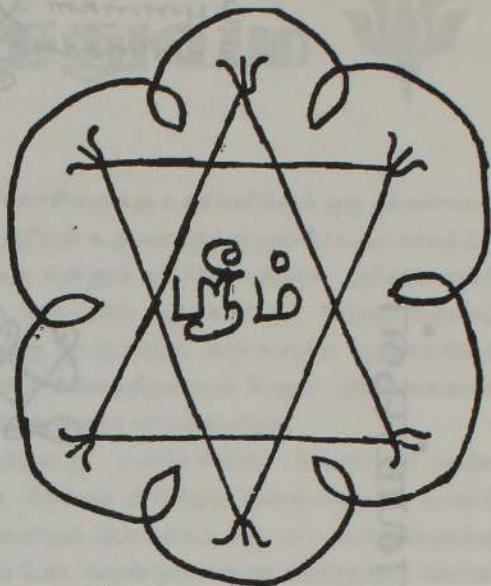

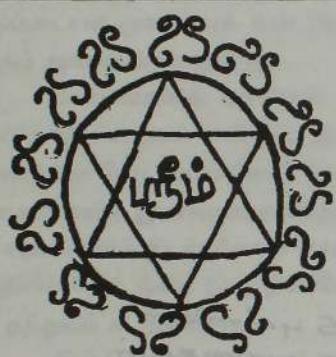
ஆங்காரக
பகவானுக்ஞாயிகு
(செங்வாஸ்ம்சிழறம்)

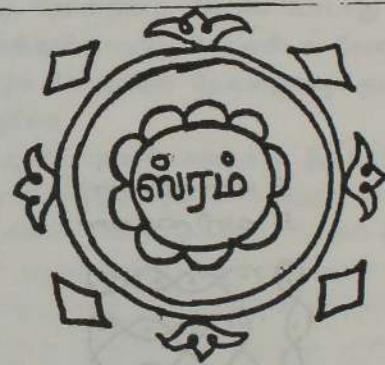
புதண்
பகவானுக்ஞாயிகு
(புதண்கிழறும்)

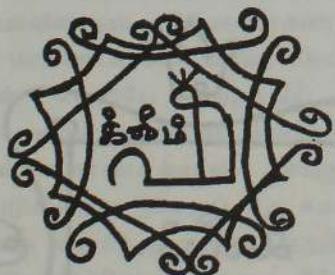
ஒபகவானுக்ஞாயிகு
(நியாடுக்கிழறும்)

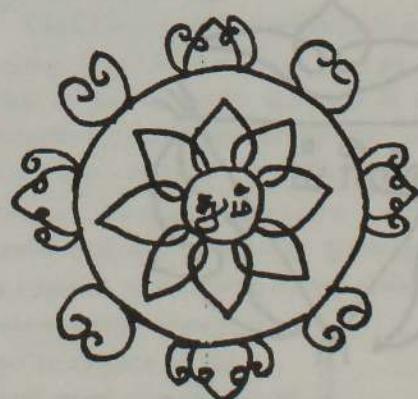
சுஞ்சரபகவானுக்ஞாயிகு
(லெள்ளாங்கிழறும்)

சணிபகவானுக்ஞாயிகு
(சணிக்கிழறும்)

ராடுபகவான்

கநுபகவான்

ஈசுவர் ஸ்ரீயார் சுப்பிரமணியம் இராசரந்துளம்

மு. மனோகரன் (B. A. Diploma in Education)

(மேஸ்மாகான இந்து சமய ஆசிரிய ஆலோசகர்)

“தோன்றிற் புகவிழாடு தோன்றுக அஃதிலார்

தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று”

என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கூற்றை மெய்ப்பித்து, இலங்கையின் சைவப் பெரியார்கள் வரிசையில் வைத்து எண்ணப்படுபவராக சுப்பிரமணியம் இராசரந்தினம் அவர்களும் காணப்படுகின்றார். 1884ம் ஆண்டு ஆடிமாதம் 4ம் திகதி சுப்பிரமணியம் செல்லம்மா தம்பதிக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். தாம் மாமன் வைமன்கதிரைவேற்பிள்ளையின் அரவணைப்பில் வளர்ந்தவர். யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் ஆரம்பக்கல்வியையும், கல்கத்தாவில் உயர் கல்வியையும் கற்றவர். அத்துடன் கொழும்பு சட்டக் கல்லூரியில் பயின்று நியாயதுரந்தரர் ஆனவர். பல தடவை யாழ்ப்பாண நீதிமன்றத்தில் பதில் நீதியரசராகவும் கடமைபுரிந்தார். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக சட்டசபையில் அங்கத்தவராகவும் கடமைபுரிந்தார். இவர் வாழுக்கைச் சிறப்புகள் இவ்வாறு அமைந்ததால் தான் சார்ந்த சமூகத்திற்கு நாவலர் வழியைப் பின் பற்றி பல பணிகளைச் செய்ய முற்பட்டார். “நாடு உனக்கு என்ன செய்தது என்று கேட்பதை விடுத்து நாட்டிற்கு நீ என்ன செய்தாய்” என்ற கூற்றைத் தழுவி அவர் செய்த பணிகள் இன்றும் சாகாவரம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் அவர் பணிகளை நோக்குதல் பொருத்தமுடையதாகும்.

“மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்” என்பதை அடிநாதமாகக் கொண்டு நாவலருக்குப் பின்வை. துரைசாமிப்பிள்ளை, சேர் பொன் இராமநாதன், சுப்பிரமணியம் இராசரந்தினம் ஆகியோரால் 1923ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதே சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கமாகும். இச்சங்கத்தினுடோகவே கு. இ. அவர்கள் நாவலர் மரபைப் பின்பற்றி முழு நேர ஊழியனாகத் தண்ணை ஈடுபடுத்தி கொண்டார். சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்க விருத்தியின் பொருட்டு பல வித்தியா பணங்களை வெளியிட்டார். அவற்றுள் 1939ம் ஆண்டு வெளியிட்ட “சைவ சமயிகளுக்கு ஒரு விஞ்ஞாபனம்” குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதில் பின்வரும் பகுதிகளை நோக்கலாம்.

“இந்தப் பாதிரிமார்கள் அடுத்துக் கொடுக்கின்ற சூழ்சிகளை முதல் முதல் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் அறிந்து, அவர்கள் ஒரே ஒருவராயிருந்தும் பாதிரிமார்களைப் பல துறைகளில் எதிர்த்துப் போர் புரிந்து வந்தார்கள். யாழ்ப்பாணச் சமயங்களை என்னும் புத்தகத்தில் பாதிரிமார்களின் சூழ்சிகளை நாவலர் விரித்தெழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து சில வசனங்கள் இங்கே அனுபதித்துக் காட்டுகின்றோம்” என ஆரம்பித்து அவற்றுள் பல முக்கிய விடயங்களை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அவற்றுள் இரண்டினைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

01. இப்பிரதேசத்திலுள் வறியவர் அநேகர் சைவசமயமே, மெய்ச்சமயம் என அறிந்தும் அன்னம், வஸ்திரம் முதலியன பெற்றுப்படிக்கும் பொருட்டு உபாத்தியார் உத்தியோகம், பிரசங்கி உத்தியோகம் முதலிய உத்தியோகங்களைச் செய்து சம்பளம் வாங்கும் பொருட்டும், கவர்மென்டு

உத்தியோகங்களின் நிமித்தம் துரைமாருடத்தே சிபாரிசு செய்விக்கும் பொருட்டும், கிறிஸ்தவ சமயப் பெண்களுள்ளே சீதனமுடையவர்களையும் விவாகங் செய்யும் பொருட்டும் கிறிஸ்தவ சமயத்திலேயே பிரவேசப்பாயினார்கள்.

02. “சைவ சமயிகளே” பாதிரிமார்களும் அவர்களைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவர்களுடன் செய்யுஞ் சில தூஷணங்களைக் கேளாதொழியுங்கள். உங்கள் பிள்ளைகளை அவர்களுடைய பள்ளிக் கூடங்களிலே விபூதியை அழித்தவிட்டுப் போய்க் கூட தூஷண புத்தகங்களைப் படிப்பதற்கு அனுப்பாதொழியுங்கள். ஊர் தோறும் பள்ளிக் கூடங்களைத் தாபித்து உங்களுக்குள்ளே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த மேலோர்களைக் கொண்டு அவைகளை நடத்துவியுங்கள்”

“மேற்கூறப்பட்ட விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் தோற்றுத்தையும் அதன் மூலம் செய்யப் போகும் பணிகளையும் மிக இலகுவில் அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம். இந்த விஞ்ஞாபனத்தின் மூலம் இது தாபனத்தின் செயலாளராகவும் முகாமையாளராகவும் விளங்கிய கு. இ. அவர்கள் நாவலர் மரபை முழுமையாக மனங்கொண்டு செயற்பட்டார்.

நாவலரவர்கள் விபவ வருடத்திலும் (1868) பிரமோதாத வருடத்திலும் (1870) வெளியிட்ட வித்தியாபனங்களிலே தாம் செயற்படுத்த இருக்கும் செயற்றிட்டங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவை பின்வருமாறு வகுக்கப்படுகின்றன.

(அ) தமிழ்க் கல்வியும் சைவசமயமும் அபிவிருத்தியாவதற்கு கருவிகள் தலந்தோறும் வித்தியாசாலைகள் ஆரம்பித்தல்.

(ஆ) நல்லொழுக்கம் விவேகமுடையவர்களாய்ப் போத்திக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் நூற்றுவரைச் சேர்த்து தனித்தனி இருபது பிள்ளைகளையுடைய வகுப்பு ஐந்தாக வகுத்து அன்னவஸ்திரம் முதலியவை கொடுத்துக் கல்வி கற்பித்தல் வேண்டும்.

(இ) நல்லொழுக்கமும் விவேகமும் கல்வியில் விருப்பமும் இடையா ஆரோக்கியமுடைய உபாத்தியாயர்களை உருவாக்குதல்.

(ஈ) இப்படித் தேர்ச்சியடைந்தவர்களையே உபாத்தியாயர்களைவும் சைவப் பிரசாரிகளைவும் நியமித்தல் வேண்டும்.

இவ்விலட்சியங்கள் நாவலர் பெருமாளரால் நிறைவேற்றப்பட வில்லை. இவற்றை தன் நிறுவனப் பணிகள் மூலம் நிறைவேற்றி நாவலரது கனவை நனவாக்கிய பெருமைக்குரியவராகின்றார் கு. இ. அவர்கள்.

கு. இ. அவர்கள் “சைவப் பிள்ளைகள் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளில் கல்வி கற்றாலும் விபூதி தரிசித்து தமது கலாசாரத்துடன் போகலாம்” என்பதை சட்ட சபையில் தனது தனியார் தீர்மானத்தின் மூலம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்த பெருமைக்குரியவர்.

தமிழ்க் கல்வியையும் சைவத்தையும் அபிவிருத்தி செய்யும் பொருட்டு; நெடுந்தீவு முதல் பதுளை ஈராகவும், சிலாபம் முதல் கண்டாவளை வரையும் தமிழ், தமிழ்-ஆங்கிலம் முதலான மொழிப் போதனா பாடசாலைகளை நிறுவிப் பணிகள் செய்தவர்.

கற்று வல்ல உபாத்தியாயர் நூற்று வரைப் பயிற்றுவிக்கப் பொருட்டு சைவாசிரிய கலாசாலை ஒன்றை உருவாக்கினார். 1928ல் 22 மாணவர்களுடன் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியில் தனியார் வீடொன்றில் இவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது 1939ல் தனியான கல்வி நிறுவனமாக மாறியது. 1963ம் ஆண்டு வரை இக்கலாசாலை 1500க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்னவஸ்திராம் கொடுத்து மாணவர்களைக் கற்பித்தல் வேண்டும் என்பதற்கிணங்க 1930ல் திருநெல்வேலியில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இரு அனாதைவிடுதிகளை ச. இ. உருவாக்கினார்.

ச. இ. அவர்களின் மேற் கூறப்பட்ட பணிகளுடன், பிற்பட்டோர் சமூகத்தின் சமூக, பொருளாதார, கல்வி நடவடிக்கைகளில் அக்கறை காட்டியமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தமது முகாமைத்துவத்தில் உற்ற பாடசாலைகளிலும் கலாசாலையிலும் இச் சமூகப் பிள்ளைகளை பல எதிர்ப்புக்களின் மத்தியிலும் இணைத்துக் கொண்டார். இச் செயல் அச் சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் அவர் கொண்டிருந்த உள்ளார்ந்த மனப்பதிவினை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதில் இவர் நாவலரின் ஒருபடி மேலே சென்று சாதியும் சமயமும் ஏற்ற சமத்துவத்தை நிலை நாட்டுகின்றார்.

இவ்வாறாக இவர் பணிகள் இனங் காணப்படுகின்றன. இப்பணிகளுக்குச் சான்றாக அமைவது சைவ வித்தியா விருத்திச்

சங்கமோகம். 1958ம் ஆண்டு இச்சங்க அறிக்கையின்படி இவரின் முகாமைத்துவத்தின் கீழ் 187 நிறுவனங்கள் இருந்துள்ளன. இச்சங்கம் 187 கல்லூரிகளில் 1500 ஆசிரியர்களிற் துணை கொண்டு 35, 000 மாணவர்களுக்கான போதனைகளை நடத்தி வந்தது. இவ்வாண்டு இந் நிறுவனத்தின் கீழ் பின்வரும் தாபனங்கள் அமைந்திருந்தன.

- I பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்குமான சைவ ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை
- II 7 ஆங்கில வித்தியாசாலைகள்
- III 147 தமிழ் வித்தியாசாலைகள்
- IV 300 மாணவர்களுக்கு மேலுள்ள 2 அனாதைப்பிள்ளைகளின் விடுதிப் பாடசாலைகள்.
- V 15 நெசவுப் பள்ளிகள்
- VI 16 கூடை இழைக்கும் பள்ளிகள்
- VII 1954 - 1958 வரை பண்ணிசை ஆசிரியர் இருவர் மூலம் ஏனைய பாடசாலைகளுக்கு பண்ணிசைப் பயிற்சி மேற்கொள்ளல்.

ஆகவே மேற்கூறப்பட்ட பணிகள் மூலம் இவ்வுலகில் தோன்றிய பெருமையை நிலை நாட்டி, ஒவ்வொரு சைவசமயியின் உள்ளத்திலும் அழியாத இடத்தைப் பெற்றுவிட்டார். "பல்லாயிரவர் செய்து மூடிக்க முடியாத பல விடயங்களைத் திருவருளின் தூண்டுதலினால் தனி ஒருவர் செய்து வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டார். அவருக்குச் சாந்தி பிறப்பிப்பது எமது கடன்" என்று அவர் வழியில் வந்த பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடுவது மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும். இவர் பணிகள் மேலும் தொடர்ந்து செல்வதைச் சகிக்கமாட்டாத காலன், அவரை 86 வயதில் அதாவது 1970ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 12ம் திகிதி கவர்ந்து சென்றான். அவர் காலனால் கவரப்பட்டாலும் அவர் பெயர் இன்றும் இந்து போட் இராசாத்தினம் என்றும் சைவத் தமிழ் உலகில் நிலைத்து நிற்கின்றது.

இரு நோக்கு

இராமாயணம் நாட்டிய நாடகம்

இரத்மலானை கொழும்பு, இந்துக்கல்லூரியில் ஆகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அனுசரணையுடன் இயங்கிவரும் மாணவர் இலவச விடுதி நிதிக்காக கடந்த மே மாதம் 13 ஆம் திகதி சனிக்கிழமை வெள்ளைவத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் அரங்கில் இராமாயணம் நாட்டிய நாடக நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

கண்ணுக்கும், காதுக்கும் மட்டுமென்றி கருத்துக்கும் நிறைவைத் தந்த இந்த நாட்டிய நாடகத்தை நெறிப்படுத்தியதை திருமதி உஷா சிற்றம்பல்நாதன் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட வேண்டியவர். சம்பூர்ண இராமாயணத்தை நிறைவாகக் கண்டுகளித்த திருப்தி மட்டுமன்றி, பாத்திரத்தெரிவும் வியக்கவைத்தது. நாடகத்தில் அந்தனை பாத்திரங்களுக்குமேற்ற நடிகர்களும், ஆடகிகளும் மிகத்தருபமாக நடனமாடி நடித்தார்கள். பாசம் கொண்ட தசாதனாகவும், அகந்தை கொண்ட இராவணனாகவும் நடித்த செல்வி சங்கீதா சிற்றம்பல்நாதன், நடிப்பின் மூலம் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். அதேபோல பாசமும், பிடிவாதமும் கொண்ட கைகேயியாகவும், காமமும் குரோதமும் கொண்ட குருப்பனகையாகவும் பாத்திரமேற்ற செல்வி அபிராமி விள்வகுமார் அற்புதமாக நடித்தார். விஸ்வாமித்திரர், அனுமான், கபட சந்தியாசி ஆகிய மூன்று வேடங்களையும் தாங்கி நடித்த செல்வன் பிரதீபன் பார்வையாளர் எல்லோரையும் கவரப்பட்டார் என்பதற்கு அவர்கள் தந்த கர்கோஷமே சாட்சியாகும். "மையோ மரகதமோ மறிகடலோ" எனக் கம்பாரால் வர்ணிக்கப்பட்ட இராமனின் நாடகப்பாத்திரம் சற்றுக் கறுப்பாக இருந்திருந்தால் இயற்கையாக இருந்திருக்கும்.

நமது நாட்டைச் சேர்ந்த திருமதி காந்திக்கா கணேசனின்

படைப்பில் உருவாகி முதன் முறையாக 1974ஆம் ஆண்டு மேடையேற்றப்பட்டு, நாட்டிய நாடகத் தயாரிப்பில் ஒரு புதிய அந்தியாயத்தைத் தோற்றுவித்திருக்கும் "இராமாயணம்"இம்முறை எட்டாவது தடவையாக அரங்கேறி சாதனை படைத்துள்ளது. நெறியாளர், ஆடகிகள், பின்னணி இசைக்கலைஞர்கள், ஒப்பனையாளர் என அனைவருமே நம்நாட்டினர். சிதை பாத்திரமேற்ற நடித்த செல்வி ஆர்த்திகா கமகே, ஒரு சிங்கள மாணவி என்பது சிறப்பான விளையம் மட்டுமன்றி, இன வேறுபாதனரிலும் இந்த நூற்பணிக்கு உதவியவர்கள் அனைவரும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

நாட்டின் இன்றைய நிலையில் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளுக்குக் கல்வித் தானத்தை மட்டுமன்றி, அனைத்து உதவிகளையும் இந்த இலவச விடுதி ணாக அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் வழங்கி வருகிறது. தமது அன்பினாலும், பணிவினாலும், இன்சொல்லினாலும் மிக எளிதாக மற்றவர்களிடம் பெறக்கூடிய உச்சக்கட்டப் பயனை கல்லூரி இலவச விடுதிக்காக பெற்றுக்கொடுப்பதில் அயராது முயன்று வரும் கல்லூரி அதிபர் மன்மதராஜன் அவர்களும், அவரது துணைவியாரும் பாராட்டுக்குரியவர்களாவர்.

இத்தகையதோரு சிறப்பானதும், முன்னேற்றக்கரமானதுமான முயற்சிக்கு இராமனுக்கு அணைக்கட்ட உதவிய அணிவைப் போல தமிழ் மக்களாகிய நாம் அனைவரும் இயலுமான உதவிகளைச் செய்வது எங்கள் கடமையாகும்.

தமிழர்

கூட்டுப் பிரார்த்தனை

செல்வி காயத்திரி சுந்தாலிங்கம், ஆண்டு - 9

கொ / இந்து மகளிர் கல்லூரி,

அறைவன் திருவருளை நாடு பக்தர்கள் இணைந்து செய்யும் பிரார்த்தனை கூட்டுப்பிரார்த்தனை ஆகும். கூட்டுப்பிரார்த்தனையைப் பஜனை என்றும் கூறுவர்.

இறைவன் மீது பாடப்பெற்ற திருப்பாடல்களை எல்லோரும் இணைந்து மனமுருகிப் பக்தியுடன் பாடும் போது மனதுக்கு இதமளிக்கின்றது. பெரியோர்கள், மகான்கள் எமக்கு ஆக்கித்தந்த இறைவன் புகழ்பாடும் பாடல்களைப் பாடுவதால் மனதில் பாவசம் ஏற்படுகின்றது. இறைவன் மீது பக்தி ஏற்படுகின்றது. இறைவனின் கருணையைப் பாடும் போது எமக்கு அருள் கிடைக்கின்றது.

பாடல்கள் பாடும்போது உள்ள மீது நல்லுணர்வு அடைவதில்லை உலம் தூம்பை பெறுகின்றது. பாடும்பாட்சாளின் பொருளாயும் ஹண்டு இசையுடன் பாடினால் மனதில் குதுரவும் பிற்பதை உணரமுடிகின்றது.

பலகோடி மக்களின் சுதந்திரத்திற்காக ஆயுதம் எந்தாது சுத்திய வழியில் போராடிய மகாத்மாகாந்தி அடிகள் கூட்டுப் பிரார்த்தனையை முக்கியமானதாகக் கருதினார். கூட்டுப் பிரார்த்தனையின் யென்களை எடுத்துக் கூறினார். அடிகள் தினந்தோறும் தனது ஆச்சிரியத்தில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடத்துவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

நமது வேண்டுதலை இறைவனிடம் சமர்ப்பிப்பதற்குக் கூட்டுப் பிரார்த்தனையை ஒரு வழியாகக் கண்டார் மகாத்மாகாந்தி. அந்த வழியில் சென்று சுதந்திரம் என்னும் இலக்கை அடைந்தார் என்றார்

அது மிகையல்ல. சுத்தியத்தை வலியுறுத்தி சுத்திய விரதத்தையும், பசித்திருந்து உண்ணா விரதத்தையும் மேற்கொண்ட காந்திமகான் கூட்டுப் பிரார்த்தனையைப் பெற்றுடன் இணைத்துக் கொண்டார்.

“அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு” என்பது போல தனித்தனியாகச் செய்யும் பிரார்த்தனையை விட எல்லோரும் கூடி, ஒருமித்துச் செய்யும் பிரார்த்தனை வலிமை வாய்ந்தது என்றார் மகாத்மா.

இன்று ஆலயங்களில் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் நடைபெறுகின்றன. இராமகிருஷ்ணமிசன், சின்மாயமிசன், சுத்தியசாயிபாபா சங்கம், அருளெளாளி நிலையம் போன்றவை கூட்டுப் பிரார்த்தனையை ஊக்குவித்து வருகின்றன.

நாம் தேவார், திருவாசகம் முதலான திருமுறைகளையும், போகர் கவுயிகள், இராமலிங்க வள்ளாளர் போன்றவர்களின் ஞானப்பாட்சுகளையும் கூட்டுப்பிரார்த்தனையின் போது பாஸம் ஒன்று சூழபாடும் போது நும் மத்தியிலே இணைப்பு நெருக்கம் பக்தி மகிழ்ச்சி என்பன ஏற்படும்

முக்கிய தினங்களிலும், வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் ஆவது நாம் கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் செய்ய வேண்டும். ஆலயங்களில் மட்டுமென்ற வீடுகளிலும் கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்யலாம். வீட்டிலுள்ளோர் ஒன்று கூடி இறைவன் திருப்புகழைப் பாடும் போது நாம் வசிக்கும் வீடும் ஆலயமாகின்றது. புனிதம் பெறுகின்றது.

பிரார்த்தனை கொழும்பு

அபிராவி இராஜேஸ்வரன், ஆண்டு - 4A

இந்து மகளிர் கல்லூரி, கொழும்பு - 6

சாமகானம் என்பதன் கருத்து இன்னிசையாகும். சிவபெருமான் சாமகானப் பிரியர் ஆவார். இதனை புராணக் கதை மூலம் எடுத்துக்காட்டலாம்.

இலங்கையை ஆண்ட அசுராகுல மன்னன் இராவனன். இவன் ஒருமுறை தனது புட்பக விமானத்தில் பறந்து கொண்டு போன்போது வழியில் திருக்கைவலமலை எதிர்ப்பட்டது. அவனுக்கு சினம் ஏற்பட்டது. சிவபெருமான் எழுந்தருளி இருக்கும் மலை என்பதை உணராமல்,

“இந்த மலையைத் தூக்கி வீசவேன்”

என்று மலையைப் பெயர்க்க முயன்றான்.

இதை உணர்ந்த சிவபெருமான் தன் காற்பெருவிரலை மலையிடு ஊன்றினார். இராவனன் மலையின் கீழ் அகப்பட்டு நசிந்து தூந்தான். அவ்வழியில் வந்த வாகீச முனிவர் இராவனனைப்

பார்த்து இரங்கி நான் ஒரு வழி கூறுகின்றேன் அதன் படி நட என்றார். ஏற்கனவே இராவனன் சிவபெருமான் மீது நிரம்ப பக்தி கொண்டவன். தவ வலிமையால் பல வாங்களைப் பெற்றவன்.

வாகீச முனிவரது அருள் வாக்குப்படி சிவனை நினைத்து அருட்பாக்களை இனிமையாகப் பாட என்னங் கொண்டான் வாசிப்பதற்கு வீணை இல்லையே என்று கவலை கொண்டான். தனது பத்துத் தலைகளில் ஒன்றைக் கொய்தான். கை ஒன்றை ஓடித்தான். வீணையை அமைத்தான். இனிய சாமகானம் பாட தன் பிழைக்கு வருந்தினான். இறைவன் சாமகானத்தில் மயங்கி தனது பெருவிரலை தளர்த்தினார்.

இராவனன் கைவலநாதனை வணங்கி இறையுருளைப் பெற்றான். இக்கதையிலிருந்து இனிய இசைமூலம் இறைவன் அருளைப் பெறலாம் என்று நாம் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

சிவபொற்புதை மாஷ்கள்

அருட்பாவை சிவகுருநாதன்,
தரம் - 10⁸, கொ / இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

இலிங்கோற்பவர்

இலிங்கோற்பவர் என்ற சொல் இலிங்கத்தினுள் இடம் பெறும் தோற்றம் என்று பொருள்படும். சிவத்தலங்களில் கருவறையின் மேற்குத்திசை கவரின் புறத்தேயுள் கோட்டத்தில் மேற்கு நோக்கியவாறு இம்மூர்த்தம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டு இருப்பதைக் காணலாம். மூலஸ்தானத்தில் உள்ள மூல இலிங்கத்தின் அளவையும் பிரமாணத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே இலிங்கோற்பவர் மூர்த்தியின் அளவுப்பிரமாணம் அமையவேண்டும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

இலிங்கோற்பவர் மூர்த்தம் மிக முக்கியமாதான்றாகும். எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் இத்திருவுருவம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். முதலில் இலிங்கத்தை உருவாக்கி அதை நான்கு பகுதிகளாகப் பிரித்து மேலே ஒரு பகுதியையும், நடுவிலுள்ள இரு பகுதிகளையும் எடுத்துக் கொள்வார். இலிங்கத்தின் முற்பக்கத்தில் இவ்விரு பகுதிகளும் உள்ளடங்கக் கூடியவாறு அண்டவடிவினதாக வகுத்துக் கொள்வார்கள். இலிங்கத்தின் மேற்பகுதியையும், கீழ்ப்பகுதியையும் பிறை போன்று வளைந்திருக்கச் செய்வார்கள். இதன் நடுவே சிவன் திருவருவத்தையும் அதன் நான்கு திருக்கரங்களையும் அமைப்பார். நெற்றியிலிருந்து முழந்தாள் வரையுமின் பகுதி மட்டும் வெளியில் தெரியும்படி வகுக்கப்படும். இரு காங்களிலும் மானும், மழுவும் இடம்பெறும். மற்றும் இரு காங்களும் அபய, வரத நிலைகளில் அமைக்கப்படும். குண்டலம், ஆராம், கேழுரம், முத்து ஆகிய அணிகலங்களைத் திருவடிவில் அமைப்பார்கள். அதன் வலப்பக்கத்தின் மேலே பறக்கும் நிலையில் அன்னத்தையும், இடபத்தின் கீழே நிலத்துள் உருவத்தை சாய்த்த நிலையில் பன்றியையும் அமைப்பார்கள். அன்னத்துக்கு மேல் ‘தாழைமடல்’ கீழே விழுதல் போல் அமைத்தலும் உண்டு. இத்திருவருவ அமைப்பைக் குறித்த செய்திகள் ‘ஆலய சிற்ப இலக்கியம்’, சிவராத்திரி புராணம், ‘இலிங்கபுராணம்’, ‘கந்தபுராணம்’ ‘அரண்ணாசல புராணம்’ ஆகிய நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இனி இலிங்கோற்பவர் மூர்த்தம் ஏற்பட காரணமாயிருந்த கதையைப் பற்றி சிறிது சிந்திப்போம். படைப்புத் தொழிலைச்செய்யும் பிரம்மா உலகத்தின் கர்த்தா தானே என்று செருக்குற்றார். திருமாலிடம் சென்று தன்னைவிட உயர்ந்த தெய்வம் வேறு இல்லை என்று தர்க்கித்தார். திருமால் அதனை ஏற்காது ‘தானே பெரியன்’ என்று மறுத்துக்கூற, இருவருக்குமிடையில் வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்றன. முழுமுற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் அவர்கள் இருவருக்குமிடையே சோதிப்பிளம்பாகத் தோன்றினார். அப்போது “இச்சோதியின் அடியையோ, முடியையோ யார் முதலில் தேடுக்கண்டு கொள்கிறாரோ அவரே பெரியவர்” என ஓர் அசரீ கேட்டது.

பிரம்மா “யான் முடியைக்காண்பேன்” என்றும் திருமால் “யான்

அடியைக் காண்பேன் என்றும், முடியைக்கு கொண்டனர். பிரம்மா அன்னத்தின் வடிவங்கொண்டு வானில் பறந்து சென்றார். திருமால் பன்றிவடிவமெடுத்து நிலத்தை அகழ்ந்து சென்றார். திருமால் பல காலம் முயன்றும் அடியைக் காணாது திகைத்துக் பின் இளைத்து நல்லுணர்வு பெற்று சிவபெருமானே இவ்வாறு தோன்றினார் என்று உணர்ந்து கொண்டார். வெளியே வந்து சிவபெருமானிடம் தம் பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டி நின்றார். வானிலே பறந்து சென்ற பிரம்மாவும் அவ்வாறே இளைத்துச் சோதியின் முடிவைக் காணாது மீண்டும் நிலத்திடை வந்து, சிவபெருமானை வணங்கி நின்றார். இருவரது கர்வமும் அடங்கியது. அவ்வேளை சோதிப்பிழும்பு தனிந்து அவ்விடத்தில் இலிங்க வடிவம் தோன்றிற்று. இவ்வாறு இலிங்கோற்பவர் மாதத்தில் கிருஷ்ணபட்ச சதுர்த்தசித் திதியின் அர்த்தராத்திரியே இலிங்கோற்பவர் காலம் எனப்படும்.

இக்கதையின் மூலம் சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுள் என்பதும், அகந்தை கொண்டவர்களால் அவரை அடையமுடியாது என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

“செங்கணானும் பிரமனுந் தம்முள்ளே
எங்குந் தேடியுத் திரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்குற் றேளன்று இலிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே”

திருநாவுக்கரசர் பாடிய இத்தேவாரத்தின் மூலம் பிரம்மா, விழினு அடி முடி தேடிய போது இலிங்கோற்பவர் நிகழ்ந்தது என்பதை நாம் அறியலாம். சிவலிங்கங்கள் இரத்தினம், உலோகம், பவளம், மன், கல் முதலியவற்றால் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றை வழிபடுவதால் ஏற்படும் பல்லை இனிப்பார்ப்போம்.

இரத்தினம் - இரத்தினங்களால் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தை வழிபட்டால் வக்ஷி கடாஷம் உண்டாகும்.

உலோகம் - உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தை வழிபட்டால் தர்மங்கள் வந்தடையும்.

பவளம் - பவளத்தால் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தை பூஜித்தால் நிலையான செல்வப்பேறு உண்டாகும்.

மன் - மன்னால் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தை பூஜிப்பவர்கள் விரும்பியதை எல்லாம் பெறுவார்கள்.

கல் - கல்லினால் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தை அர்ச்சிப்பவர்கள் நினைத்தற்குரிய சித்திகள் அடைவார்கள்.

அர்த்தநாரீசுவரர்

சிவனுடைய மகேஸ்வர மூர்த்தங்களில் ஒன்று அர்த்தநாரீசுவரர். அர்த்தநாரீசுவரர் என்ற சொல் அர்த்தம் + நாரி + ஈசுவரர் எனப் பிரிந்து, 'அர்த்தம்' என்பது அரைப்பங்கு எனவும், 'நாரி' என்பது பெண் எனவும் பொருள் தருகின்றன. சிவன் அரைப்பங்காகவும், உமை அரைப்பங்காகவும் இணைந்த வடிவமே அர்த்தநாரீசுவரர் வடிவமாகும். சிவசக்தியின் ஜக்கிய நிலையை இவ்வடிவம் பிரதிபலிக்கின்றது. கைவ சமயத்தில் அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தம் இறைவன் ஆனும் பெண்ணும் சரிபாதியான ஒரு நிலையைக் காட்டுகின்றது.

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தம் பற்றிய கதை ஓன்றினை இனி நோக்குவோம். சிவன், உமாதேவி சகிதம் கைவாயத்தில் இருந்த போது தேவர்கள், முனிவர்கள், அட்டதிக்குப்பாலகர்கள், அனைவரும் வலம் வந்து வணங்கினர். அப்போது அங்கு வந்த பிருங்கி முனிவர் தேவியுடன் இருந்த சிவனை வழிபடவில்லை. ஏனானில் அவர் ஒரே பரம்பொருளான சிவனை மட்டுமே வழிபடுவதாக உறுதி பூண்டிருந்தார். எனவே, சிவனுடைய அனுக்கிரக சக்தியால் சிவனை மட்டுமே வலம் வந்து வணங்கி நின்றார். உமையை வலம் வரவில்லை. அதனைக்கண்டு கோபமடைந்த உமை, பிருங்கி முனிவருக்குச் சக்தியை வழங்கும் தசை, குருதி அகன்று, வெறும் எலும்பு, தோலுடன் இயங்குவதற்குக் கூடச் சக்தியின்றிப் போகச்சாபமிட்டார்.

பிருங்கி முனிவரின் அந்த உருவைக்கண்ட இறைவன் அவர்மீது கருணை கொண்டார். அந்த எலும்புருவைத் தாங்கிறிற்க, மூன்றாவது காலைக் கொடுத்து அருளினார். முனிவர் அது கண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடினார். அந்திகழ்ச்சியால் வேதனை அடைந்த உமை, கைவலையை விட்டு நீங்கிப் பூவுலகம் வந்து கொளதம் முனிவரின் ஆச்சிரமத்தில் இருந்த வில்வமரத்தின் கீழ் இருந்தார். உமை கொளதம் முனிவரிடம் தான் பூவுலகம் வந்த விடயத்தைக் கூறி "நானும் நாயகனும் ஒன்றாக இருப்பின் வழிபடும் போது தனித்தனியே வணங்கும் நிலை இருக்காது அல்லவா? எனவே, ஒன்றாக இருக்க உபாயம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

கொளதம் முனிவர் "தாயே, தேவரீர் திருவுளக் கருத்து இலகுவாக நிறைவேறக் கேதாரகௌரி விரதம் இருக்கிறது. அவ்விரதத்தை அனுட்டித்தால் தாங்கள் விரும்பும் வாம் பெறலாம். அது மட்டுமின்றி, பூவுலகில் மானிடரும் அவ்விரதத்தை அனுட்டித்து, தாங்கள் விரும்பும் வரங்களைப் பெறலாம்." எனக் கூறினார். அவ்வழியே உமையும், கேதாரகௌரி விரதம் இருந்து, அதன் மூலம் சிவனுடன் இணைந்து கொள்ளச் சிவன் அர்த்தநாரீசுவரர் வடிவம் பெற்றார் என்பர்.

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தம் பிருங்கி முனிவரின் உறுதியைச் சோதிப்பதாக அமைந்தது. அதனை அறிந்த முனிவர் வண்டின் உருவில் இருவருக்கும் இடையே புகுந்து சிவனை மட்டும் வலம் வந்து வழிபட்டார் எனவும், அந்த உறுதிப்பாட்டைக்கண்ட உமை, முனிவருக்கு நல்வரம் நல்கினார் எனவும் நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தத்தின் வலப்பக்தத்தில் சிவனின் இலட்சணங்களும், இடப்பாகத்தில் உமையின் இலட்சணங்களும் அமைந்திருக்கும். இம்மூர்த்தியின் வலப்பக்கத்தில்

ஜடாமகுடத்துடன் கூடிய தலையில் பிறைச்சந்திரன் இருக்கும். காதில் நகருண்டலமோ சர்ப்பகுண்டலமோ தொங்கும். ஆடை தொடை மட்டத்தில் இருக்கும் மார்பில் சிவனின் விதிக்கப்பட்ட அணிகலங்களுடன், நாகயக்ஞோப வீதமும் இடுப்பில் நாகமேகலையும் விளங்கும். வலது கால் வளைந்தோ, நேராகவோ அமைந்திருக்கும். இவ்வடிவத்தின் இடது புறத்தில் பார்வதி தேவிக்குரிய காண்டமகுடம் விளங்கும். பெண்ணுக்குரிய கண்மை தீட்டப்பட்டிருக்கும். காதில் வாளிகாவகைக் குண்டலம் தொங்கும். மார்பகத்தின் மேல் பெண்கள் அணியும் அணிகலன்கள் மிளிரும். பட்டாடைகள் கணைக்கால் வரை அமைவதோடு பாதசலங்கையும் காணப்படும். இடதுபுற மேற்கையில் நீரோற்பலமலர் இருக்கும். பின்புறம் அல்லது பக்கவாட்டில் இடப்ப காணப்படும்.

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தம் சக்தியை இறைவனில் நின்று பிரிக்க முடியாது என்னும் தத்துவச்சிறப்பினைக் கொண்டிருக்கின்றது. இம் மூர்த்தம் ஆலயங்களில் ஒனியமாகவும், சிறப்பாகவும் இடம் பெற்றுள்ளது. இம் மூர்த்தத்தின் சிறப்பினை அபிராமிப்பட்டர் கீழ் கண்டவாறு சிறப்பாகப் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

"உமையும் உமை ஒரு பாகனும் எக உருவில் வந்து இங்கு எமையும் தமக்கு அன்பு செய்ய வைத்தார்"

நடராசர்வடிவம்

சிவமூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் தனித்தன்மை வாய்ந்ததும், மகத்துவம் உடையதும் உயர்ந்த தத்துவங்கள் உள்ளடக்குவதும், சிறப்பான துமாக விளங்குவது நடராசர் மூர்த்தமாகும். பெருங்கருணை வள்ளலாகிய இறைவன் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு தனு, கரண, புவன போகங்களைப் படைத்தருங்கின்றான். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் எனும் ஐந்து தொழில்களை ஆன்மாக்கள் நன்மை கருதிச் செய்து வருகின்றான்.

திரிசடை விரிந்து பரந்திருக்க ஒரு திருக்காத்தில் உடுக்கையும் மறு திருக்காத்தில் மழு என்கின்ற ஆயுதமும், இன்னொரு திருக்காத்தில் தீயையும் எந்தி நான்காவது திருக்காத்தை அபயகரமாக்கி முயலகன் என்ற குள்ளகண் மீது வலது காலை ஊன்றி இடது காலைத் தூக்கி நின்று ஆமெல் வடிவமே நடராசர் வடிவமாகும். இம்மூர்த்தம் சிவாலயங்களில் காணப்படுவதும் தில்லையாகிய சிதம்பாத்தில் உள்ள மூர்த்தம் மிகவும் மகத்தானது.

சிவாயநம் என்னும் சிகராதி பஞ்சாட்சாம் நடராசப் பெருமானின் திருக்காரங்களை முறையே உடுக்கை எந்திய திருக்காம், வீசும் திருக்காம், அபயகரம் எந்திய திருக்காம் ஊன்றிய திருவடி என்பவற்றைக் குறித்து நிற்கின்றன.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்னும் ஐந்தொழில்களையும் முறையே உடுக்கை எந்திய கை, அபயகரம், தீ எந்திய திருக்கை, தூக்கி ய திருவடி, ஊன்றிய திருவடி என்பவற்றைக் குறித்து நிற்கின்றன.

சிவபெருமான் நித்தியம் ஆடுக்கொண்டே இருக்கின்றார். அதை ஆனந்தத் தாண்டவம் என்றும் பஞ்சாட்சா வடிவம் என்றும் கூறுவர். தூக்கிய திருப்பாதம் என்று ஊன்றப்படுமோ அன்று ஆட்டமில்லை. ஆட்டம் இல்லையாயின் ஒன்றும் அசைய முடியாது. எப்பொழுதும் உயிர்களின் இதயம் துடித்துக் கொண்டு இருப்பதற்குக் காரணம் இவாது ஆட்டம் தான்.

விக்கிராம வருடம் ஆடு-புரட்டாதி

“ஆட்டுவித்தால் ஆரோருவர் ஆடாதாரோ” என்றும் “நல்லிருளில் நாட்டம் பயின்றாடும் நாதனே” என்றும் ஞானிகள் கூறுகின்றனர். இம்மூர்த்தத்தில் 108 நிலைகள் உண்டு.

இத்திருக்கூத்தின் நோக்கம் ஆன்மாக்களை செருக்கற்ற நிலையில், சிவாநந்த அழுத்தத்தைச் சுலைக்க வைப்பதற்காகும். மிக உன்னதமான தத்துவத்தின் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ள இம்மூர்த்தத்திற்கு உலகிலே இணைகாண்பது அரிது. இதுபற்றி ஆனந்த குமாரகவாமி அவர்கள் “டான்ஸ் ஓவ் சிவா” (Dance of Siva) என்ற அழிய நூலை ஆங்கில மொழியில் எழுதியுள்ளார்.

எனவே, இச்சிறப்பம்சங்கள் யாவற்றையும் நோக்கும்போது நடாராசர் மூர்த்தம் மிகவும் சிறப்புமிக்க சிறந்த தத்துவ விளக்கங்களை இந்து மக்களுக்கு விளக்கும் ஒரு வடிவமாகவும் உள்ளது எனலாம்.

சிவலீக்க வடிவம்

சிவ வழிபாடு நிலைம் இடங்களிலெல்லாம் சிவவிந்கத் திருமேனியை எழுந்தருள்ப் பண்ணல் வழக்கமாக உள்ளது. சிவ ஆலயங்களில் மட்டும் அன்றி விநாயகர், முருகன், அம்மாள் ஆலயங்களிலும் சிவலிங்கம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. இது அருவுருவத் திருமேனியாகிய சதாசிவ மூர்த்தியைக் குறிப்பதாகும். “சிவவிங்கம்” என்பதில், “சிவம்” என்பது கடவுளையும் “லிங்கம்” என்பது அடையாளம் எனவும் பொருள்படும்.

மேலும் சிவவிந்கம் என்பதிலே சி-நாதவடிவமான சிவம், வ-விந்துவடிவம் சக்தி, வி-ஸயம் (இடம்), கம்-தோன்றல் என்பதையும் குறிக்கின்றது. எனவே சகல அண்டசராசரங்களும் தோன்றி, நின்று ஒடுங்குவதற்கு நிலைக்களமாய் உள்ளது என்பதையும், எல்லாப் பொருள்களிலும் சிவனும் சக்தியும் கலந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளவுமே இறைவன் காட்சி கொடுத்து நின்று அருளுகின்றார்.

சிவவிந்க வடிவம் சிவமூர்த்தங்களில் முக்கியமான து இதிலிருந்து இறைவன் அமை அப்பாய் இருக்கின்றார் என்ற உண்மை தெரியவருகின்றது. இதில் இருந்து இலிங்க வடிவம் மிகப் பல காலம் தொடக்கம் நிலவி வந்துள்ளது எனலாம்.

மண்ணாலும், உலோகத்தாலும், கல்லாலும் நிலையாக விங்ககள் அமைக்கப்படுகின்றன. சந்தனம், நெந்முதலியவற்றால் தற்காலிகமாக அமைத்தும் வழிபடுவோர். தேவர், அரக்கர், முனிவர், மனிதர் ஆகிய பலராலும் இவ்விங்கங்கள் வழிப்பட்டு வந்ததால் அவை அவ்வப் பெயர்களால் வழங்கப்பட்டு வந்தது. உதாரணமாக, கணங்களால் வழிபடுவது “காணவிங்கம்”, சுயமாகவே தோன்றியது “சுயம்புலிங்கம்” நிலையாக வைத்து வழிபடும் இலிங்கங்கள் பரார்த்தவிங்கம் அல்லது தாவரவிங்கம் எனப்படுகின்றன. இப் பரார்த்தவிங்கம், ஐந்து வகைப்படும். அவையாவன சுயம்புலிங்கம், காணவிங்கம், தேவலிங்கம், ஆரிடலிங்கம், மானுடவிங்கம் என்பனவாகும். இலிங்கங்கள் அமைந்துள்ள பீடம் “பிண்டிகை” எனப்படும். இது சதுர வடிவமாகமோ வட்டவடிமாகமோ அமைக்கப்படும். இது சிறப் வேலைப்பாடு கொண்டதாய் இருக்கும்.

செயல்திறன் ஓர் அடித்தளம். அதன்மேல் தன்னம்பிக்கை என்ற கலவையைப் பரப்பி ஆக்கபூர்வமான எண்ணங்கள் என்ற கற்களை அடுக்கி, விடாமுயற்சி என்ற பூச்சுப் பூசிக் கட்டப்படுவதுதான் மனஉறுதி.

(ஒரு அறிஞர்)

சிவவிந்கங்கள் தோற்றம் பெற்ற வரலாற்றைக் கூறப்பல கதைகள் காணப்பட்டாலும் பிரம்மாவும் விழ்ணுவும் அடிமுடிதேடிய வரலாற்றின் இறுதியிலே சிவபெருமான் சிவவிந்க வடிவமாக தோன்றியதாகக் கூறப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவே “இலிங்கோற்பவ மூர்த்தம்” எனப்படும்.

தட்சணாமூர்த்து வடிவம்

சிவபெருமானுடைய 25 மூர்த்தங்களில் ஒன்றான தட்சணாமூர்த்தி வடிவம் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. பிரம்மாவுக்குச் சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சனக்குமாரர் என்னும் நான்கு புத்திரர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் சிறந்த முனிவர்களாகவும் விளங்கினர். ஒரு பொழுது அவர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் எழுந்தது. அவர்களோ வேதங்களைத் துறைபோகக் கற்றவர்கள். சால்திரங்களில் கரை கண்டவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகத்தை தீர்க்க முடியாத காரணத்தால் இறைவனிடம் முறையிடச் சென்றனர்.

இறைவன் திருக்கலாய மலையிலே ஒரு கல்லால மர நிழலிலே தெற்கு நோக்கியவாறு அமர்ந்திருந்தார். முனிவர்கள் அவரைப்பார்த்து “மேலான பரம் பொருளே, உன் அடியார்களாகிய நாங்கள் மறைகளை நெடுநாட்களாக பயின்றோம். ஆயினும் மெய்யறிவு கைவரப் பெற்றிலோம். எங்களுடைய அறிவு பலவாறாக மயங்கி நிற்கின்றது. தேவீர் எங்கள் மயக்கத்தினை நீக்கியருள வேண்டும்” என்று இரந்து நின்றனர்.

இறைவன் முனிவர்களைப் பார்த்து “அன்பர்களே உங்களுக்கு மெய்யறிவு உண்டாக்கும் வண்ணம் ஆகமப் பொருளை விளங்க வைப்போம்” என்று சொல்ல சரியை, கிரியை, யோகம், எனும் மூன்றையும் உரைத்தருளினார். அவர்கள் நால்வரின் வேண்டுகோருக்கிணங்க மேலும் நான்தையும் உரைந்தருளினார். கல்லால மரநிழலில் வீற்றிருந்த இறைவன் கூடு விரலையும் பெருவிரலையும் ஒன்று சேர்த்து எணைய மூன்று விரல்களையும் தனித்து நிறுத்திச் சின்முத்திரை காட்டினார். பாசத்திலிருந்து ஆண்மா விடுதலை பெற வேண்டுமாயின் பக்தியோடு சேர வேண்டும் என்பதே அம் முத்திரையின் பொருள் அதைக் கண்ட முனிவர்கட்டு சந்தேகம் நீங்கிறது. மெய்யறிவு வரப்பெற்று விளங்கினர்.

கல்லால மரத்தின் கீழ் இறைவன் தெற்கு நோக்கி இருந்தமையால் அவன் கொண்ட கோலத்தை தட்சணாமூர்த்தி என்றும் தென்முகக் கடவுள் என்றும் கூறுவர். தட்சணாமூர்த்தி என்பது தட்சணம் - தெற்கு என்றும், மூர்த்தி - கடவுள் என்றும் கூறுவதனால் தென்முகக்கடவுள் என எமது இந்துப் பரம்பரை அழைத்து வருகின்றது.

இவ்வாறு மேலதிக பல தத்துவ விளக்கங்களை பார மக்களுக்கும் இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் அமைந்துள்ள மையால் சிவ மூர்த்தங்கள் ஒரு பிரதான மூர்த்தமாகத் திகழ்கின்றது.

இராமானுஜரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம் ஒரு நோக்கு

க . சுத்தியசேகரா - B . A .

(ஆசிரியர், அக் / பொத்துவில் . மெ. த. ம. வித்தியாலயம்)

தென்னிந்தியாவின் தமிழ் மாநிலத்திலுள்ள ஸ்ரீ பொம்பத்தாரில் இராமானுஜர் அவதரித்தார். இவரது வாழ்க்கைக் காலம் கி. பி. 1017 – 1137ம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்டதாகும். இவர் தனது 16வகு வயதில் தன் தந்தையை இழுந்தவுடன் தாயார் காந்திமதியின் அன்பிலும் அரவணைப்பிலும் வாழ்ந்து வந்தார். இராமானுஜர் இளமையில் தன் தந்தையிடம் வேதம், வேதாங்கம் என்பவற்றைக் கற்றறிந்தார். தந்தையின் இறப்பின் பின்பு “திருப்புத் குழியில்” வாழ்ந்த யாதவப் பிரகாசர் என்பவரிடம் அத்வைத வேதாந்தத்தைக் கற்று அதனை ஏற்காத இவர் குருகுல வாசஸ்தலத்தை விட்டு வெளியேறி தனக்கு உரிய பாணியில் வைணவ சம்பிரதாயங்களுக்கு ஏற்ப விஷிட்டாத்வைத தத்துவத்தை உருவாக்கினார். இவருடைய குலகுரு தாழ்த்தப்பட்ட இனத்திற் தோன்றிய “திருக்கச்சி நம்பி” என்பவராவார். அதே பேர்களு இராமானுஜரின் பிரதான சீடர் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்திலுள்ள “வில்லிதாஷ்” என்பவராவார்.

இராமானுஜர் யாதவப்பிரகாசரிடம் அத்வைதத்தைக் கற்று அதனை ஏற்காது வெளியேறியமை தன்னை மதியாத செயலெனக் கருதிய யாதவர் இராமானுஜரை கங்கை நதி யாத்திரைக்குச் செல்ல ஏற்பாடு செய்து கொலை செய்யத் திட்டமிட்டார். எனினும் வேடன் கோவிந்தன் தம்பதியினரின் உதவியுடன் இறைவனின் துணையோடு காஞ்சி நகரை இராமானுஜர் வந்தடைந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து துறவியர் வரிசையில் இராமானுஜரின் புகழ் எங்கும் பாலியது. ஒரு நாள் காஞ்சி வந்த ஸ்ரீங்கம் மட அதிபதியான ஜமுனாச்சாரியார் இராமானுஜரை உற்று நோக்கி வைணவ சம்பிரதாயங்களை வளர்க்கவும் போசிக்கவும் உரியமகான் இவரே எனத் தீர்மானித்து தனக்குப் பின் ஸ்ரீங்கம் மடத்திற்கு அதிபதியாக இராமானுஜரோ வரவேண்டுமென உறுதி கொண்டார். சிறிது காலத்திற்குப் பின் ஜமுனாச்சாரியார் இறந்தவுடன் அவரின் பிரதான சீடரான பெரியநம்பி இராமானுஜருக்கு அழைப்பு விடுத்தார். நம்பியின் அழைப்பினை ஏற்று ஸ்ரீங்கம் விரைந்த இராமானுஜர் ஜமுனாச்சாரியாரின் பூத உடலை பார்வையிட்டு அவரின் சீடர்களை நோக்கி இவர் கையில் மூன்று விரல்கள் மடிக்கப்படாது இருப்பதன் காரணத்தை வினாவினார். அதற்குச் சீடர்களோ இராமானுஜரை நோக்கி இவருக்கு நிறைவேறாத மூன்று ஆசைகள் இருந்தன என்றும் அவற்றிலோன்று வேதாந்த குத்திரத்திற்கு உரை எழுதுவது எனவும் கூறினார். ஜமுனாச்சாரியாரின் மரணக் கிரியைகள் யாவும் இடம்பெற்ற பின்னர் காஞ்சி திரும்பிய இராமானுஜர் குணத்தில் குறைந்த தன் மனைவியை அவன் தாய் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்துவிட்டு காஞ்சி வைகுண்ட நாதராகிய விஷ்ணுவை வழிபட்டு துறவுக் கோலம் பூண்டார். அன்று காஞ்சியில் வைணவ பக்தர்களும் திருக்கச்சி நம்பியும் கூடியிருந்த அவையில் இராமானுஜருக்கு “இராமானுஜ முனி” எனும் திருநாமத்தினை இட்டனர். இவ்வாறான நிலையில் யாதவப் பிரகாசர் இராமானுஜரின் பாதம் பணிந்து “திரி தண்ட காஷாயம்” அளித்து “கோவிந்த ஜி” என்ற பட்டமும் கொடுத்தார் அத்தோடு இராமானுஜரின் உத்தரவுப்படி யாதவப்பிரகாசர் “யதி

தர்ம ஸுமத சயம்” என்ற நுலை 11 அத்தியாயங்களில் எழுதி முடித்தார்.

துறவு பூண்ட இராமானுஜர் ஸ்ரீங்க மடத்து அதிபதியாக பொறுப்பை ஏற்றார். இவர் ஸ்ரீங்க ஆஸயத்தை நிர்வகித்து பல துறைகளிலும் சர்திருத்தப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். இவர் ஆஸய நிர்வாகிகளை, பாகவத நம்பிகள், கோயில் கணக்கன், சடகோப தாசன் என்ற தமிழ்ப்பெயர்களைச் சூட்டி அழைத்தார். அத்தோடு ஸ்ரீங்கக்த்தில் ஆண்மீகப் பணிகள் பலவற்றையும் செய்து வந்தார். அந்த வகையில் இலக்கியங்களைப் படைக்கும் பணிகளில் நம்மாழ்வார்கள் இயற்றிய திருவாய் மொழியை நன்கு கற்று, வேதாந்த சாஸ்த்திரம், வேதாந்த சங்கிரகம், வேதாந்த தீபம், வேதாந்த குத்திராம், பகவத் கீதை முதலியவற்றிற்கு உரைநால்களை எழுதினார். இவருடைய வேதாந்த குத்திரத்தை வைணவர்கள் யாவரும் அங்கீகரித்தனர். ஸ்ரீ ரங்கத்தில் வாழ்ந்த இராமானுஜர் ஸ்ரீ வைணவத்தின் மகா மந்திரமான அட்ஷாட்சர மந்திரத்தை அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடம் 16 தடவைகள் சென்றார். அதற்கு நம்பியோ தனியாக வந்து வைணவத்தின் ரகசியப் பொருளை அறிந்து கொள்ளும்படி தூதனுப்பினார். ஆனால் இராமானுஜரோ கூத்தாழ்வாரையும் அழைத்துச் சென்றார். நம்பி அவர்கள் இராமானுஜரை எச்சரித்துவிட்டு இம்மந்திரத்தை உங்களையன்றி வேறுயாரும் அறியும்படி செய்யாதீர்கள் எனக்கூட்டு வைணவர்கள் யாவரும் அறிய வேண்டிய அட்ஷாட்சர மகா மந்திரமான “ஓம் நமோ நாராயண நம்” எனும் மந்திரத்தை உபதேசித்து அருளினார். இந்த மந்திரப் பொருளையற்ற இராமானுஜர் திருக்கோட்டியூரிலுள்ள நாராயணன் கோயிலிலுள்ள கோபுரத்தின் மீதேறி தான் கற்றறிந்த மகாமந்திரத்தை உரக்கச் சொல்லி எல்லா மக்களையும் சொல்லச் செய்தார். அதனையறிந்த திருக்கோட்டியூர் நம்பி இராமானுஜரை அழைத்து என் அப்படிச் செய்தாய்? எனக் கேட்க அதற்கு இராமானுஜரோ “இதைச் சொல்வதால் நான் நரகம் செல்வேணானால் இம்மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் யாவரும் தேவனுடைய திருவடி தியானத்துடன் சீவிப்பார்கள்” என்றார். இதனைக் கேட்ட நம்பி இந்தப்பாந்த நோக்கம் நமக்கு வரவில்லையென மனம் நொந்து வருந்தினார்.

இராமானுஜருக்கு “உடையார்” என்றும் பெயருண்டு. கோயில் நிர்வாகத்தில் சிற்பந்திகள் பெறும் நலவனைத் தடை செய்ய முறையான கோயில் நிர்வாகத் திட்டங்களை இவர் நடைமுறைப்படுத்தினார். இதனால் வெறுப்படைந்த சிற்பந்திகள் பிரசாதம் மூலம் நஞ்சகலந்த உணவளித்து கொலை செய்யத் திட்டமிட்டனர். அதனை ஞானசிருஷ்டியால் அறிந்த இராமானுஜர் அப்பிரசாதத்தைக் காவேரியில் கரைத்துவிட்டு அன்று முதல் உண்ணாவிரதமிருந்தார். அதனையறிந்த தம்பி அவர்கள் ஸ்ரீங்கம் விரைந்து இராமானுஜரின் உண்ணா விரதச் செயலை தடுத்து தன்னுடன் உதவியாக வந்த “இடாம்பியாச்சாளை” நோக்கி தினமும் உணவு கொடுக்க கட்டளையிட்டார். இடாம்பியாச்சாளைன் பராமரிப்பிலிருந்த இராமானுஜரின் உடல் நலமடைந்து வந்தது.

அதனைத் தொடர்ந்து இவர் சத்தியார்த்த கிரந்தங்களை உருவாக்கினார். அத்துடன் நாராயணனே பரிபரம், அவன்மேல் யாதொரு தெய்வமும் இல்லையெனக் கூறி நல்லறிவை வலியுறுத்தும், சரணாகதி சத்தியம், ஸ்ரோங்க சத்தியம், வைகுண்ட சத்தியம் எனும் நூல்களை இராமானுஜர் இயற்றினார். அதனைத் தொடர்ந்து இவரது புகழ் எங்கும் பரவியது. இந்நிலையில் காசியில் இருந்த மாயாவாதியான “ஞாக்ஞமூர்த்தி” அவர்கள் இராமானுஜரை நாடி 16 நாட்கள் வாதம் புரிந்தார். அதன் போது இயலா நிலையில் இராமானுஜரின் முக வசீகாரத்தில் திளைந்த மாயாவதி அவரின் பாதம் பணிந்து சீட்டானார். இராமானுஜர் மாயாவாதத்திலுள்ள குறைபாடுகளை கட்டிக் காட்டினார். பிற்காலத்தில் ஞாக்ஞ மூர்த்தி அவர்கள், ஞானசாரம், பிரமேயசாரம் எனும் இரு நூல்களை இயற்றினார். அனந்தாழ்வார் இராமானுஜரின் மீது ஈற்ற பக்தி கொண்டவர். அவர் இராமானுஜமுனியின் பெயரில் நந்தவனமும் நீர்த்தடாகமும் அமைக்க விரும்பினார். தன் கைபட அமைக்க வேண்டுமென்ற உறுதியிடன் செயற்பட்ட போது சிறுவனோருவன் மன் அள்ளி பணி செய்து கொண்டிருந்தான். அதனை அவதானித்த அனந்தாழ்வார் அவனை மன்வெட்டியால் அடிக்கும் நோக்குடன் தூரத்தினார். சிறுவன் அனந்தாழ்வாரின் காங்களில் சிக்காது அருகில் உள்ள கோயிலுக்குள் ஒடி மறைந்தான். மறுநாள் திருவரங்கச் சிலையிலிருந்து குருதி வழிந்தோடியது. அதனை உற்று நோக்கிய பக்தர்கள் பச்சக் கற்புரத்தை இரத்தம் வழியும் இடத்தில் ஒட்டி அதனைத் தடுத்தனர். இன்றும் இந்நிகழ்ச்சி இவ்வாலயத்தில் நினைவு கூறப்படுகின்றது.

பிராமண சமூகத்தின் முன்னுரிமைகளை இராமானுஜர் மறுத்தார். பிராமணர்கள் உயர்ந்தவர்களாயின் நிவேதனப் பொருட்களை ஏற்றல், திருப்பாணாழ்வாரை ஒதுக்குதல் கூடாது என வேண்டிக் கொண்டார். சாதியால் குறைந்தவர்களை தம் இறை பணியில் இணைத்துச் செயற்பட்ட நிலை இராமானுஜர் தன் வாழ்க்கையில் சமத்துவ உணர்வினை வெளிப்படுத்தியமைக்கு ஒப்பாகும். இவர் வியாசபகவானின் பிரமகுத்தொத்திற்கு விரிவுரைகளை எழுத முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அதனைக் கேள்விப்பட்டதும் ஆண்டாள் ஆழ்வார்களும் அவற்றினை உடனடியாக செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டதோடு முயற்சி திருவினையாக பிரார்த்தனைகளிலும் ஈடுபட்டனர்.

பிரம குத்தீர்த்திற்கு உரையெழுத இராமானுஜர் வியாசருடைய நேரடி சீட்ருடன் போதாயனிலி எழுதிய மகாபாலியத்தை பார்க்கத் தீர்மானித்து காஷ்மீரின் சரஸ்வதி பீடத்தில் போதாயனை விருத்தியைப் பார்க்க அனுமதி கேட்டார். பின் அதனைப் பாடவும் படிக்கவும் கேட்டு அதற்காக உரையினை எழுதினார். காஷ்மீர மன்னன் இவரது உரையை சரஸ்வதி பீடத்தில் வைத்து ஆலயக்கதவை மூடி மறுநாள் ஆலயத்தைத் திறந்த போது உரையேடு சரஸ்வதியின் சிரசில் இருக்கக் கண்டு அதிசயித்தார். காஷ்மீர மன்னனோ தன் நாட்டிற்கு ஒரு பெருமகன் வந்துள்ளார் என நினைத்து போதாயனை விருத்தியை உடன்கொண்டு செல்ல அனுமதியை வழங்கி உடையாருக்கு பல பரிசில்களையும் வழங்கிக் கொள்ளவித்தான்.

பாகவத நம்பிகள் உத்தமர்கள். வைணவ அடியார்களான இவர்களின் வேண்டுகோருக்கினினங்க இராமானுஜர் புனித தேசங்களான கும்பகோணம் முதலான திருத்தலங்களுக்கு

யாத்திரை செய்தார். அவற்றின் போது பல வித்துவான்களைச் சந்தித்து உரையாடி வாதில் வென்றார். பின் காஞ்சி சென்று திருக்கச்சி நம்பியிடம் விடைபெற்று திருப்பதிக்குச் சென்றார். செல்லும் வழியைத் தவறவிட்ட இராமானுஜருக்கு ஓர் விவசாயி வழிகாட்டினார். அதற்கு அவரோ விவசாயியின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார். விவசாயியோ அவரை நோக்கி “கீழ் குலத்தோனை தேவீர் வணங்கலாமா?” என பணிவடன் கேட்டார். அதனைக் கேட்ட இராமானுஜர் பக்தி சாதிக்கு அப்பாறப்பட்டது என்பதனை எடுத்துரைத்ததுடன் “திருமலைக்கு வழிகாட்டுபவன் மோட்டிச்சுத்துக்கு வழி காட்டுபவன், இந்தப் பாகவதன் பாகவதனுக்கு வழிகாட்டுகின்றான்” என்று கூறி பாகவத சமய சமத்துவத்தை உபதேசித்துவிட்டு திருப்பதி தலத்துக்கு யாத்திரை செய்து அங்கு முகாமிட்டு வாழ்ந்து வந்தார். அவரை மன்னன் முதல் மக்கள் வரை வருங்கை தந்து வணங்கி வைணவ மதம் மாறினர். இராமானுஜர் கீழேத் திருப்பதியில் வாழ்ந்த திருமலை நம்பியிடம் சென்று இராமாயண காவியத்தைக் கற்றிந்தார். அத்தோடு அவரது பணியாளனான் கோவிந்தன் என்பவனை தம்மோடு பெற்று திருப்பதி சென்றார். வரும் வழியில் பாகவத நம்பிகளைக் கண்டு உரையாடியதுடன் பல தலங்களையும் தரிசிக்கு திருக்கச்சி நம்பியின் இல்லம் சென்றார்.

உரையூரில் வில்லிதாசன் எனும் மல்லன் தாசியாகிய பொள்ளாச்சியின் கண்ணழுகில் மயங்கி அடிமையாகிக் கிடந்தான். காவேரியில் நீராடிவிட்டு திரும்பிக் கொண்டிருந்த இராமானுஜர் இந்நிலை கண்டு வில்லிதாசருக்கு தூதனுப்பி மடத்திற்கு வரவழைத்து தாசியின் கண்ணழுகில் மயங்குவது என்ன? எனக் கேட்க அவனோ “அவள் கண்களுக்கோ உவமையில்லை” எனக்கூற அதனைவிட அழகும் அகலமும் கொண்ட கண்களை நான் உனக்கு காட்டுகின்றேன் என அழைத்து பகவானின் கோயிலின் முன் நிறுத்தி பகவானின் கண்களைக் காட்டினார். அன்றிலிருந்து மல்லன் வில்லிதாசனும் பொள்ளாச்சியும் இராமானுஜரின் மடத்திலேயே வாழ்ந்து வந்தனர். இராமானுஜர் ஆழ்வார் நகரில் நம்மாழ்வாராயும் திருக்குறுங்குடியில் நம்பியையும் தம்மோடு இணைத்துக் கொண்டார். நம்பியானவர் தங்களது ஆராய்ச்சி முடிவு பற்றி விளாவினார். அதற்கு இராமானுஜர் “எல்லா மந்திரங்களையும் விட உயர்ந்ததும் எல்லாவற்றையும் விட செய்ய வல்லதும் நல்ல முறையில் மனனம் செய்தால் பரம பத்தை அடையக்கூடிய பிரபக்தி, சரணாகதி என்கின்ற முறைகளோடு கூடிய இரத்தினமான “வத்யசர்வ” பலன்களை அளிக்கக் கூடிய வல்லமையுடையது என விபரித்தார். வடநாட்டு யாத்திரையின் போது இழிகுலப் பெண்ணை நோக்கிய இராமானுஜர் “தான் செல்லும் வரை சற்று ஒதுங்கி நிற்கும்படி கூறினார் “அதற்கு பெண்மணியோ பெரியவரே உங்களை நோக்கி வர்ட்டுமா அல்லது கோயிலை நோக்கிச் செல்லட்டுமா” எனக்கேள்வி கேட்டாள். சற்று அசைவற்று நின்ற இராமானுஜர் பின் தன் நிலையை சற்று குதாகரித்துக் கொண்டு பெண்ணே எனக்கு இன்னும் ஆணவும் அடங்கவில்லை போலும்; என்னைவிட நீயே பெயிவன். இன்றில் இருந்து என் சீட்ர்களில் ஒருத்தியாக நீயாக்கட்டும் எனக்கூறி அவனை அவர் குழாத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார்.

இராமானுஜர் காஷ்மீரம், வாரணாசி, ஸ்ரீகூரம், அஹோபலிம் முதலிய தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து திருமலைக்கு வந்தபோது அங்கு பெருமானின் திருக்கோலம் சிவமா? விஷ்ணுவா? என்ற

சர்ச்சை எழுந்தது. அதனை தீர்க்க எண்ணிய இராமானுஜர் அங்கிருந்த ஆலயமொன்றின் கருவறையில் உள்ள தெய்வ விக்கிரகத்தின் முன் சிவசின்னங்களையும் விஷ்ணுவின் சின்னங்களான சங்கு, துளசிமாலை முதலியவற்றையும் வைத்து ஆலயத்தின் கதவினை அடைத்து மறுநாள் கதவைத் திறந்த போது அவ்விக்கிரகத்தில் விஷ்ணுவின் சின்னங்கள் காணப்பட்டன. அதனை நோக்கிய அடியார்களுக்கு “உங்கள் விருப்பத்திற்கிணங்க இவற்றை ஏற்றுக்கொள்கின்றோமேயன்றி விஷ்ணுவும் சிவமும் கூவேதமே” என அசரீ ஒலியொன்று விளக்கியது. இராமானுஜர் திருப்பதியிலிருந்து காஞ்சிபுரம், திருவல்லிக் கேளி, மதுராந்தகம், திருவீந்திரபுரம் முதலானவற்றிற்கு யாத்திரை சென்று திருவாங்கம் வந்து சேர்ந்தார். அங்கு திருவாங்கப் பெருமாள் யாத்திரை எவ்வாறிருந்தது எனக்கேட்க இராமானுஜரோ பெருமாள் உடனிருக்கும் போது குறையேது எனக்கூறி அக்கோயிலில் தீர்த்தம், பிரசாதம் பெற்றுக் கொண்டு திருவாங்க மடத்திற்குச் சென்றார்.

இராமானுஜரின் சீடர்கள் யாவரும் சமம் என்றாலும் அனுஸ்டானம், சாஸ்த்திர ஞானம் என்பனவற்றால் சிறந்தவர் கூத்தாழ்வார். இவரது வீட்டிலே மழை காரணமாக அடுப்பு எரியாததால் உணவு சமைக்கப்படவில்லை. அதனால் அவர் குடும்பத்தோடு உபவாசமிருந்தார். அன்றிரவு திருவாங்கப் பெருமாள் மடப்பள்ளித் தலைவர் உத்தம நம்பியின் கனவில் தோன்றி “நம்மூர் கூத்தாழ்வார் பட்டினி கிடக்கின்றான். எனக்குச் சமைத்த உணவைக் கொடுத்தனுப்பு” எனக் கட்டளையிட்டார். அதன்படி நம்பி பிரசாதத்தை கூத்தாழ்வாரிடம் கையளித்தார். அவரோ தன் மனைவிக்கும் கொடுத்து தானும் உண்டார். பிற்காலத்தில் அத்தம்பதியினர் பராசரர், வியாசரர் என்ற இருவரைப் பெற்று எடுத்தனர். இவர்கள் வளர்ந்து பெரும் மேதைகளாக விளங்கினார்கள்.

வைணவமதம் வளர்ச்சியடைவதற்கு அக்காலத்தில் இராமானுஜருடைய பணியே மேலோங்கியிருந்தது. அதனை விரும்பாத சிலர் அவரைக் கொலை செய்யத் திட்டமிட்டனர்.

அதனையறிந்த பாகவதர்கள் சிலர் இராமானுஜரிடம் கூற அவர் மேற்குத் திசை நோக்கி சென்றார். அவரை அரசு படைகள் தூத்தின். இராமானுஜர் ஒரு பிடி மண்ணெண்டுத்து “கோடி குரிய பிரகாசமான சுதர்சன சக்கராத்தை எந்தி நிற்பவனே உன் சாங்கமும் சக்கரமும் இருப்பது அவங்காரத்திற்கல்ல” எனக்கூற, எதிரிகளை நோக்கி அவை கூரிய அம்புகளாக மாறி படைகளைத் தாக்கின. அதனால் படைகள் பின்வாங்கிய பின் அவரோ புட்பகரணி கிராமத்தின் வடக்கேயுள்ள தொண்டமானாற்றிற்குச் சென்று அந்நாட்டு மன்னனின் மகளிடம் பிடித்திருந்த பிசாககளை அகற்றினார். மன்னன் விட்டால் தேவனோ இராமானுஜரின் பாதம் பணிந்தான். இறைவனின் அழைப்பின்படி யாதுகிரி எனும் இடத்தினை அடைந்த இராமானுஜர் அங்கு பற்றினில் மறைந்திருந்த பொற்கோயிலை தெரியப்படுத்தினார். அந்நாட்டு மன்னரின் உதவியுடன் அவ்விடத்தில் ஆலயமொன்றை நிறுவினார். அவ்வாலயத்திற்கான கிரியை முறைகள் யாவற்றையும் இராமானுஜரே முன் நின்று நடத்தினார். அதற்கு மன்னனும் அனுமதியளித்தான். யாதுகிரியிலிருந்து திருவாங்கம் செல்ல இராமானுஜர் ஏற்பாடாயினார். ஆளால் வைணவ பக்தர்கள் அவரை பிரியமனமின்றி தடுத்தனர் இராமானுஜர் அவர்களோ அதற்கு பிரதியுபகாரமாகத் தன்னைப் போன்றதொரு உருவத்தினை செய்து அதனுள் மந்திர சக்தியினைப் புகுத்தி அவர்களிடம் கையளித்தார். அவ்விக்கிரகத்தின் மூலம் இராமானுஜரோடு பேசவும் முடிந்தது. இன்று அவ்விக்கிரகம் “தர்ம உகந்த திருமேனி” என்ற புகழுடன் திருநாராயண புரத்தில் விளங்குகின்றது.

யாதுகிரியில் இருந்து ஸ்ரீரங்கம் திரும்பிய இராமானுஜர் அங்கு பல பணிகளைச் செய்து எழுந்தருளினார். அங்கிருந்த வண்ணம் ஆழ்வார்கள் அருளிய பாகுங்களை வடமொழி வேதாந்தங்களுக்கு இணையாகச் செய்தார். 120 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த இவர் உடல் தளர்ச்சியோடு தம் சக்தியை ஸ்ரீ பெரம்பத்தூரில் பிரதிச்சிடை செய்யப்பட்ட விக்கிரகத்தினுள் புகுத்தியிட்டு எம்பார் மடியில் தலையையும் வடகு நம்பியின் மடியில் திருவடிகளையும் வைத்து “தவய” மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு விஷ்ணுவின் திருவடிகளை எய்தினார்.

ஊஞ்சல் தத்துவம்

தெய்வத் திருவருவங்களை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டி, பாடி மகிழும் வழக்கம் பக்தர்களிடையே நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. இதை ஒரு விழாவாகவே கொண்டாடுவார்கள். இதற்கு ஒரு தத்துவமே உண்டு; தனிப்பாடல்களும் உண்டு.

இந்த பாந்த உலகம், பெரிய ஒரு பந்தலைப் போன்றது; இதில் பிறவி என்னும் ஊஞ்சலில் பல்கையைப் போன்றவர்கள் மக்கள்; இவர்களுடைய இந்திரியங்கள் (ஐம்புலன்கள்) ஊஞ்சலைப் பினைக்கும் சங்கிலிகள் போன்றவை; சங்கிலிகளை மாட்டும் விட்டம் தான் மக்களின் அறிவு; உலக மாயையில் மக்கள் கொண்டிருக்கும் பற்றும் பாசும் தான் விட்டத்தைத் தாங்கும் தூண்கள்; பிறவிகளில் மக்கள் சம்பாதிக்கும் நல்வினை - தீவினைகள்தான் ஊஞ்சலை முன்னும் பின்னும் செல்லும்படி ஆட்டுபவர்கள்; வினைப்பயன்களுக்கேற்ப நாகத்தை அடைவது இறக்கம்; சொர்க்கத்தை அடைவது ஏற்றம் - இவ்வாறு ஏற்ற இறக்கத்தால் தடுமாறும் ஆன்மாக்கள் ஊசலாட்டம் நீங்கி பிறவாத நிலை என்னும் உயர்பதவியாகிய முக்கியை அடைய வேண்டிப் பாடிக் கொண்டாடுவதே ஊஞ்சல் உற்சவம்.

இந்த உண்மையைப் பின்வரும் ஒரு தனிப் பாடல் விளக்குகிறது:

“அண்டப் பந்தவில் பற்றுக் கால்களாக
அறிவு விட்டம் கரணம் சங்கிலிகளாக
கொண்டபிறப்பே பலகை வினையசைப்போர்
கொடுநரக சுவர்க்கப்பூ வெளிகள் தமிலில்
தண்டலில் ஏற்றம் இறக்கம் தங்கலாகத்
தடுமாறியிட ருழக்கும் ஊசல்மாற.”

பக்தர்களின் ஆன்மிக வளர்ச்சிக்கு ஊஞ்சல் உற்சவம் துணைபுரியும் பாங்கை இந்தப் பாடல் எடுத்துக்காட்டுகிறது.
(நன்றி : இராமகிருஷ்ண விஜயம்)

பெருமானும் பெருநரட்கனும்

கு. சுதார்ஷன்
(மருத்துவ பீடம்)

மும் மூர்த்திகளுள் ஒருவரான மகாவிஷ்ணு காத்தற்கடவுளாக இந்துக்களால் துதிக்கப்படுகின்றார். உலகில் அதர்மம் தலைதூக்கும் வேளையில் விஷ்ணு பகவான் அவதார புருஷாக வந்து தர்மத்தை நிலைநாட்டி அருள் வழங்குவார் என்பது மக்களின் நம்பிக்கை. இற்றைவரை விஷ்ணு பகவான் தச அவதாரங்கள் எடுத்து உலகத்தை காத்தருளி உள்ளார். விஷ்ணுவை வழிபடுவர்கள் வைணவர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். எனினும் சைவர்கள் இடையேயும் விஷ்ணு வழிபாடும் அதன் பெருமைகளும் நிலைத்திருக்கின்றது.

விஷ்ணுவை வழிபடுவதற்கு மூன்று மார்க்கங்கள் உள்ளன. அவையாவன ஆசாரபக்தி மார்க்கம், பரபக்தி மார்க்கம், பிரபக்தி மார்க்கம் என்பன. இவற்றுள் ஆசாரபக்தி என்பது கிரிவை வழிபாடுடன் கூடிய வழிபாடு முறை. பரபக்தி மார்க்கம் என்பது விரதங்கள், தியானம், மன ஒருமைப்பாடு போன்ற முறைகளில் வழிபடுவதை குறிக்கும். இதை விட பிரபக்தி மார்க்கம் என்பது இறைவனிடம் தன்னை முற்று முழுதாக அர்ப்பணித்தலைக் குறிக்கும்.

இங்கு நாம் பிரபக்தி மார்க்கத்தின் போது விஷ்ணுவை அடைவதற்காக ஆறுவழிகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டதை நோக்கின் முதலாவதாக தாச மார்க்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இது ஆண்டான் அடிமை வழிப்பாட்டினைக் குறிக்கும். அதாவது தன்னை அடிமையாக நினைத்து விஷ்ணுவை ஆண்டானாகக் கொண்டு அவருக்குத் தொண்டுகள் புரிந்து அவரை அடைவதைக் குறிக்கும். உ+ம் அனுமாரும், இராமபிரானும்.

அடுத்து சகபாவம் என்பது ஆண்டவனும் பக்தனும்நண்பர்களாக இருந்து ஆண்டவனை அடைவதைக் குறிக்கும். உ+ம் குசேலரும், கண்ணனும்.

காந்த பாவம் என்பதை அடுத்து நோக்கின் அது கணவன் மனைவிக்கு இடையிலான தொடர்புடன் கூடிய மார்க்கம். உ+ம் இராமனும் சீதையும், கண்ணனும் ராதையையும்.

அடுத்து சாந்தபாவம் என்பது பிள்ளை பெற்றோர் மீது கொண்ட உறவினைக் கருதும். உ+ம் பிரகலாதனும் விஷ்ணுவும் மற்றும் வாத்சலியாவம் என்பது பெற்றோர் பிள்ளை மீது கொண்ட உறவினைக் குறிக்கும். உ+ம் யசோதையும் கண்ணனும் மதுரபாவம் இதனை நோக்கின் இது காதலன் காதலிக்கு இடையிலான தொடர்பினைக் குறிக்கும். உ+ம் ஆண்டாள் கிருஷ்ணனைக் கூறலாம்.

இவை எல்லாவற்றையும் நோக்கின் இம்மார்க்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பக்தன் ஆண்டவனிடம் தனது உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையுமே அர்ப்பணித்து முழுமையாக எந்த வித பற்றும் இன்றி அவனையே நினைத்து அவனையே அடைவதைக் குறிக்கின்றது.

அடுத்து பரபக்தி மார்க்கமான விரதங்கள் தியானங்களை நோக்கின் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்போர் பற்றுக்கள் நிறைந்து இல்லறவாழ்க்கையில் ஈடுபடுவோர் ஆவர். இவர்கள் இவ்விரதங்கள் தியானங்கள் மூலம் சிறிதுசிறிதாக தமது

ஆசைகளை அடக்கி மன ஒருநிலைப்பட்டு ஆண்டவனை அடைவதற்கு தம்மைத் தயார் படுத்திக் கொள்ளலாம்.

எனவே சாதாரண மக்களாகிய நாம் ஆண்டவனை அடைவதற்கு கைக்கொள்ள வேண்டிய விஷ்ணு விரதங்கள் சிலவற்றை நோக்குவோம்.

ஏகாதசிவிரதம்

இதில் வைகுண்ட ஏகாதசியே சிறப்பானதாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்விரதம் தொடர்ந்து ஒரு வருடம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஒரு வருடத்தில் 25 ஏகாதசிகள் வரும். இவ்விரதம் கிருஷ்ண பரமாத்மாவினால் அருச்சனங்கு உபதேசிக்கப்பட்ட பெருமையைப் பெற்றுள்ளது.

கிருஷ்ண ஜெயந்தி

இது கிருஷ்ணபிரானின் அவதாரமான 9வது அவதாரத்தின் போது அவரது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்விரதம் கட்டுப்பாடுகள் அதிகம் அற்றது. ஆவணி மாதத்துக் கிருஷ்ணப்சதது அஷ்டமத்திதியும், ரோகினி நடச்சத்திரமும் இணைந்து வரும் இரவுப் பொழுதே ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெயந்தி ஆகும்.

சத்யநாராயண விரதம்

இவ்விரதம் நாராதமுனிவருக்கு மஹாவிஷ்ணுவினால் உபதேசிக்கப்பட்டது. இது சகல சௌபாக்கியம், சந்தான விருத்தி என்பனவற்றையும் மனச் சாந்தியையும் வேண்டி அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது.

அனந்தபத்மநாப விரதம்

இவ்விரதம் பாண்டவர்கள் வனவாசத்தின் போது விஷ்ணுவிடம் உபதேசம் பெற்று அனுஷ்டித்தது. 14 ஆண்டுகள் கடைப்பிடிக்கப்படுவதுடன் புரட்டாதி மாத வளர்பிறை சதுர்த்தசித் திதியிலன்று பூஜை வழிபாடுகளுடன் விரதமிருந்து 14 முடிச்க்களுடன் காப்புக் கட்டி வழிப்படுவர்.

ஸ்ரீராமநவமி

சித்திரை மாதத்துப் பூர்வபக்ஷி நவமித்தியானது ஸ்ரீராமநவமி ஆகும். இது ஸ்ரீ ராமபிரானின் ஐனன தினத்தைக் குறிக்கின்றது.

அமாவாஸ்யா சோமவார விரதம்

இவ்விரதமும் சந்தான விருத்தியை வேண்டுவோர் அமாவாசையும் சோமவாரமும் சேர்ந்து வரும் நாளில் அதாவது தின்கட்ட கிழமையில் வரும் அமாவாசைத் தினத்தினில் இவ்விரதம் மேற்கொள்ளப்படும்.

மதிதனது வாதசீ விரதம் (துளசி விரதம்)

சகல சம்பத்தும் புத்திராபமும் வழங்கவல்ல இவ்விரதத்தைப் பெண்களே பெரிதும் அனுஷ்டிப்பர். ஐப்பி மாத வளர்பிறை ஏகாதசியில் இருந்து கார்த்திகை மாத வளர்பிறை ஏகாதசிவரையிலான ஒரு மாதகாலம் அனுஷ்டிக்கப்படும். ஆரம்ப நாளும் இறுதி நாளும் உபவாசம் இருத்தல் வேண்டும்.

இந்து நாகரிகம் - பாடப் பயிற்சங்கு நிகழ்வு (சுற்றுவதி மண்டபம்)

உலக சைவப்பேரவையின் ஆதூரவில் நடைபெற்ற சைவநன்மணி நா. செல்லப்பா அவர்களின் “யோக சுவாமிகள் அருளிய மகாவாக்கிய விளக்கமும் சரித்திரமும்” என்ற நூலின் வெளியீட்டு வைபவ நிகழ்வு.

நூலாசிரியர், உலக சைவப் பேரவையின் இவங்கைக் கிளாந் தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் ஆகியோருங்கள் கொழும்பு சைவ முனினர்ஹஸ் சங்கத் தலைவர் திரு. சி. துபாலா.

நூலாசிரியர் கெளர விக்கப்பகுரைரார். அவரது இடது பக்கத்தில் உலக சைவப் பேரவையின் இவங்கைக் கிளாந் தலைவர் திரு. கா. துபாரன், வலது பக்கத்தில் பேரவையின் இவங்கைக் கிளாங் செயலாளர் திரு. மு. கதிர்காஸநாதன்.

இந்தச் சுடரில்.....

1. பஞ்ச புராணங்கள்
2. குருநாகல் அமர்ந்த வேலன்
3. நெஞ்சிருக்கும் வரை நினைவிருக்கும்
4. நாம் அறும் செய்ய வேண்டியது அவசியம்
5. தொண்டர் தம்பெருமையில் உள்ளம்
7. இந்து தத்துவ வளர்ச்சியில் உப நிடதங்களின் பங்களிப்பு
9. நமது விழுமியம்
12. மலைக்குள் மறைந்து இருக்கும் ஐயப்பன் சுவாமி. வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்.
13. புதுமைக்கும் வழிகாட்டிகளாகப் பண்டே நின்றொளிரும் பண்பாட்டுச் சூட்டுகள்
15. சமய வழிபாட்டில் ஆரோக்கிய ரகசியம்
16. நந்திக் கொடி ஞான அருட் கொடி
18. வேறெது வேண்டும் எமக்கு?
19. இலங்கையின் சில அம்மன் ஆஸயங்கள்
24. விபுலானந்த ஆடிகள் வாழ்க்கையும் பணிகளும்
27. ஒரு கண்ணோட்டம்
28. கோவத்தின் தத்துவம்
31. சைவப்பெரியார் சுப்பிரமணியம் இராசாத்தினம்
33. சூட்டுப்பிரார்த்தனை, சாமகானம்
34. சிவமூர்த்தங்கள்
37. இராமநுஜரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்
40. பெருமானும் பெருநாட்களும்

அடுத்த சுடர்

ஐப்பாசி - மார்கழி

வாழ்த்து

தமிழ்மாடு சைவம் வாழ்க தரணியில் அமைதி குழ்க அமிழ்கிணு மினிய எங்கள் அருமைறை நீடு வாழ்க பழியொடு பாவம் நீங்கிப் பாருளோர் இன்று வாழ்க அழிவுறு செயல்கள் ஓய்ந்து அன்புடன் அறமும் வாழ்க.

இங்கு ஒரே

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் விக்கிரம வருடம் ஆடி புரட்டாதி இதழ் ஆடித்திங்கள் 8ம் நாள்
23. 07. 2000.

ஆரிய குழு :

புலவர் அ. திருநாவுக்கரசு
திரு. கந்தையா நீலகண்டன்
திரு. க. இராஜபுவனீஸ்வரன்
திரு. எம். பவளகாந்தன்
திரு. க. மனோகரன்

ஒரு பிரதியின் விலை	ரூபா	20.00
வருடாந்தச் சந்தா	ரூபா	80.00
வெள்ளாட்டு வகுடாந்தச் சந்தா	டெலர்	10.00

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

A. C. H. C கட்டிடம்

91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவத்தை,
கொழும்பு - 2, இலங்கை.

தொலைபேசி எண் : 434990, தொலைநகல் எண்: 344720

இந்து ஓளியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில்
தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள்
ஆக்கியோன்களுடையதே.

HINDU OLI

Aadi - Puraddathy of
ALL CEYLON HINDU CONGRESS
23rd July 2000

EDITORIAL BOARD :

Pulavar A. Thirunavukarasu
Mr. Kandiah Neelakandan
Mr. K. Rajapuvaneeswaran
Mr. M. Pavalakanthan
Mr. D. Manoharan

Price	Rs.	20.00 per copy
Annual Supscription	Rs.	80.00
Foreign Supscription	U. S. \$	10.00
(Including Postage)		

ALL CEYLON HINDU CONGRESS,
A. C. H. C. Bldg.

91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha,
Colombo - 2, Sri Lanka.

Telephone No : 434990, Fax No : 344720

Next Issue :
AIPASI - MARKAZHI

Views expressed in the articles in Hindu Oli are those
of the contributors.